

ACTA DE LA COMISSIÓ D'ECONOMIA I HISENDA

Sessió de 15 de novembre de 2016

A la sala President Lluís Companys de la casa de la ciutat, el 15 de novembre de 2016, s'hi reuneix la Comissió d'Economia i Hisenda, sota la presidència de la Ima. Sra. Carina Mejías Sánchez. Hi assisteixen les Ims. Sres. i els Ims. Srs.: Agustí Colom Cabau, Gerardo Pisarello Prados, Gala Pin Ferrando, Laura Pérez Castaño, Sònia Recasens Alsina, Jaume Ciurana i Llevadot, Raimond Blasi i Navarro, Francisco Sierra López, Alfred Bosch i Pascual, Trini Capdevila i Burniol, Montserrat Ballarín Espuña, Xavier Mulleras Vinzia i Josep Garganté i Closa, assistits per l'assessora jurídica, Sra. Míriam Cabruja i Escobedo, que actua per delegació del secretari general i que certifica.

També hi són presents l'Im. Sr. Jaume Collboni Cuadrado, el Sr. Jordi Via Llop, comissionat d'Economia Cooperativa, Social i Solidària i Consum, el Sr. Jordi Ayala Roqueta, gerent de Presidència i Economia, i Sr. Antonio Muñoz Juncosa, Interventor general.

Excusa la seva absència la Ima. Sra. Maite Fandos i Payà.

S'obre la sessió a les 16,36 h.

I) Aprovació de l'acta de la sessió anterior

S'aprova.

II) Part Informativa

a) Despatx d'ofici

En compliment del Decret d'Alcaldia, de 13 de juny de 2015, ES COMUNIQUEN les resolucions següents:

Acord de la Comissió de Govern de 20 d'octubre de 2016:

- 1.- (3-132/2016) 1.- APROVAR l'expedient núm. 3-132/2016 de modificacions de crèdit, consistent en generació de crèdit per majors ingressos del Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2015 prorrogat per a l'exercici 2016, provinents del compromís d'ingrés de la Generalitat de Catalunya, derivat del "Contracte Programa 2016-2019", per tal d'atendre despeses del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) que gestiona l'Institut Municipal de Serveis Socials (IMSS), per un import de 5.100.000,00 euros, de conformitat amb la documentació i amb la distribució d'aplicacions pressupostàries que consta a l'expedient, referència comptable 16101795; i PUBLICAR aquest acord a la Gasetta Municipal. 2.- DONAR compte d'aquest acord a la Comissió d'Economia i Hisenda.

Acords de la Comissió de Govern de 27 d'octubre de 2016:

- 2.- (2016/1021) ADJUDICAR el contracte núm. 16005085, que té per objecte la contractació de les pòlisses d'assegurances de l'Ajuntament de Barcelona, per un import de 4.533.765,44 euros, exempt d'IVA, de conformitat amb les propostes de valoració i classificació contingudes en l'expedient i d'acord amb les seves proposicions, per haver presentat l'oferta admesa que dona compliment a la totalitat dels requeriments previstos en els plecs reguladors, i amb les millores presentades com a criteris de judici de valor a: Lot 1 – Responsabilitat civil, danys materials i flota de vehicles, amb codi de contracte 16002707 a Segurcaixa Adeslas SA de Seguros y Reaseguros, NIF A28011864, per un import de 4.533.765,44 euros; sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari la quantitat esmentada en el respectiu lot amb càrrec a la/es partida/es i al/s pressupost/os que s'indiquen en aquest mateix document. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part dels adjudicataris del requeriment per a la formalització, sempre i quan hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió d'Economia i Hisenda
- 3.- (2016/1021) ADJUDICAR el contracte núm. 16005111, que té per objecte la contractació de les pòlisses d'assegurances de l'Ajuntament de Barcelona, per un import de 778.931,36 euros, exempt d'IVA, de conformitat amb les propostes de valoració i classificació contingudes en l'expedient i d'acord amb les seves proposicions, per haver presentat l'oferta admesa més avantatjosa econòmicament i que dona compliment a la totalitat dels requeriments previstos en els plecs reguladors, i amb les millores presentades com a criteris de judici de valor a: Lot 2 – Accidents i vida, amb codi de contracte 16002707 a Vidacaixa SAU de Seguros y Reaseguros, NIF A58333261, per un import de 778.931,36 euros; sotmès a la condició suspensiva d'existència de crèdit adequat i suficient en el/s pressupost/os posterior/s a l'actual. DISPOSAR a favor de l'adjudicatari la quantitat esmentada en el respectiu lot amb càrrec a la/es partida/es i al/s pressupost/os que s'indiquen en aquest mateix document. FORMALITZAR el contracte en el termini màxim de 5 dies naturals a comptar del següent al de la recepció per part dels adjudicataris del requeriment per a la formalització, sempre i quan hagin transcorregut 15 dies hàbils des de la tramesa de la notificació de l'adjudicació i no s'hagi interposat recurs especial de contractació que impliqui la suspensió de la formalització o s'hagués acordat l'aixecament de la suspensió. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió d'Economia i Hisenda.
- 4.- (3-115/2016) APROVAR l'expedient núm. 3-115/2016 de modificacions de crèdit, consistent en generació de crèdit per majors ingressos del Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2015 prorrogat per a l'exercici 2016, corresponents als ingressos de l'Estat en concepte de Cessió de Tributs i Fons Complementari de Finançament, per un import total de 606.320,00 euros, per incrementar l'aportació a l'Àrea Metropolitana de Barcelona segons el criteri adoptat en el Consell Plenari de 20 de febrer de 2004, de conformitat amb la documentació i amb la distribució d'aplicacions pressupostàries que consta a l'expedient, referència comptable 16092795; i PUBLICAR aquest acord a la Gasetta Municipal. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió d'Economia i Hisenda.

Acords de la Comissió de Govern de 10 de novembre de 2016:

- 5.- (3-139/2016) APROVAR l'expedient núm. 3-139/2016 de modificacions de crèdit, consistent

en generació de crèdit per majors ingressos del Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2015 prorrogat per a l'exercici 2016, provinents del compromís d'ingrés de la Generalitat de Catalunya, derivat del "Contracte Programa 2016-2019", per tal d'atendre despeses del Servei d'Atenció Domiciliària (SAD), d'altres serveis socials bàsics, d'acollida i acompanyament d'immigrants i d'atenció a la infància i a la adolescència, per un import de 7.379.080,90 euros, de conformitat amb la documentació i amb la distribució d'aplicacions pressupostàries que consta a l'expedient, referència comptable 16102695; i PUBLICAR aquest acord a la Gaseta Municipal. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió d'Economia i Hisenda.

- 6.- (3-140/2016) APROVAR l'expedient núm. 3-140/2016 de modificacions de crèdit, consistent en transferències de crèdit de la pròrroga del Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2015 per a l'exercici 2016, d'import 2.430.000,00 euros, per atendre despeses de varis projectes que es duen a terme pels diferents agents del sector cultural de la ciutat, de conformitat amb la documentació i amb la distribució d'aplicacions pressupostàries que consta a l'expedient, referència comptable núm. 16102791; i PUBLICAR aquest acord a la Gaseta Municipal. DONAR-NE compte a la Comissió d'Economia i Hisenda.
- 7.- (3-142/2016) APROVAR l'expedient núm. 3-142/2016 de modificacions de crèdit, consistent en generació de crèdit per majors ingressos del Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2015 prorrogat per a l'exercici 2016, derivat de l'ingrés provinent de la Generalitat de Catalunya per al fons de foment del turisme (corresponent a l'Ajuntament de Barcelona per la recaptació de l'IEET en el primer trimestre de 2016) per finançar Projectes Municipals en matèria de Turisme (Casa de l'Aigua), per un import total de 185.000,00 euros, de conformitat amb la documentació i amb la distribució d'aplicacions pressupostàries que consta a l'expedient, referència comptable 16110295; i PUBLICAR aquest acord a la Gaseta Municipal. DONAR compte d'aquest acord a la Comissió d'Economia i Hisenda.

El Sr. CIURANA demana explicacions o una informació més aprofundida sobre el punt 6 del despatx d'ofici. Si això no és possible, demana que els sigui lliurat l'expedient per poder-lo consultar.

El Sr. PISARELLO diu que li facilitaran l'expedient i que des de la Gerència se li donaran les explicacions oportunes.

El Sr. MULLERAS anuncia que la proposició presentada pel Grup Popular, corresponent al punt 8 de l'ordre del dia, ha estat transaccionada amb el Grup de Convergència i Unió i que han lliurat el text transaccionat als grups municipals i a la Secretaria.

b) Mesures de govern

A la Comissió:

- 1.- Pla d'Impuls de l'Economia Social i Solidària.

El Sr. VIA exposa que aquest pla forma part fonamental de l'estratègia de política pública d'impuls de l'economia plural, que ha estat elaborat conjuntament amb el sector durant els darrers mesos i que estableix com a objectius principals la promoció del món de l'economia social i solidària en tant que model diferent de fer empresa i economia, i, en segon lloc, la promoció de creació de qualitat en aquest àmbit i en aquest marc. Afegeix que el pla incorpora

elements per reforçar la viabilitat socioempresarial d'aquests projectes.

A continuació, assenyala que aquests dos objectius es despleguen en sis línies de treball: acompanyament i formació, suport al finançament, foment de la intercooperació, suport a la comunicació, facilitació de recursos i d'infraestructures, i l'aplicació concreta d'aquest conjunt d'accions en l'àmbit territorial.

Quant a la línia d'acompanyament i formació, en destaca un dispositiu que s'està activant des de Barcelona Activa, tant pel que fa a continguts com a metodologies. En relació amb la línia de finançament, en remarca l'avanç i concreció de l'acord amb el sistema de finances ètiques i crèdit cooperatiu per facilitar l'accés a recursos a les empreses micro, petites i mitjanes, i entitats que configuren l'economia social i solidària. Pel que fa a la línia d'intercooperació, comenta que donaran suport a les entitats referents, com les federacions de cooperatives i la Xarxa d'Economia Solidària, en tant que nodes fonamentals que permeten articular el conjunt d'aquest sector ampli i divers, amb un suport important a tots els processos d'intercooperació orientats a la creació de grups cooperatius i a altres dinàmiques de caràcter socioempresarial. En l'aspecte de comunicació, indica que es facilitaran dels dispositius de comunicació interna del sector i per a la visibilització d'aquest tipus d'activitat econòmica. Quant a equipaments i recursos, assenyala que en aquest camp és on s'articula la promoció i l'acompanyament del que anomenen «projectes emblemàtics», que tenen a veure amb la voluntat d'impulsar un espai d'innovació socioeconòmica a la ciutat de Barcelona i gestionat per Barcelona Activa. Finalment, pel que fa a la territorialització, subratlla que es donarà rellevància a les realitats de caràcter socioempresarial i sociocomunitari que s'estan desenvolupant a la ciutat.

El Sr. BLASI agraeix la presentació del pla, si bé lamenta que hagi estat tan curta i que es donessin més explicacions en roda de premsa. Blasma el govern perquè no va convocar els grups municipals, tal com sí que havia fet en altres ocasions, per poder comentar i debatre aquest pla. Creu que, després d'un any i mig de mandat, ja era hora que el govern presentés una mesura però, tot i que reconeix una millora en la forma, ja que es pretén fer un canvi de rumb i fomentar la sensibilització del conjunt de la ciutadania en l'àmbit econòmic des de la perspectiva social i solidària, insisteix que hauria estat interessant que el govern comptés amb la participació dels grups municipals.

A continuació, recorda que a la sessió anterior de la comissió el Grup de Convergència i Unió va preguntar pels fons que el comissionat d'Economia Cooperativa, Social i Solidària havia anunciat el 8 de febrer que es col·locarien en la banca ètica, però a punt d'acabar l'any aquesta mesura encara no s'ha dut a terme. En la mateixa línia, ressalta que dins de l'estructura executiva de l'Ajuntament de Barcelona hi ha manca de transversalitat i comenta que a la Comissió de Drets Socials el seu grup ha presentat un seguiment de proposició per saber com s'està executant la facilitació de locals a entitats de l'àmbit de l'economia social i solidària, mesura que també està pendent d'implantació. També recorda que el govern a començament d'any va descartar la implantació d'una moneda local, idea que ara ha reprès per tenir una mica de ressò mediàtic.

Per tant, considera que el govern podria treballar conjuntament amb els grups municipals perquè l'economia social i solidària no és una política exclusiva de Barcelona en Comú i, malgrat que suposa que aquest pla es deu haver treballat també amb el Partit dels Socialistes, insisteix en la necessitat de treball conjunt. Emplaça, doncs, el govern a fer una feina de concreció i a treballar des d'una perspectiva més aprofundida que permeti la participació dels grups municipals perquè, tal com assegura que és conegut, algunes persones i algunes formacions polítiques fa temps que estan treballant en aquest sentit.

La Sra. MEJÍAS intervé com a portaveu del Grup de Ciutadans. Valora positivament que es presenti un pla d'impuls per a aquest àmbit de l'economia que està en creixement, no solament

a la ciutat de Barcelona sinó a tot el món occidental i que parteix de la responsabilitat de l'Administració pública per protegir, fomentar i ajudar aquest tipus d'economia, especialment perquè introdueix valors de consciència social i treball col·lectiu, una major equitat i ètica, que en general es caracteritza per una major igualtat entre homes i dones, i sobretot per la integració de persones en risc d'exclusió. Creu, doncs, que és important donar un impuls a aquest tipus d'empreses d'economia social i solidària.

Dit això, remarca que aquest pla és molt concret i molt extens sobre una part de l'economia de la ciutat que suposa un 8 % de l'ocupació de la ciutat i un 7 % del producte interior brut, segons l'informe que ha presentat el govern mateix. S'alegra, doncs, que aquest sector pugui tenir un pla de desenvolupament específic, però al seu grup li agradaria saber si el govern té previst elaborar un altre pla adreçat als altres sectors de l'economia que representen el 93 % del PIB de la ciutat i el 92 % de generació d'ocupació. Creu que aquestes empreses i aquesta activitat econòmica també han de ser objecte d'un pla municipal, perquè el govern té la responsabilitat d'impulsar també l'economia en altres sectors. En aquest sentit, pregunta quines intencions té el govern pel que fa als autònoms o a la dinamització del comerç de proximitat, qüestions que es tractaran en el decurs de la sessió.

D'altra banda, comenta que en l'informe el govern destaca la gestió democràtica i participativa de les empreses de l'economia social i solidària, les quals s'allunyen del model jeràrquic que caracteritza altres tipus d'empreses. Assenyala que el govern es podria aplicar aquest principi a si mateix, deixar de prendre decisions de manera unilateral sobre els recursos i el futur de la majoria de projectes de la ciutat, i començar a consensuar les decisions amb la resta de grups municipals.

A continuació, valora positivament l'objectiu d'impulsar l'ocupació, la qual entén que ha de ser estable i de qualitat i tenint en compte criteris socials, perquè l'atur és el problema principal dels barcelonins i és on el govern municipal ha de posar l'esforç més intens, tant en el sector de l'economia social com en qualsevol altre.

Quant al sistema de finançament basat en la banca ètica, entén que implica partir d'una formació en finances extensa, igual que el finançament mitjançant la banca tradicional, i que el problema no és el sistema, sinó que aquestes empreses siguin capaces de desenvolupar un projecte viable i sostenible, i que respongui a les necessitats de finançament en cadascuna de les etapes dels projectes empresarials, de manera que el govern ha de proposar mesures fiscals per afavorir la creació de les noves iniciatives d'economia social i solidària.

Finalment, creu que queden molts reptes que s'han d'abordar en aquesta matèria i, si bé aquest sector econòmic és una part important i amb futur de l'economia de la ciutat, espera que el govern tingui també interès per la resta de sectors, que generen un 93 % de l'economia de la ciutat.

La Sra. CAPDEVILA celebra i agraeix que el govern presenti aquest Pla d'impuls de l'economia social i solidària. També agraeix al Sr. Jordi Via que fes arribar al Grup d'Esquerra Republicana la informació sobre com el govern volia implementar aquest pla.

Tot seguit, exposa que durant els darrers mesos el govern ha presentat el Pla de xoc de l'economia social, que contenia inversions per a alguns projectes concrets i l'Informe d'economia social a Barcelona, de caire més teòric. Per aquesta raó, considera positiva la presentació d'un pla que recull un seguit d'actuacions per promoure i reforçar aquest sector econòmic, que a la ciutat de Barcelona representa el 7 % del PIB i genera ocupació per a més de 50.000 persones, amb l'objectiu de reduir les desigualtats i promoure una economia plural. Pensa que és important que el pla estigui pressupostat i que tingui l'ambició de reforçar la capitalitat de Barcelona per tal que es faci un lloc entre altres ciutats líders en l'economia social, com ara París.

Pel que fa a les mesures concretes, en destaca, en primer lloc, la necessitat d'afavorir l'aparició d'iniciatives relacionades amb l'economia social per tal d'enfortir el sector i d'eines que en permetin el finançament. En segon lloc, també remarca que l'ajuntament vulgui impulsar un sistema de compra i contractació responsable, que afavoreixi les empreses amb vocació social. En tercer lloc, subratlla la posada en marxa d'un centre municipal de referència de la innovació econòmica, amb el suport de Barcelona Activa, que entrarà en funcionament a l'espai El Far, al barri de la Barceloneta.

Quant a la millora del finançament i l'impuls de les finances ètiques, creu que l'ajuntament hauria de començar a donar exemple perquè, si bé a l'inici del mandat i arran d'una proposta d'Esquerra Republicana es va dir que aquesta qüestió era una prioritat i posteriorment el govern va anunciar que ingressaria 50 milions d'euros en entitats de banca ètica, aquestes mesures encara no s'han implementat.

Finalment, amb referència a la moneda social, qüestió contemplada al pla i que darrerament ha sortit als mitjans de comunicació, el seu grup voldria saber quines previsions té el govern municipal sobre la implantació d'aquesta moneda social a la ciutat de Barcelona.

El Sr. MULLERAS hauria desitjat que els criteris generals d'aquest Pla d'impuls de l'economia social i solidària s'haguessin establert amb més consens. Des del punt de vista del Grup Popular, aquest és un sector important però amb un impacte minoritari en la realitat social i econòmica de Barcelona. Tampoc no hi veuen cap visió de tipus estratègic pel que fa a la creació d'ocupació de qualitat, una de les qüestions que creuen que són importants per a l'impuls de l'economia, ni tampoc pel que fa al foment de la competitivitat empresarial tant en l'àmbit local com en l'internacional. Així, doncs, entén que aquests plans haurien d'apostar per l'ocupació de qualitat, per redistribuir la riquesa mitjançant la competitivitat empresarial i la llibertat econòmica, i, per tant, s'hauria de dotar les persones amb les eines necessàries per tal que puguin emprendre el seu projecte i oferir beneficis fiscals a aquelles empreses que treballen a Barcelona, a les cooperatives i també a les empreses petites i mitjanes.

Seguidament, exposa que el govern municipal ha basat la política econòmica en el sector de l'economia cooperativa, el qual reitera que té un impacte limitat, i per aquesta raó considera que basar tota l'estratègia en aquest sector limita molt l'impacte de les polítiques públiques en el creixement econòmic a la ciutat i la intervenció pública deixa de ser cabdal en l'activitat econòmica de la ciutat.

El Grup Popular, doncs, entén que és important que es faci aquest Pla d'impuls de l'economia social i solidària, sector minoritari però qualitativament important a Barcelona, però creu que la tasca del govern municipal hauria d'abastar altres sectors econòmics i hauria d'acompanyar i impulsar les empreses petites i mitjanes, els autònoms i en general l'economia que genera ocupació i riquesa a la ciutat.

El Sr. GARGANTÉ exposa que en la presentació del pla el govern no ha acabat de concretar les mesures que pensa impulsar, sinó que es limita a parlar d'objectius i d'instruments, i no esmenta decrets o ordenances concretes, amb l'articulat necessari. Així, doncs, apunta que sense veure la lletra petita és difícil de dir si les mesures concretes són positives o no. En aquest sentit, creu que del document es poden derivar moltes coses i molt diferents, entre les quals segurament n'hi haurà algunes de positives, algunes d'indiferents i d'altres de nefastes.

A continuació, assenyala que les administracions poden intervenir en l'economia de tres maneres: generant activitat des del sector públic, regulant l'activitat econòmica i transferint recursos als actors privats. Quant a la primera, entén que és un clàssic i que és positiva perquè genera ocupació pública i, sobretot en l'àmbit dels serveis, millora clarament i des de bon començament el benestar i el creixement econòmic a tota la ciutat. Quant a la bondat de la segona, indica que depèn de si es regula bé o malament, fins i tot amb bones intencions, de

manera que s'ha d'analitzar cada regulació i mirar d'anticipar-ne el resultat probable. A més a més, apunta que hi ha el perill de regular en favor de sectors o empreses molt concretes, de manera que se'n perjudiqui d'altres sense una justificació prou legítima. Pel que fa a la tercera, assegura que encara és més perillosa que l'anterior perquè és la menys neutra. Així, assenyala que la transferència de diners directament a persones o a empreses implica que aquests recursos es retirin d'altres llocs i es renunciï a part de l'activitat econòmica del sector públic i també, el risc de caure en clientelismes és molt gran.

D'altra banda, indica que l'etiqueta d'economia social i solidària és molt atractiva però pregunta com l'entén el govern municipal, quines iniciatives considera que pertanyen a aquest sector i quines no hi pertanyen, i qui controla que el sector compleixi amb aquestes qualitats socials, solidàries, democràtiques i no jeràrquiques. Apunta que el sector purament empresarial fa temps que impulsa una etiqueta anomenada «responsabilitat social corporativa», però el problema en aquest cas també és qui certifica aquesta condició. En aquest sentit, esmenta la responsabilitat social corporativa de Gas Natural en relació amb la pobresa energètica, que el dia anterior es va cobrar el que qualifica d'assassinat capitalista d'una dona pobra. De la mateixa manera, assenyala que un nombre important de les cooperatives existents han abraçat el neoliberalisme, el management i la gerencialitat.

Tot seguit, pregunta quins programes de suport a l'emprenedoria abandonarà Barcelona Activa per poder centrar-se en l'economia social i solidària, si és que ho fa. També pregunta quins seran els serveis que l'ajuntament renunciarà definitivament a gestionar directament en favor d'adjudicacions a empreses de l'economia social i solidària. Mostra preocupació pel paper de l'economia social i solidària com a possible cavall de Troia per a noves i velles externalitzacions o privatitzacions.

Quant al pressupost, apunta que es preveu destinar 24 milions i mig durant el mandat a aquestes polítiques, però està segur que el govern contempla un impacte molt més gran per la via de cessió d'equipaments ja existents i la transferència de la gestió de serveis públics.

Per totes aquestes raons, el Grup de la CUP - Capgirem Barcelona té reserves sobre aquest pla i esperen veure el desplegament de les mesures concretes i efectives, amb la lletra petita, i l'impacte específic que tindran. Així, doncs, manifesta que no poden donar suport a tot el paquet de mesures amb aquesta informació perquè, a més a més, per poder donar suport a grans programes com aquests, el govern els ha de convidar a participar en la seva definició.

El Sr. VIA exposa que l'economia social i solidària té una dimensió transversal que s'ha d'impulsar per afavorir aquest sector en tota la seva diversitat. Per tant, està d'acord amb el que s'ha plantejat en aquest sentit. En qualsevol cas, referint-se a la intervenció de la portaveu del Grup d'Esquerra Republicana, assenyala que el govern reiteradament s'ha posat a disposició dels diferents grups municipals per parlar del treball marc des del qual s'ha desenvolupat el pla d'impuls, tal com varen fer quan varen presentar l'Informe d'economia solidària en aquesta mateixa comissió. Pel que fa a la intervenció del portaveu del Grup de la CUP - Capgirem Barcelona, indica que les sol·licituds de reunions i trobades han estat reiterades. Per tant, apunta que, independentment de les vegades en què s'han posat a disposició dels grups per parlar d'aquests temes, el govern continua obert a reunir-s'hi, tenint en compte que aquest pla d'impuls, que té unes característiques de pla estratègic per a tot el mandat, es concretarà en plans de treball específics anuals que discutiran de manera més precisa amb els grups municipals.

A continuació, insisteix que l'economia social i solidària forma part de la política pública d'impuls de l'economia plural, impuls que incorpora diferents accions que prenen en consideració el paper com a agent econòmic de l'ajuntament i també d'una manera rellevant el foment de l'empresa petita i mitjana. Així, quant al paper de l'economia social i solidària amb relació al món dels autònoms, remarca que el pla recull ha propostes concretes d'articulació via

cooperativisme de serveis i, pel que fa al petit comerç de proximitat, també s'hi inclouen propostes concretes de territorialització per fer-ne més viable l'activitat.

Seguidament, exposa que l'economia social i solidària es diferencia de l'economia mercantil convencional per la concepció que té de tot allò que té a veure amb la competitivitat i amb la manera d'organitzar l'empresa i l'economia. Per tant, malgrat que no té temps en aquesta sessió de fer-ne una exposició més exhaustiva, assegura que el govern és ferm partidari de facilitar, afavorir i aconseguir que les empreses i entitats siguin competents. Aquesta reconfiguració, afegeix, comporta que els valors de l'economia social i solidària es converteixin en valors practicats que potencien la viabilitat del sector.

La Sra. CAPDEVILA recorda que havia preguntat si el govern tenia previst implementar la moneda social i de quina manera pensava fer-ho.

El Sr. VIA informa que el govern té previst implementar-la durant el mandat present si els diferents plans pilots confirmen aquesta possibilitat, de manera que cap a 2019 aquesta implementació de la moneda social entri en fase operativa. Puntualitza que en aquests moments s'està activant un espai de treball específic previst en el Programa Urban, de la Unió Europea, que contempla una renda bàsica per a col·lectius amb especials dificultats i que preveu que una part d'aquesta renda bàsica es pugui pagar en moneda social. Comenta que actualment estan en una fase preliminar de descripció del model de moneda i de modalitat organitzativa, que faci possible implementar el pla pilot amb mil famílies de l'eix Besòs.

Es dona per tractada.

c) Informes

A la Comissió:

2.- Informe Econòmic de Conjuntura de la ciutat de Barcelona 2016.

El Sr. COLOM agraeix el treball fet per l'equip de la Sra. Àngels Santigosa i exposa que aquest Informe de conjuntura es presenta regularment i que explicita una visió de l'evolució econòmica de la ciutat.

En primer lloc, assenyala que el PIB mostra, en un entorn de fragilitat, té un creixement rellevant del 3,3 %, amb aportació desigual dels diversos sectors de l'economia barcelonina i se centra molt en el sector serveis. Remarca que l'aspecte més negatiu d'aquest indicador és el poc pes que la indústria hi ha tingut en el darrer any i, per tant, aquest és un dels reptes importants per al govern.

En segon lloc, subratlla que hi ha un relançament de la construcció, qüestió que els preocupa perquè sembla que aquest sector tornarà a tenir un pes important al país i a la ciutat, i recorda que això va ser un dels desencadenants de la crisi actual. Per tant, assenyala que s'han de buscar fórmules que permetin incrementar l'activitat econòmica a partir d'altres sectors amb més capacitat d'arrossegament.

En qualsevol cas, apunta que el sector empresarial de la ciutat ha recuperat vitalitat, tal com indiquen les dades de clima empresarial que fan referència a tota l'àrea metropolitana. En aquest sentit, comenta que s'hauria de parlar de la regió econòmica de Barcelona perquè les fronteres econòmiques no se circumscriuen als carrers de la ciutat. Quant a la creació d'empreses, remarca que el resultat del primer semestre de 2016 és el millor des de l'any 2008 i que s'han creat gairebé nou-centes empreses més que durant el mateix període de l'any 2015. Aquest creixement, afegeix, implica creació de llocs de treball, de manera que durant el segon

trimestre de 2016 a Barcelona hi ha un milió d'afiliats a la Seguretat Social, xifra que significa que s'ha recuperat el 60 % de l'ocupació destruïda des de l'any 2008. Comenta que el mes d'octubre hi havia 79.463 aturats a la ciutat.

Pel que fa al ritme de creació d'ocupació, assenyala que és més alt en el sector de l'hostaleria, juntament amb l'educació o l'activitat immobiliària, mentre que les activitats manufactureres encara pateixen una pèrdua important de llocs de treball.

A continuació, recorda que poc temps enrere el govern municipal va presentar un estudi sobre els salaris de 2014, que mostrava aquest diferencial de salaris a la ciutat, i mostra preocupació per la bretxa salarial entre homes i dones a Barcelona, la qual afirma que haurien de ser capaços de revertir.

Amb referència a diversos sectors econòmics, destaca la vitalitat del comerç, tot i que l'increment de vendes encara no s'ha traduït en un increment de la facturació. Quant a la producció científica, indica que el pes d'aquest sector s'incrementa, la qual cosa mostra la capacitat innovadora de Barcelona. També subratlla el creixement del sector verd respecte de l'any anterior, tant en empreses com en ocupació. Finalment, pel que fa al sector exportador, destaca que continua essent un dels sectors punters i impulsors de l'economia a la ciutat de Barcelona.

La Sra. RECASENS comenta que l'informe és molt exhaustiu i saluda la Sra. Santigosa, a la qual reconeix la feina feta cada any amb aquests informes.

Seguidament, es refereix a la qüestió de l'habitatge i recorda que Barcelona en Comú es va presentar a les eleccions i va guanyar l'alcaldia assegurant que faria una política d'habitatge per evitar els desnonaments i la inflació de preus, i per aconseguir que hi hagués habitatge de lloguer assequible. Remarca que cap d'aquests dos objectius no es reflecteixen en l'informe i que continua la tendència a l'augment de preus, de manera que el preu de compra d'habitatge de segona mà a Barcelona és un 7,8 % més car que l'any anterior, cosa que reflecteix un increment exponencial. En la mateixa línia, apunta que el preu de l'habitatge de lloguer també s'ha incrementat el segon trimestre de 2016. Tot i que sap que l'alcaldessa està fent una ronda de contactes amb diferents immobiliàries, entén que paral·lelament el govern hauria de plantejar una bona política en matèria d'habitatge, per poder donar respostes a aquesta problemàtica, més enllà d'assessorar-se amb les immobiliàries. Destaca que el preu del lloguer a Barcelona ha augmentat un 8 % i en els districtes amb presència forta de l'habitatge turístic aquest increment encara és més elevat i arriba fins al 9 %. Pregunta, doncs, què opina el govern sobre aquesta qüestió.

En segon lloc, pel que fa a l'ocupació, apunta que segons *El Periódico* «Barcelona recobra el pols», afirmació amb la qual està d'acord, però creu que és important no deixar perdre l'oportunitat de denunciar les diferències salarials i de contractació entre homes i dones. En aquest sentit, recorda que acaben de rebre l'informe sobre contractació indefinida i qualifica d'escandalós que hi hagi un augment de la contractació indefinida d'homes del 7 % mentre que la contractació de dones davalla un 1,5 %. Quant a la diferència salarial, esmenta que les dones assalariades residents a la ciutat de Barcelona reben un salari mitjà un 25,1 % inferior al dels homes. Recorda que Barcelona en Comú havia anunciat mesures màgiques per trencar aquesta bretxa salarial i pregunta com està el tema del salari mínim de ciutat.

Per acabar, esmenta les desigualtats socials entre barris. Assenyala que, si bé disminueix l'atur, continua havent-hi una diferència abismal entre Nou Barris i Sarrià - Sant Gervasi, que són els dos extrems de la ciutat. Pregunta, doncs, què pensa fer el govern municipal en aquesta qüestió.

El Sr. SIERRA agraeix la presentació de l'informe. Exposa que, malgrat el govern de la Sra. Colau i del Sr. Collboni, l'informe reflecteix que la ciutat continua millorant i creixent. Tanmateix, malgrat aquesta millora i aquest creixement, remarca que els punts forts de la

proposta de Barcelona en Comú per guanyar l'alcaldia de la ciutat mostren debilitats significatives, com l'augment dels preus de compra i de lloguer de l'habitatge. Afegeix que en els pressupostos, que qualifica de fracassats, no es destina una quantitat adequada a la creació d'un gran parc d'habitatge social, el qual significaria un estímul per al decreixement dels preus de lloguer i de compra d'habitatge.

Seguidament, apunta que la taxa d'atur és del 12% que i els nivells d'atur entre els menors de 25 anys i entre els majors de 45 anys són inacceptables, malgrat que Barcelona creix, que la situació macroeconòmica a Espanya, a Europa i al món millora, i que la previsió per a 2017 és de continuar millorant i creant ocupació. Recorda que a l'inici del mandat hi havia 90.000 aturats i en aquest moment n'hi ha al voltant de 80.000, baixada que considera molt poc significativa tenint en compte les dades macroeconòmiques i les bones circumstàncies de Barcelona. Atribueix aquesta situació a les polítiques errònies del govern municipal respecte a motors de l'economia, com ara el turisme, polítiques que han impossibilitat el creixement d'altres sectors industrials.

Pel que fa als contractes, subratlla que només un 14% són indefinits i que el 86% són temporals. També esmenta que el salari de les dones és un 25 % inferior al dels homes.

Tot seguit, troba significativa la lenta recuperació del comerç de proximitat i dels mercats. Assenyala que el Grup de Ciutadans ha presentat una proposició relativa a aquest tema i tindran ocasió de debatre'l, però avança que aquesta situació és conseqüència de la desprotecció a què el govern té sotmès el sector i de totes les polítiques errònies que van en detriment del comerç de proximitat i dels mercats.

Pel que fa al turisme, indica que és un sector que continua a l'alça, amb un 3,5% de creixement de visitants i un 5,1% de creixement de pernoctacions a la ciutat de Barcelona. En aquest sentit, assenyala que, mentre el govern fa ostentació de la participació, a l'enquesta de serveis el 91,5% dels barcelonins considera que el turisme és una activitat favorable i, tot i així, el govern pren mesures contràries a aquest sector tan important.

Per acabar, reclama que el govern diversifiqui les indústries que creen més llocs de treball de qualitat, com la indústria verda, la del medicament, les relacionades amb les noves tecnologies i la innovació, els grans esdeveniments i fires, i les indústries alimentària i sanitària.

La Sra. CAPDEVILA agraeix la presentació d'aquest Informe econòmic de conjuntura, que aporta dades sobre diferents aspectes de l'economia a la ciutat i que permet fer un seguiment continuat de l'evolució econòmica. Exposa que s'aporta molta informació i, per tant, en la seva intervenció se centrarà en els àmbits que creuen que són més importants o significatius.

En primer lloc, destaca els indicadors positius que fan tenir esperança en una certa recuperació econòmica, encara que lenta, després d'un període de crisi, que ha afectat la majoria de ciutadans, que ha generat molt patiment i ha significat un retrocés en els drets socials i en l'estat del benestar. En aquest sentit, apunta que el bon comportament d'indicadors com les exportacions, la creació de noves empreses o el fet que Barcelona es trobi ben situada en el rànquing de les ciutats més atractives per atraure inversió estrangera els ha d'encoratjar a continuar treballant per tal que Barcelona sigui una ciutat ben posicionada internacionalment, amb una economia diversificada i amb mecanismes que garanteixin la redistribució de la riquesa que genera.

Pel que fa a l'atur, considera que la recuperació del 60% dels llocs de treball que es van destruir durant la crisi i el descens de la taxa d'atur són una bona notícia, tot i que les dades confirmen que la nova ocupació que es crea és més precària, ja que a la ciutat de Barcelona el 84% dels contractes són temporals i, d'aquests, el 34 % té una durada inferior a un mes.

Quant a l'habitatge, diu que les dades també confirmen una recuperació del mercat immobiliari i un augment del preu de l'habitatge, que ha augmentat un 8 % tant pel que fa a la compra com al lloguer. Opina que en l'apujada dels preus del lloguer hi tenen molt a veure els llocs més

turístics de la ciutat. Per tant, el Grup d'Esquerra Republicana entén que el govern ha de complir els compromisos sobre la construcció d'habitatge social.

Finalment, assenyala que la gestió del turisme és més necessària que mai, ja que els indicadors mostren que el nombre de visitants continua creixent i, per tant, s'ha de passar de la reflexió a l'acció. En aquest sentit, argumenta que, després d'anys de parlar d'estratègia turística, és hora de parlar d'accions concretes per regular fenòmens com els creuers o els habitatges d'ús turístic il·legals.

El Sr. MULLERAS agraeix la presentació de l'Informe econòmic de conjuntura, el qual troba que sempre és interessant perquè aporta moltes dades per analitzar i per comprendre la realitat de Barcelona. També agraeix que l'informe destaquï les reformes introduïdes per la política econòmica del Govern d'Espanya com a factor explicatiu de la millora actual de l'activitat econòmica, entre les quals l'informe destaca la reforma fiscal que rebaixa l'IRPF i l'impost de societats, i considera que les reformes que han fet el Govern de Catalunya o el govern municipal només són per apujar els impostos. Reitera, doncs, l'agraïment perquè en l'informe es valorin aquestes reformes.

En segon lloc, demana que els propers informes recullin no solament dades sobre la ciutat de Barcelona, sinó també la comparació amb altres ciutats de característiques similars. Argumenta que Barcelona té una inèrcia i que es pot aprofitar de les millores econòmiques de tot Espanya, però creu que també és evident que s'hauria de mirar l'evolució en comparació amb altres ciutats per valorar com es comporta en el marc d'una conjuntura que comença a ser favorable.

Quant a la producció industrial, indica que en el conjunt de Catalunya ha crescut un 4,9% interanual, però que a Barcelona només ha crescut el 0,2%. Afegeix que fa un any que debaten sobre la reindustrialització de la ciutat, concretament de la zona del Besòs i la Verneda al nord i de la Marina del Prat Vermell al sud, que s'han aprovat proposicions relatives a aquest tema, tant en comissió com en plenari, i el Grup Popular creu que el govern hauria d'adreçar els esforços a aquests barris perquè s'hi instal·li una indústria neta, moderna i adaptada a les circumstàncies actuals.

A continuació, comenta la correlació entre PIB i progrés social i el fet que Catalunya ocupa el lloc 58 en el PIB *per capita* d'Europa, però només el lloc 165 en l'índex de progrés social. Pregunta, doncs, al govern municipal què fa per disminuir aquesta bretxa. D'altra banda, apunta que Catalunya ocupa la posició número 11 en nutrició i assistència mèdica bàsica, i la posició 250 en accés al coneixement bàsic. També pregunta, doncs, què fa el govern en aquesta qüestió. Finalment, remarca que les males polítiques d'habitatge del govern municipal han fet que en el darrer any s'hagi incrementat desmesuradament el preu de compra i de lloguer, com no havia passat mai, i lamenta que continuïn els desnonaments, malgrat que Barcelona en Comú havia anunciat que s'acabarien.

El Sr. GARGANTÉ qualifica el contingut de l'informe, especialment l'enfocament, de decebedor, perquè denota una mirada acrítica del govern vers l'economia de la ciutat i la professió del dogma neoliberal en l'anàlisi de la realitat econòmica. Així, des d'una perspectiva general, assenyala que l'informe traspua un cert triomfalisme sobre la situació econòmica a partir d'indicadors pretesament favorables, que apuntarien una suposada recuperació econòmica, però sempre en termes de desenvolupament capitalista i de l'economia de mercat. Tanmateix, assegura que aquest informe està mancat de tota anàlisi sobre la situació econòmica i sobre el suposat creixement de l'activitat econòmica.

Quant al primer apartat de l'informe, subratlla que comença dient que el sector terciari impulsa el creixement del PIB a Barcelona, com si la terciarització enorme de l'economia catalana de les darreres dècades hagués estat positiva i no pas un element clau en la desindustrialització del país, la destrucció de llocs de treball, la desaparició de l'economia productiva i una

precarització creixent de la classe treballadora. A més a més, critica que l'informe aplaudeixi la reestructuració del sistema financer, que qualifica com el major saqueig organitzat dels darrers temps, que ha carregat el deute privat sobre la classe obrera, i també les reformes impositives, que considera un regal fiscal del Partit Popular als rics defraudadors i explotadors.

Pel que fa al mercat immobiliari, lamenta que des de l'ajuntament encara es parli de l'habitatge com una mercaderia i no com un bé de primera necessitat ni del seu valor d'ús. Així, considera que parlar de dinamisme del mercat de l'habitatge repugna tota lògica social. Tanmateix, com a apunt positiu, esmenta la confirmació que els pisos d'ús turístic encareixen el preu dels habitatges de lloguer i espera que el govern estigui d'acord a tallar d'arrel aquesta xacra per a la ciutat mitjançant el Pla especial urbanístic d'habitatges turístics.

En relació amb el mercat laboral, entén que l'anàlisi que se'n fa a l'informe és decebedor i aboca algunes dades preocupants. En primer lloc, assenjala que l'atur juvenil és alarmant i que la bretxa salarial entre homes i dones supera el 25 %, i els contractes indefinits representen solament un 14 % dels contractes nous. No veu enlloc, doncs, que les variacions en aquests àmbits, que considera ridícules, permetin parlar de recuperació ni tampoc utilitzar el to triomfalista que traspua l'informe.

A continuació, valora positivament que l'informe posi de relleu que, dels disset sectors econòmics indexats, l'hostaleria és el que té el nivell salarial més baix, amb la meitat del salari mitjà, la qual cosa evidencia que els bons resultats del sector responen a la gran explotació i desposseïó a què el turisme sotmet les treballadores, situació que afirma que és coneguda per tothom però que el govern es nega a abordar. Així, doncs, assegura que no és una casualitat que el turisme sigui el sector amb més creixement, tal com es diu a l'informe, sinó simplement la lògica de l'explotació capitalista de desposseïó sistemàtica i massiva, i denuncia que el govern de Barcelona en Comú i del PSC insisteixen a afavorir aquest procés.

Quant al darrer apartat de l'informe, en destaca l'absoluta mediocritat perquè denota que per al govern l'economia de Barcelona es redueix al nombre d'empreses i el dogma liberal inqüestionable hi apareix com una fe que professa el govern.

En resum, opina que l'Informe de conjuntura es mereix un suspens, tant pel que fa a la realitat econòmica que reflecteix com també a la metodologia del treball.

El Sr. COLOM comenta que aquest és un informe descriptiu i no fa valoracions, més enllà que a l'hora de fer les preguntes i de posar l'èmfasi en la bretxa salarial assenyalen on hi ha els problemes que s'han de resoldre. En aquest sentit, puntualitza a la Sra. Recasens que les dades sobre la bretxa salarial corresponen a 2014 i no pas a l'actualitat. Per tal de resoldre els problemes, doncs, afirma que s'han de fer visibles les situacions que cal afrontar.

A continuació, comprèn la crítica de l'oposició que quan les coses funcionen ho fan malgrat el govern i, quan no funcionen, el govern en té la culpa, però entén que això no dóna més credibilitat a l'oposició.

D'altra banda, diu que quan s'esmenta l'IRPF no és que el govern doni valor a la política del Partit Popular, sinó que es fa palès que la recaptació ha minvat, de manera que cadascú es mira les dades com li convé. Així, doncs, indica que si els grups d'oposició fossin més seriosos en l'anàlisi de l'informe donarien més credibilitat a les propostes que puguin fer.

Quant al preu dels lloguers, admet que creixen, però assegura que el govern hi està actuant mitjançant el PEUAT o el pla de xoc contra els pisos turístics il·legals per intentar abaixar aquests preus i ja se'n veuran els resultats.

Tot seguit, remarca que s'han creat 800 empreses més que durant el mateix període de 2015 i, per tant, assegura que el govern deu haver fet alguna cosa o, en tot cas, que no ho deu haver fet tan malament perquè els resultats són millors que els dels anys anteriors. Com a economista, sap perfectament quin límit tenen l'ajuntament o qualsevol administració i què depèn de les variables macroeconòmiques generals i, per tant, indica que l'informe reflecteix algunes

realitats.

Pel que fa a l'atur, discrepa de l'afirmació que ha fet el Sr. Sierra que la baixada fins al 12 % de la taxa d'atur és poc i el convida a cercar una dada similar en anys anteriors. Demana, doncs, que no es menyspreï aquesta baixada, que qualifica d'important.

A continuació, apunta que un informe de conjuntura ha de contemplar tots els elements positius, perquè considera que n'hi ha, ha de descriure les realitats i ha d'assenyalar els camps on el govern ha de treballar, en aquest cas en el sector industrial. Reconeix que des de fa molts anys el sector industrial ha anat minvant, però reitera que si han creat 800 empreses més que l'any anterior, especialment petites i mitjanes, és perquè alguna cosa està evolucionant en aquest sector.

La Sra. CAPDEVILA no creu que el govern ho faci tot malament i considera que la recuperació econòmica és un fet, també a Barcelona.

Torna a comentar que el preu dels pisos de lloguer ha pujat un 8 %, sobretot a les zones turístiques i, per tant, creu que el govern ha de complir amb la proposta electoral de fer habitatge social. Torna a preguntar, doncs, després d'un any i mig de govern, quants habitatges socials s'han fet a Barcelona, quants s'han recuperat o quants desnonaments s'han evitat. Afirma que aquesta pregunta la formula amb tota la bona voluntat i que els ciutadans haurien de conèixer la resposta.

El Sr. COLOM informa que s'han recuperat 400 pisos de bancs, que s'estan construint o hi ha previst de fer-ho de forma immediata 4.000 habitatges d'ús social. Pel que fa a les zones turístiques, reitera que s'hi està intervenint mitjançant el PEUAT i el pla de xoc de pisos il·legals.

Es dona per tractat.

d) Compareixences Govern municipal

Del Grup Municipal ERC:

- 3.- (M1519/4536) Que comparegui el/la responsable municipal en matèria d'ocupació juvenil per tal d'explicar el Pla per al Foment de l'Ocupació Juvenil de Qualitat 2016-2020.

La PRESIDENTA anuncia la retirada d'aquest punt de l'ordre del dia.

Es retira

III) Propostes a dictaminar

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

IV) Part decisòria / Executiva

- a) Ratificacions
- b) Propostes d'acord

- 4.- Primer.- APROVAR inicialment el Pressupost General de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2017, integrat per: a) El de la mateixa Entitat; b) Els pressupostos dels organismes

autònoms locals: 1. Institut Municipal de Persones amb Discapacitat, 2. Institut Municipal d'Educació, 3. Institut Municipal d'Informàtica, 4. Institut Municipal d'Hisenda, 5. Institut Municipal d'Urbanisme, 6. Institut Municipal de Paisatge Urbà i Qualitat de Vida, 7. Institut Municipal de Mercats, 8. Institut Barcelona Esports i 9. Institut Municipal de Serveis Socials; c) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les entitats públiques empresarials: 1. Institut de Cultura de Barcelona, 2. Institut Municipal de Parcs i Jardins, 3. Patronat Municipal de l'Habitatge i 4. Institut Municipal Fundació Mies Van de Røhe; d) Els estats de previsions d'ingressos i despeses de les societats mercantils següents: 1. Barcelona de Serveis Municipals, SA (BSM), 2. Informació i Comunicació de Barcelona, SA, 3. Barcelona Activa, SA, SPM, 4. Barcelona Gestió Urbanística, SA, 5. Barcelona d'Infraestructures Municipals, SA (BIMSA), 6. Foment de Ciutat, SA, i 7. Barcelona Cicle de l'Aigua, SA; així mateix, APROVAR les Bases d'Execució i els annexos que consten en l'expedient. Segon.- APROVAR inicialment el Pressupost Consolidat de l'Ajuntament de Barcelona per a l'any 2017 d'acord amb la Llei General d'Estabilitat Pressupostària. Tercer.- SOTMETRE aquest acord a exposició pública durant el termini de quinze dies hàbils, d'acord amb l'article 169.1 del Reial Decret Legislatiu 2/2004 de 5 de març, que aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

El Sr. PISARELLO exposa que el govern és conscient que la proposta de pressupostos que presenta no té prou suports però tanmateix n'explicarà algun dels elements principals, tot i que al llarg de la darrera setmana ja han compartit els detalls de la proposta.

Per començar, exposa que aquest pressupost marca una continuïtat amb les ordenances fiscals i amb les modificacions pressupostàries que es van aprovar el 2015 i el 2016 amb el suport del Partit dels Socialistes, d'Esquerra Republicana i de la CUP. Remarca que s'augmenten les mateixes partides que s'augmentaven en la proposta de l'any anterior. Així, els recursos al servei de la ciutadania creixen un 4,7 % i s'accentuen la política social i la garantia de drets, aspecte important per al govern i compartit amb l'oposició, com ara el dret a l'habitatge, la promoció econòmica o l'ocupació, totes elles partides que creixen. També subratlla que es posen en marxa alguns dels grans plans del mandat, com el Pla de barris o el Pla de recursos humans, el qual pretén enfortir serveis públics estratègics en àmbits com les escoles bressol, els serveis socials o les inspeccions.

Tot seguit, reitera que els grups municipals ja coneixen la proposta amb detall i el govern sap que estan d'acord pel que fa la preocupació sobre algunes polítiques concretes i també que hi ha discrepàncies legítimes sobre la proposta del govern.

Com a portaveu del govern, creu honestament que la proposta és bona, com també van considerar bones les propostes que es van pactar anteriorment amb el Partit dels Socialistes, amb Esquerra Republicana i amb la CUP. Opina que, en un moment en què hi ha una certa reactivació de l'economia de la ciutat, amb totes les limitacions i contradiccions que s'han plantejat en el debat del punt anterior, aquests pressupostos poden contribuir a acompanyar l'activació econòmica perquè tingui un sentit més redistributiu i més just.

Finalment, lamenta que no s'hagi arribat a un acord, si més no per poder tramitar els pressupostos i discutir-los durant un mes o un mes i mig, però respecta la decisió de la majoria dels grups de l'oposició. Creu que aquesta decisió afecta tothom i que no és bona per a la ciutat, però que hauran de continuar posant-se d'acord en temes de ciutat rellevants, que és el que esperen els veïns i veïnes de Barcelona.

La PRESIDENTA recorda que, després de la intervenció del tinent d'alcalde, hi ha un torn d'intervenció dels grups, un torn de resposta del tinent d'alcalde, un torn de rèplica dels grups i, finalment, una darrera intervenció breu del tinent d'alcalde, torns que no tenen assignat un temps preestablert. Per tant, demana prudència i moderació en l'ús del temps.

La Sra. RECASENS es compromet a autocontenir-se, però assenyala que aquest és el debat més important de l'any i que no es podrà fer en el plenari del Consell Municipal perquè aquests pressupostos no passaran el primer tràmit en la Comissió d'Economia i Hisenda.

Acusa el Sr. Pisarello de repetir mentides i ignora si al final ell mateix es deu creure que són veritat. Així, mostra perplexitat davant l'afirmació que ha fet el tinent d'alcalde que la proposta de pressupost ha estat discutida amb els grups municipals, que aquests en coneixen a bastament les xifres i que el govern ha conversat amb els grups de l'oposició. No sap si el govern ha conversat amb la resta de grups del consistori, però assegura que no ho ha fet amb el Grup de Convergència i Unió, que és el grup majoritari de l'oposició, tret d'una única vegada, el dia 7 de novembre, reunió a la qual van assistir el Sr. Joaquim Forn i ella mateixa i on el Sr. Pisarello va manifestar que voldria que la conversa fos sincera. Tot i que van escoltar atentament les explicacions, opina que el govern solament pretenia fer-se una fotografia i ella va sortir de la reunió convençuda que el govern no pretenia discutir els pressupostos, sinó donar la imatge que el govern no està aïllat, que no es nega al diàleg i que feia una ronda oberta a tots els grups. Recorda que, una setmana més tard, el Sr. Pisarello va fer una roda de premsa on va fer pública la conversa i el Grup de Convergència i Unió no acaba d'entendre quina és l'estratègia del govern.

A continuació, diu que el govern pretén donar una imatge de màrtir, d'un govern que vol impulsar les seves polítiques però que l'oposició no els dóna suport. Assegura que això no és així, que al govern se li veu el llautó perquè no té cap interès a pactar el pressupost, si més no amb el Grup de Convergència i Unió, i prefereix quedar sol i aïllat abans que pactar aquest pressupost amb el grup majoritari de l'oposició.

D'altra banda, esmenta que poques hores abans el tinent d'alcalde Collboni ha fet unes declaracions sorprenents, segons ell mateix en nom del govern, en les quals insta el Sr. Pisarello a buscar acords amb Convergència i Unió, que abandoni apriorismes ideològics i que opti per la geometria variable. Pregunta al Sr. Pisarello si comparteix les paraules del Sr. Collboni, si aquestes declaracions són fetes amb sinceritat i en nom del govern, o bé si volen dir que els seus socis de govern també els abandonen, encara que sigui ideològicament, i que els grups de Barcelona en Comú i Socialista segueixen estratègies separades.

A continuació, argumenta l'oposició del seu grup al projecte de pressupostos per cinc raons. En primer lloc, insisteix que el govern, de manera sectària i partidista, abandona la voluntat de conversar i d'arribar a acords amb el Grup de Convergència i Unió. Així, comenta que van rebre el projecte de pressupostos el divendres anterior i que aquest projecte se sustenta en cinc eixos explicitats en el Programa d'actuació municipal 2016-2019, el qual no va superar el tràmit previ i, per tant, no té el consens del Consell Municipal. No entén, doncs, que el govern basi la seva estratègia pressupostària en cinc eixos que no són compartits per la majoria del consistori i argumenta que haurien pogut trobar unes altres prioritats en les quals es podrien posar d'acord.

En segon lloc, afirma que el govern està atrapat per les pròpies denúncies i, en aquest sentit, esmenta una piulada de la Sra. Janet Sanz en la qual deia que era indecent que, mentre a l'ajuntament hi havia un superàvit de 19 milions, el patiment a Nou Barris continuava i acusava el govern de l'alcalde Trias de destinar diners als bancs i no a la gent ni als barris. Subratlla que el superàvit que preveu aquest projecte de pressupostos és de 69,7 milions d'euros i, per tant, reitera que el govern queda atrapat per aquella dinàmica. Denuncia que aquest superàvit es produirà per dues raons, que considera molt greus. La primera, perquè no s'executaran projectes pressupostats per valor de 48 milions d'euros i 21 milions seran fruit d'inversions, la qual cosa desmenteix que el govern executi tot allò que pressuposta. La segona, perquè l'ajuntament tindrà majors ingressos provinents de les plusvàlues, tot i que Barcelona en Comú es va presentar a les eleccions amb la promesa de posar fi a la bombolla immobiliària i a la inflació d'aquest sector, de manera que el govern, també en aquest aspecte, està atrapat per les dinàmiques pròpies.

En tercer lloc, recorda que el mes de desembre de 2014 Barcelona en Comú va publicar un article on afirmava que mai l'Ajuntament de Barcelona havia estat tan ric amb una ciutadania tan pobra i que el consistori aprovava uns pressupostos que perpetuen les desigualtats entre barris. En contrast, assenyala que, segons l'Informe de conjuntura tractat anteriorment, l'atur a Nou Barris és més del doble que el que hi ha a Sarrià - Sant Gervasi i les desigualtats es perpetuen, mentre que en el projecte de pressupost la inversió a Sant Andreu solament s'incrementa el 0,6 % i aquest barri queda relegat al darrer lloc en el rànquing d'inversions. Per tant, no sap com pretén el govern posar fi a la desigualtat entre barris.

En quart lloc, esmenta unes declaracions en les quals es criticava el govern anterior perquè en els pressupostos no contemplava cap modificació fiscal i es perdia un any més la possibilitat de pal·liar els desequilibris econòmics mitjançant una política fiscal més redistributiva. Però indica que el govern actual ha estat incapaç de presentar davant de la ciutadania, en el plenari del Consell Municipal, una política fiscal més redistributiva.

En cinquè lloc, recorda que els grups que conformen el govern municipal titllaven uns pressupostos anteriors de centralistes perquè solament el 15 % de la despesa es gestionava directament des dels barris, però en el pressupost que presenten ara la quantitat gestionada pels barris i els districtes és un 12,25 %. Palesa, doncs, que el govern incompleix els pilars bàsics amb què es van presentar a les eleccions: la descentralització, que es donaria la veu a la ciutadania i que es farien uns pressupostos participatius.

Tot seguit, insisteix que les afirmacions que ha fet el Sr. Pisarello no són certes i esmenta que el mes de desembre de 2014 acusaven el Sr. Trias de destinar la mateixa quantitat a sanitat que a dietes, publicitat i propaganda, treballs tècnics i estudis. Tanmateix, assenyala que el govern actual destina 19 milions d'euros a salut, mentre que a dietes, publicitat, propaganda, treballs tècnics i estudis en destina 23 milions. Opina que aquesta és una altra mostra que el govern està atrapat per declaracions fetes anteriorment i que ha incomplert la promesa electoral d'implementar polítiques més redistributives i més socials, tal com es demostra amb els pressupostos que presenten i que no responen a aquelles promeses.

A més a més, afegeix que els pressupostos no responen a les prioritats de la ciutat i manifesta que el pressupost de l'Àrea de Comerç, gestionada per la Sra. Ballarín, s'ha reduït fortament. També comenta que, segons l'interventor, no es consoliden les polítiques d'ocupació i assenyala que els 20 milions que es van destinar l'any anterior a promoció econòmica enguany no es pressuposten. Sabent que una de les prioritats de Convergència i Unió és la creació de llocs de treball, no entén com el govern pretén avançar en aquest àmbit si no es consoliden les polítiques que havien iniciat. Continuant amb el comerç, diu que la inversió en aquest àmbit pateix una retallada important i passa de 80,6 milions d'euros a 71,5 milions, i tampoc no es preveu cap despesa per implementar el Pla integral i transversal de comerç. Per aquesta raó, tampoc poden donar suport al projecte de pressupost.

Una altra de les prioritats de Convergència i Unió és que la ciutat funcioni, però remarca que el pressupost que presenta el govern representa una nova retallada del 13 % en aquest capítol, per exemple en les partides de neteja, d'il·luminació, de recollida de residus i de clavegueram.

En matèria de serveis socials entén que el govern també suspèn, tal com demostra l'estudi que s'ha fet darrerament i que indica que hi ha una davallada de l'11 %. Troba sorprenent que alguns governs populistes que han arribat a alcaldies importants d'Espanya fracassin en polítiques de serveis socials.

D'altra banda, blasma el govern perquè falseja les xifres d'inversions. Recorda que en roda de premsa van explicar que hi havia un increment de les inversions i que el 2017 aquestes inversions pujarien a 429 milions d'euros, però, segons l'informe de l'interventor, o bé l'any 2017 no s'executarà el total de les inversions pressupostades o bé l'ajuntament tindrà un dèficit de 47,7 milions d'euros. Reitera, doncs, que l'ajuntament entrarà en dèficit o bé el pressupost que presenta el govern no es transparent i no s'hi diu la veritat, de manera que si el govern vol

mantenir l'estabilitat pressupostària i no entrar en dèficit no es podrà executar la totalitat del pressupost.

Finalment, suposa que el govern anunciarà que hi haurà pressupost i que l'alcaldeessa de la ciutat de Barcelona se sotmetrà a una qüestió de confiança. Entén que aquesta no és una manera de governar la ciutat i que el govern, amb aquesta estratègia, fa una fugida endavant per tirar endavant el que no ha sabut fer amb diàleg, amb consens i amb pacte, tal com s'esperaria d'un govern minoritari com aquest.

La Sra. MEJÍAS intervé com a portaveu del Grup de Ciutadans. Exposa que la situació actual és insòlita en la història de la ciutat de Barcelona, que constata un fracàs estrepitos del govern del canvi perquè el canvi ha estat per empitjorar. En primer lloc, recorda que el Programa d'actuació municipal va ser rebutjat per tota l'oposició, cosa que demostra que el govern no té ni un projecte ni un model de ciutat clars. També indica que el govern va ser derrotat en el plantejament de les ordenances fiscals, de manera que tampoc no hi ha una previsió d'ingressos assegurada. Finalment, el pressupost també ha estat rebutjat per tota l'oposició.

A continuació, manifesta que, malgrat que segons el Sr. Pisarello en aquesta Comissió d'Economia i Hisenda es tracten qüestions de poca importància i que interessin poc, en aquesta sessió es prendrà una decisió sobre el pressupost municipal, que és una de les mesures més importants de l'ajuntament i que rebrà el vot en contra de tota l'oposició, entre altres raons, perquè el govern s'ha enrocat amb una actitud profundament antidemocràtica i ha negat d'entrada el diàleg amb la meitat del consistori i finalment amb el conjunt de l'oposició. Assenyala, doncs, que el govern ha estat ostatge de les pròpies afirmacions i de l'operació política que ara pretén dur a terme. En aquest sentit, recorda que pocs dies enrere el Sr. Pisarello va anunciar en roda de premsa que l'ajuntament tindria pressupostos tant sí com no, cosa que palesa que al govern municipal no li importa gaire la posició dels altres grups municipals perquè sap que mitjançant la qüestió de confiança pot aprovar el pressupost. Però afirma que el govern no ho tindrà fàcil perquè l'oposició ja ha descobert que l'estratègia del govern és no dialogar, oferir un fals diàleg i fer la fotografia però després no tornar a convocar els grups. Així, mostra sorpresa per l'afirmació que ha fet el Sr. Pisarello en el sentit que s'han analitzat els detalls de la proposta de pressupostos amb els grups perquè això no ha estat així, si més no amb el Grup de Ciutadans. Reitera, doncs, que aquesta oferta de diàleg és falsa i amb la qual el govern pretén justificar el propi fracàs, victimitzar-se i donar la culpa a l'oposició de la situació que es produeix. Per tant, anuncia que, si aquesta és la maniobra que pretén fer el govern, el seu grup la posarà en evidència i la descobrirà perquè no hi participarà ni permetrà que es dugui a terme.

D'altra banda, comenta que hi ha altres grups municipals que volen fer una operació política utilitzant l'Ajuntament de Barcelona per beneficiar el seu projecte polític a la Generalitat i volen que els pressupostos de l'ajuntament depenguin dels pressupostos de la Generalitat, pressupostos que pretenen aconseguir la CUP i que són clarament lesius per a les classes mitjana i treballadora. Per tant, insisteix que estan en una situació d'enrocament i de fracàs que troben criticable.

Tot seguit, exposa que l'objectiu final, que és l'interès general dels ciutadans de Barcelona, sembla que no interessi a ningú i, per tant, creu que haurien de fer una reflexió per saber si els grups poden dialogar sobre temes que siguin prioritaris per al conjunt dels barcelonins.

Anuncia el vot contrari als pressupostos per diverses raons, algunes de tècniques i d'altres de polítiques. A les raons polítiques ja s'hi ha referit i apunta que el seu grup buscava uns pressupostos que tinguessin com a objectius principals per a la ciutat de Barcelona posar fi a la política de gestos i començar a treballar per atendre l'emergència social, i sobretot reorientar el model econòmic, que, com s'ha vist en el punt anterior, es vol enfocar cap al sector més minoritari de les empreses de la ciutat i oblida pràcticament el conjunt de l'activitat econòmica i

els sectors més importants, que generen més dinamisme i més ocupació.

A continuació, comenta que els pressupostos que presenta el govern són un conjunt de mesures sense cap connexió ni cap concreció, de manera que no obeeixen a un model de ciutat concret. A més a més, mostra preocupació pel fet que se supera el límit de despesa establert per la Llei d'estabilitat pressupostària i això pot posar en risc la liquiditat de l'ajuntament, de manera que es torna a sotmetre l'Ajuntament de Barcelona a d'un pla econòmic financer tutelat per la Generalitat de Catalunya, que no considera que sigui un model exemplar de gestió pública. Afegeix que aquests pressupostos contenen un pla de recursos humans que vol incrementar la plantilla de prop de 12.000 treballadors de l'ajuntament amb la incorporació en principi de 400 empleats públics, ampliable a 1.000 més, la qual cosa entén que vulnera la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'Administració pública, o si més no que pretén esquivar-la. Considera, doncs, que l'Ajuntament de Barcelona, que de moment té unes finances sanejades, hauria de respectar aquestes dues lleis per evitar caure en la incoherència i en la il·legalitat. Pel que fa a la incorporació de treballadors públics a la plantilla de l'ajuntament, assenyala que es fa en funció de remunicipalitzacions de serveis públics suposades o futures. Apunta que s'han fet remunicipalitzacions, com les de les oficines d'atenció al ciutadà, l'Institut Municipal d'Informàtica o els serveis socials, sense un informe de costos i sense saber-ne l'impacte en els treballadors, tant econòmicament com en llocs de treball, i tampoc se sap exactament si aquesta mesura garanteix la prestació del servei. A més a més, comenta que la remunicipalització d'aquests serveis pot significar la reincorporació a l'ajuntament de treballadors que provenen de convenis col·lectius diferents i que estiguin sotmesos a règims laborals diferents, aspecte sobre el qual demana aclariments.

Pel que fa a les partides destinades a polítiques socials, esmenta l'informe elaborat per l'Associació de Directors de Gerents de Serveis Socials, segons el qual l'Ajuntament de Barcelona, que suposadament és un dels ajuntaments del canvi, amb governs populistes, no destina prou recursos a política social i aquesta partida ha caigut un 11 %. Segons aquest informe, s'han de destinar cent euros per persona i any a polítiques socials, mesura que el pressupost que presenta el govern no compleix, i que les polítiques socials haurien de representar el 10 % del pressupost i haurien d'obeir criteris de transparència, criteris que, segons aquest mateix informe, el govern municipal tampoc no compleix.

D'altra banda, critica que l'ajuntament continua finançant la Generalitat de Catalunya. En aquest sentit, assenyala que no s'ha tornat a saber res de la comissió que havia de fer el seguiment del deute que la Generalitat té amb l'Ajuntament de Barcelona, però sí que saben que la proposta de pressupost conté partides molt importants, com ara el projecte de tramvia, que no han estat aprovades pel conjunt dels grups municipals. Així, indica que es destinen 1.410.000 euros als estudis del tramvia i insisteix que aquest projecte no té el consens dels grups de l'oposició, alguns dels quals consideren que no és prioritari.

Quant a l'habitatge, recorda que Barcelona en Comú havia anunciat un pla d'habitatge ambiciós, del qual tampoc no se'n sap res. Així, tot i que reconeix que el projecte de promoció del dret a l'habitatge sí que és ambiciós, no han vist mesures concretes ni partides pressupostàries en aquest àmbit, i el Grup de Ciutadans considera que és prioritari incorporar aquestes mesures al projecte municipal.

En relació amb les mesures d'impuls de l'activitat econòmica, ja han vist que el govern dedicarà una part del pressupost a l'economia social i solidària, però en el projecte de pressupostos solament han detectat una partida de 2 milions d'euros per a polítiques actives d'ocupació, quantitat que considera ridícula i absolutament insuficient per a una ciutat que ha de dinamitzar l'ocupació com una de les primeres mesures per combatre la desigualtat. A més a més, afirma que algunes de les mesures preses pel govern són absolutament antieconòmiques i han servit per fer caure la creació de llocs de treball, per perdre inversions i han fet disminuir la recaptació. Així, esmenta la disminució de gairebé 2 milions d'euros de les taxes per utilització

de terrasses té un impacte en el pressupost i que la moratòria hotelera provoca un increment de preus dels allotjaments turístics i el creixement d'habitatges de luxe en detriment de les inversions en un altre sector econòmic. Insisteix, doncs, que aquestes mesures econòmiques s'haurien de revertir.

Quant al projecte d'inversions, recorda que en la primera reunió que es fa fer, un any enrere, el govern va advertir que es retallarien les inversions a la ciutat, però el seu grup opina que Barcelona no pot retallar les inversions. Així, s'ha passat d'un pressupost de gairebé 600 milions d'euros a un de 429, malgrat que la ciutat continua incrementant la recaptació. També comenta que el Pla d'inversions municipals no s'ha aprovat i, per tant, tampoc no hi ha pla d'infraestructures, de manera que no es disposa d'un model concret d'infraestructures. També assenyala que hi ha una desinversió clara en projectes de xarxa d'il·luminació, de recollida de residus o de neteja de la ciutat.

En resum, considera que aquests pressupostos són lesius i que responen a una operació política en què el Grup de Ciutadans no està disposat a participar. Espera, doncs, que les declaracions que ha fet el Sr. Collboni, esmentades anteriorment, serveixin per posar una mica de seny en el govern municipal, que es nega a dialogar i aplica mesures unilateralment, sense tenir en compte les conseqüències que se'n deriven, les quals considera que són lesives per als sectors econòmics i per a la creació d'ocupació. També espera que finalment es puguin posar d'acord en una sèrie de prioritats, que tots els grups puguin fer-hi aportacions i es posi en marxa la ciutat de Barcelona, ciutat que el govern municipal ha decidit bloquejar.

El Sr. BOSCH assegura que el govern obliga el Grup d'Esquerra Republicana a votar negativament a la proposta de pressupost perquè ha incomplert les promeses i els compromisos amb la ciutat. Recorda que l'any anterior, en un clima de confiança molt diferent de l'actual, el seu grup va considerar que havia d'oferir un vot de confiança, si més no d'entrada, i van fer una sèrie de pactes socials i de ciutat que van justificar el seu vot afirmatiu als comptes de l'Ajuntament de Barcelona. Tanmateix, malgrat que el govern assegura que ha complert el 90 % de les mesures que havia promès de fer, xifra que posa en dubte i estima que, en termes econòmics, el grau de compliment no arriba al 50 %. D'altra banda, reconeix que el govern ha fet bé alguna cosa, com ara que les partides destinades als districtes, de menor quantitat, en general s'han aplicat. Però, pel que fa al 50 % que el govern ha incomplert, indica que correspon a les propostes importants i que són aquelles qüestions per les quals van poder pactar i votar afirmativament en la modificació pressupostària o en les ordenances fiscals, és a dir, l'ajuda per fer arribar el metro a la Zona Franca, el trasllat de les presons Model i Trinitat per construir-hi els equipaments que la ciutat i els veïns reclamen des de fa temps, i els títols de transport gratuïts per a la franja dels quinze als setze anys, amb la targeta coneguda com a T-16. Reitera, doncs, que hi ha un zero per cent de compliment en la primera i en la tercera d'aquestes mesures i, pel que fa al trasllat de les presons, van descobrir que 2 milions d'euros destinats a aquesta operació havien desaparegut sense avís previ. Insisteix que el govern ha incomplert els seus compromisos i considera que es podria aplicar la frase de Quevedo, que deia «Nadie promete más que aquél que no piensa cumplir.» Demana, doncs, que el govern aclareixi si té la intenció de complir o no, perquè aquesta situació genera desconfiança.

A continuació, apunta que el 98,3 % dels militants d'Esquerra Republicana avalen la seva argumentació, perquè tots ells comparteixen aquesta desconfiança derivada de la falta de compliment. Assegura que Esquerra Republicana de Barcelona és un bloc i tots els seus militants tenen clar que el govern municipal no ha complert els compromisos que havien pactat i això sol justifica la posició contrària del seu grup al projecte de pressupostos.

D'altra banda, comenta que el govern els obliga a inclinar-se pel «no» en aquesta votació perquè l'any anterior la seva formació va ser responsable al Parlament de Catalunya amb els comptes del país i va ser responsable a l'Ajuntament de Barcelona amb els comptes de la ciutat,

però els grups que conformen el govern municipal no ho van ser. Per aquesta raó, enguany, apresada la lliçó, reclama que Barcelona en Comú i el PSC deixin de perjudicar Barcelona en els comptes que aviat es debatran al Parlament de Catalunya, perquè hi ha inversions molt importants que depenen d'aquell debat, com ara els 187 milions d'euros que han pactat amb el conseller Comín i que s'han d'invertir en sanitat a la ciutat de Barcelona, els 52,5 milions d'euros que van pactar amb la consellera Bassa i que s'han de destinar a serveis socials i a combatre la desocupació, o els 72 milions d'euros que es recullen en la proposta de pressupost com a aportacions de la Generalitat de Catalunya i que signifiquen el reconeixement d'una connexió per la qual s'ha de vetllar. Insisteix, doncs, que han de ser responsables, que s'ha de beneficiar la gent i, per fer-ho, entén que el més lògic, el més raonable i el més entenedor és que tant a la Generalitat de Catalunya com a l'Ajuntament de Barcelona siguin responsables. Assegura que el Grup d'Esquerra Republicana ho ha estat però que els grups de Barcelona en Comú i del PSC no. Aquest, doncs, assenyala que és un altre element de clara desconfiança. A més a més, blasma el govern perquè diu que no entén la proposta de reciprocitat que han fet Esquerra Republicana i el Govern de Catalunya, i fins i tot l'ha menystinguda, però en canvi demostra que hi ha aquesta vinculació entre els pressupostos d'ambdues institucions quan critica la CUP perquè vota en un sentit al Parlament de Catalunya i en un altre sentit a l'Ajuntament de Barcelona. Creu, doncs, que la vinculació entre pressupostos hi és i que és saludable que hi sigui perquè les institucions s'han de posar d'acord per afavorir els ciutadans i no barallar-se entre elles per veure a qui correspon fer determinades actuacions.

En tercer lloc, assegura que el govern obliga el seu grup a emetre un vot contrari als pressupostos perquè incompleixen amb la ciutat de Barcelona i amb partides socials importants que es deriven de les promeses del mateix govern. Així, pel que fa a l'accés a l'habitatge, en la proposta de pressupost hi ha una partida de 32,4 milions per a promoció social de l'habitatge, però en el powerpoint que van passar als mitjans de comunicació aquesta xifra era de 28,5 milions d'euros i al web de Barcelona en Comú es parla de 118 milions d'euros en noves inversions. Els recomana, doncs, que es posin d'acord, que recullin la xifra que hi ha al pressupost i que diguin sempre la mateixa perquè, si no, es crea confusió. En tot cas, indica que la partida de 32,4 milions d'euros que consta en el pressupost batrà rècords de desinversió en habitatge. Comenta que amb aquests recursos es podrien fer uns 300 pisos destinats a lloguer social i, suposant que l'any 2018 es pugui repetir aquesta inversió, que el govern qualifica d'extraordinària, s'haurien construït en els dos anys que queden de mandat 600 pisos per a lloguer social, xifra que queda molt lluny dels 4.000 que s'han anunciat anteriorment, dels 1.150 de promoció social que hauria de fer l'ajuntament de Barcelona segons les previsions del govern, i fins i tot queda lluny dels 900 habitatges de lloguer social que es van promoure durant el mandat anterior. Per tant, insisteix que aquesta xifra queda molt lluny de la promesa electoral de Barcelona en Comú i per la qual molta gent els va votar.

En relació amb la cultura, destaca la baixada de 2,3 milions d'euros en biblioteques, centres que considera absolutament indispensables per a la gent jove, que necessita llocs per estudiar. Entén, doncs, que s'haurien d'explicar molt bé les causes d'aquesta disminució.

A continuació, recorda que Barcelona en Comú havia promès ser el màxim abanderat de la nova política i de la regeneració democràtica, però ja estan avisant des de fa dies que recorreran a la qüestió de confiança i, per tant, a l'aprovació per decret, amb una minoria clamorosa, dels pressupostos de la ciutat, de manera que, si això es confirma, seran els pressupostos amb un suport més minoritari de la història de l'ajuntament. No entén que això sigui nova política, regeneració democràtica o política participativa.

Finalment, comenta que el govern obliga el seu grup a votar contra els pressupostos per una qüestió d'actitud, perquè la impressió que tenen és que el govern no vol negociar. En aquest sentit, esmenta el mite de la caverna de Plató, en el qual les ombres que es projecten són allò que s'acaba veient i no pas la realitat. Afegeix que les ombres que es projecten són la

insistència del govern en el diàleg, en el pacte i en el consens, però la realitat no és aquesta, sinó les declaracions de la Sra. Colau a la televisió, en les quals anuncia que contempla la qüestió de confiança, fins i tot abans de fer la primera reunió per parlar sobre els pressupostos. Puntualitza que en aquesta primera reunió no se'ls va donar el pressupost, al cap de poc els van donar el mateix powerpoint que havien donat als periodistes i posteriorment el Sr. Pisarello fa unes declaracions que hi haurà pressupostos tant sí com no, mentre que torna a apel·lar al diàleg. Per tant, afirma que aquesta apel·lació al diàleg és molt poc creïble si al mateix temps es diu que tiraran pel dret i que aprovaran els pressupostos. A parer seu, qui té la responsabilitat de buscar consensos i acords és el govern de la ciutat i no pas l'oposició, perquè és el govern qui presenta els pressupostos i qui té més interès que s'aprovin. De manera que, quan el govern culpa l'oposició de falta de disposició per al diàleg, els recorda aquella situació en què algú troba que tots els cotxes van en direcció contrària, quan en realitat qui va en direcció contrària és ell mateix. Opina que aquest tipus de política és perillosa i que pot acabar malament.

Malgrat que no els toqui de fer-ho, assegura que des de l'oposició fan propostes que consideren molt raonables i elementals, com ara complir els compromisos adquirits, cosa que el govern descarta i menysté. En aquest sentit, pregunta si demanar que els polítics compleixin, que siguin responsables i que hi hagi lleialtat a totes les institucions és demanar massa.

En conclusió, insisteix que el govern obliga el Grup d'Esquerra Republicana a votar en contra dels pressupostos perquè ha incomplert els compromisos amb la ciutat i les pròpies promeses.

El Sr. MULLERAS exposa que un govern en minoria presenta uns pressupostos en contra de la majoria, no pas en contra de l'oposició, sinó en contra de la majoria dels barcelonins. Afegeix que aquest és un pressupost trampa perquè el govern parla de diàleg, de despesa social i de transparència, però si li treuen la màscara hi troben un pressupost que es vol imposar a la majoria per decret, una fiscalitat al màxim nivell i una opacitat com la que practica el govern quan vol ocultar xifres, tal com va passar en el darrer plenari del Consell Municipal amb el superàvit de 70 milions d'euros.

A continuació, assenyala que per analitzar els pressupostos s'ha de parlar d'ingressos, de despeses i d'inversions. Pel que fa als ingressos, comenta que l'IBI, que és l'eina recaptadora més important que té un ajuntament, representa el 25 % dels ingressos totals i la meitat dels ingressos tributaris propis de l'Ajuntament de Barcelona, i el govern proposa incrementar-lo en un 7,2 % per a l'any 2017, 44,8 milions d'euros, de manera que la recaptació per aquest impost arribarà a 668 milions d'euros. Una altra font important d'ingressos, continua, són els parquímetres. No sap si el govern ha abandonat o no el projecte d'incrementar la franja horària de pagament als barcelonins, però remarca que en la proposta de pressupostos es contempla un augment d'ingressos del 10 % per aquest concepte, fins arribar a 39 milions d'euros. D'altra banda, comenta que també s'incrementen els ingressos provinents de l'Estat, els quals representen el 90 % dels ingressos no tributaris de l'ajuntament, en 56 milions d'euros, de manera que passaran a ser de 1.106 milions d'euros i, juntament amb l'IBI, són la principal font d'ingressos de l'ajuntament. Subratlla que el cent per cent dels ingressos provinents de l'Estat es cobren puntualment, mentre que la majoria dels ingressos provinents de la Generalitat, que només són 62,4 milions d'euros, no es cobren.

Per tant, assenyala que el govern basa la seva política d'ingressos en una fiscalitat màxima, en uns recursos provinents de l'Estat que afortunadament es cobren al cent per cent i en uns recursos provinents de la Generalitat que no es cobren. A més a més, indica que el govern incrementa l'endeutament en 80 milions d'euros per a l'any proper. Troba curiós que un ajuntament que cada vegada té més ingressos i que tindrà un superàvit de 70 milions d'euros incrementi l'endeutament, de manera que el govern municipal farà la quadratura del cercle, però ja sap que aquest és un dels mantres de l'esquerra radical en aquest país.

Quant a les despeses, destaca que s'incrementen les despeses de personal. Pregunta si la

proposta de pressupostos inclou els 945 nous interins que el govern preveu incorporar l'any 2017, tal com va anunciar als grups polítics i a l'opinió pública, perquè només veuen un increment del 3 % en aquest capítol. D'altra banda, observa que també s'incrementen les despeses diverses, concepte que qualifica de calaix de sastre, que passa de 19,4 milions a 21,8 milions d'euros, un increment del 12 %. Un altre increment que comenta és el de la despesa per a informes, un 28 %, que representa 2,5 milions d'euros i que arriba a un total d'11,5 milions. També apunta que s'incrementen les dietes del personal directiu o les subvencions i transferències a entitats, en aquest cas en un 10 %.

D'altra banda, indica que disminueix la despesa en l'enllumenat dels carrers en un 6 %, que representa 1 milió d'euros, una eina que considera bàsica per al benestar dels ciutadans i per a la seguretat als barris. També apunta la disminució de la despesa a Turisme de Barcelona fins a la meitat, cosa que no entén quan els ingressos per l'impost turístic són cada vegada més alts, i la disminució de la despesa de seguretat en un 9 %, que passa de 323 milions a 295 milions d'euros.

En relació amb les inversions, subratlla la disminució dràstica en del manteniment de la via pública i les inversions als districtes, que passa de 16 milions a 1,8 milions d'euros. Voldria que el govern expliqués com pot ser que aquesta tasca fonamental de l'ajuntament disminueixi de forma tan dràstica. No entén tampoc per què no hi ha cap dotació pressupostària per a la Verneda industrial, ni per urbanitzar el front marítim o la part del zoo marí, ni per a la urbanització del Paral·lel en el tram de Drassanes, ni tampoc per al zoo de Barcelona. En aquest sentit, recorda que el tinent d'alcalde Collboni havia anunciat unes inversions previstes per al zoo de Barcelona, però en aquest pressupost no es recullen. També destaca que la inversió per a l'avinguda Meridiana, una altra de les qüestions que s'han tractat durant aquest mandat, és de 752.000 euros, quantitat que qualifica d'ínfima i d'insuficient. Pel que fa a la ronda de Dalt, la proposta del Programa d'actuació municipal que va rebre més suport dels veïns de Barcelona i que el govern no vol realitzar, s'hi destinen solament 1,5 milions d'euros en aquest pressupost, inversió que entén que és molt baixa. En canvi, recorda que el govern en roda de premsa havia anunciat una inversió de 3 milions d'euros per al tramvia de Barcelona. No entén, doncs, que a un projecte que va ser rebutjat en una consulta el govern hi destini 3 milions d'euros i que al projecte que va rebre més suport de la ciutadania, com és el cobriment de la ronda de Dalt, hi destini la meitat, de manera que aquest projecte no es podrà realitzar durant l'any 2017. Quant a la línia 9 del metro, pregunta què ha passat amb les promeses incomplertes sobre aquest projecte.

Finalment, pel que fa al superàvit, reitera que la previsió és que serà de 70 milions d'euros. Recorda que al darrer plenari del Consell Municipal el govern va dir que aquest superàvit seria de 20 milions d'euros, cosa que demostra l'opacitat en la informació de l'ajuntament. En aquest sentit, assenyala que el Grup Popular deia el mateix durant el mandat de l'alcalde Trias que ara, que els diners han d'estar al carrer, als barris de Barcelona i no a la caixa de l'ajuntament. En canvi, denuncia que els grups del govern deien una cosa abans i en fan una de diferent ara.

D'altra banda, qualifica d'«escapisme» legal la intenció del govern d'aprovar un tercer pla econòmic i financer en tres anys. Denuncia que s'incompleix reiteradament la Llei d'estabilitat pressupostària i els plans econòmics i financers, i que, a causa d'aquests incompliments, cada any han de fer un nou pla econòmic i financer.

A continuació, recorda que el Sr. Pisarello va anunciar que aquest pressupost s'aprovaria tant sí com no, però assegura que el pressupost compleix tots els axiomes que pregonen el Sr. Pisarello i l'esquerra més radical que hi ha a Barcelona i a Espanya, perquè, tant sí com no, mantenen a Barcelona la fiscalitat més alta d'Espanya; tant sí com no, mantenen l'endeutament de l'ajuntament; tant sí com no, incrementen la despesa de l'aparell administratiu i burocràtic de l'ajuntament, i també la despesa en publicitat i propaganda, i, tant sí com no, el govern municipal de l'alcaldesa Ada Colau no inverteix en allò que li diu la ciutadania, de manera que

incompleix reiteradament i de forma arbitrària el mandat dels barcelonins, com ara el cobriment de la ronda de Dalt, que va ser el projecte més votat en el Programa d'actuació municipal i que pràcticament no es recull en el pressupost, però, en canvi, continua apostant pel tramvia que els barcelonins van rebutjar en una consulta, projecte que el govern vol tirar endavant en contra dels interessos dels barcelonins, tant sí com no.

El Sr. GARGANTÉ comença la intervenció llegint unes frases del *Manifest comunista*: «Un fantasma ronda per Europa, el fantasma del Comunisme. Totes les forces de la vella Europa s'han aliat, el Papa i el Tsar, Metternich i Guizot, els radicals francesos i els policies alemanys, en una sacrosanta caça contra aquest fantasma.» Apunta que, per respecte a les periodistes i per no allargar la seva jornada laboral, no s'allargarà més i no farà com els portaveus dels altres grups municipals, que han repetit gairebé literalment les rodes de premsa que havien fet dies enrere.

Exposa que aquest és l'inici del tràmit per aprovar el pressupost de l'Ajuntament de Barcelona per a 2017, que és l'eina més important que té el consistori per marcar l'agenda política. Subratlla que és evident que el projecte de pressupost que presenta el govern de Barcelona en Comú i el PSC s'aprovarà tant sí com no perquè, des de la tranquil·litat de la qüestió de confiança, la decisió està presa des de fa mesos.

A continuació, assegura que la CUP - Capgirem Barcelona hauria volgut que les coses anessin de manera diferent i lamenta que, un cop més, no hagi estat així. Recorda que l'exercici anterior el seu grup va presentar una proposició per tal que els pressupostos tinguessin un enfocament de gènere, de manera que es pogués analitzar i conèixer l'impacte de les polítiques públiques sobre les dones en comparació amb els homes, tenint en compte que uns pressupostos mai no són neutres i essent conscients de la desigualtat real entre homes i dones com a conseqüència de la divisió sexual del treball, que atorga uns rols determinats a homes i dones i una estructura jeràrquica que perjudica les dones. Per aquesta raó, van presentar aquella proposició, amb dos objectius principals, identificar i avaluar de forma clara les implicacions per a les dones de les polítiques del govern i, d'altra banda, influir en la quantitat i en la qualitat de les assignacions pressupostàries a les diferents àrees de l'ajuntament. Així, doncs, una de les premisses bàsiques que el seu grup entén com a imprescindibles per tal de poder encarar uns pressupostos amb perspectiva de gènere és el fet de tenir informació relativa als col·lectius beneficiaris de les mesures pressupostàries de forma desagregada per sexe. Ara bé, assenyala que, segons l'informe presentat, la manca de dades i de resultats és evident, situació que considera preocupant, especialment per a un govern que s'autoanomena feminista.

Pel que fa a l'anàlisi del capítol I, subratlla que en la despesa total de l'ajuntament es destina a homes més del doble de recursos que a dones, també com a conseqüència de la composició de la Guàrdia Urbana com del servei de Bombers, situació que creu que s'hauria de capgirar si s'aposta per una política amb perspectiva de gènere. Quant a l'anàlisi de la bretxa salarial entre homes i dones, indica que és del 12,53 %, tenint en compte novament els cossos de la Guàrdia Urbana i de Bombers. Blasma, doncs, que l'ajuntament reproduïxi els models patriarcals pel que fa a la igualtat real entre homes i dones i fa que les dones, pel fet de ser-ho, tinguin un sou inferior al dels homes. En conclusió, remarca que en el capítol I proporcionalment es destina una despesa major als homes que a les dones i que en aquest sentit no ha canviat res, malgrat que hi hagi una regidoria de Feminismes i LGTBI que ha elaborat un pla de justícia de gènere i que està en procés d'aplicar un pla d'igualtat. Reclama que totes les àrees de l'ajuntament s'impregnin de la necessitat de posar fi a les desigualtats i efectives entre homes i dones, i entén que no es pot exigir a la resta allò que no es fa internament. Així, doncs, mostra preocupació davant d'aquesta realitat.

A continuació, apunta que s'ha presentat la selecció dels diferents programes que afecten els capítols II i IV per poder-ne fer l'anàlisi de gènere. Destaca que, d'aquests programes, solament

un 37 % incorporen de forma alta la perspectiva de gènere i l'impacte real que tenen, mitjançant indicadors i accions concretes. Tanmateix, indica que aquest impacte no es pot avaluar en un 75 % dels programes per manca de resposta als qüestionaris plantejats des de la regidoria. Aquest fet, afegeix, demostra l'interès real de les diferents àrees de l'ajuntament, que al capdavant respon a decisions polítiques, i afirma que actualment aquest interès és nul. Qualifica de vergonyosos els resultats obtinguts en aquest primer informe, si bé reconeix que no és fàcil, especialment quan la majoria de regidories no es plantegen de forma seriosa allò que representa per a les dones uns pressupostos que les tinguin en compte. Anima, doncs, la Regidoria de Feminismes a continuar treballant i assegura que en aquesta qüestió tindran el suport del seu grup, però creu que les altres àrees han de fer una reflexió profunda perquè qualifica aquests resultats de demolidors, sobretot per la manca de resposta i d'interès de la majoria d'àrees en aquest tema.

Tot seguit, assenyala que aquesta proposta de la CUP, amb un resultat decebedor, no és l'únic exemple, sinó que forma part d'una globalitat per poder entendre com, en un any i mig, el govern municipal, que es va autoanomenar «del canvi», s'ha convertit en un govern de la continuació, concretament de la continuació de trenta-dos anys de govern del PSC amb la crossa d'Iniciativa per Catalunya i Esquerra Unida. Afirma que es tracta de canviar-ho tot perquè res no canviï i insisteix que s'ha continuat amb el model de la marca Barcelona, la millor botiga del món, que tant va criticar en la campanya electoral la formació que avui regna i governa, mentre continua l'especulació turística i immobiliària, la repressió policial cap als més febles, es fan canapès i còctels per a les elits de la ciutat, alhora que hi ha una manca de participació real de les veïnes i criminalització cap a les que lluiten i s'autoorganitzen. Assenyala que el seu grup ha advertit reiteradament, fins i tot des d'abans de les eleccions, que no es pot parlar de canviar res anant de la mà d'Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa, grup que havia participat en les polítiques governamentals de privatització, repressió i elitització de la ciutat.

D'altra banda, recorda que el seu grup havia alertat que el missatge que fent fora Trias es podrien canviar les coses, igual que el missatge dels col·legues espanyols de Barcelona en Comú que fent fora Rajoy es podrien canviar les coses, és pa per a avui i gana per a demà perquè, en primer lloc, els límits legals de les competències municipals, dintre del marc espanyol i de la Unió Europea, amb la Llei de pressupostos, la LRSAL o la directiva Bolkestein, castra les possibilitats de canviar d'arrel la política econòmica dels ajuntaments. Així, assegura que es pot parlar sense embuts de la dictadura del capital i del neoliberalisme perquè, votin el que votin els ciutadans, tot està ben lligat. Així, doncs, manifesta que o bé això s'explica clarament a les classes populars i es fa una crida a trencar amb aquests impediments legals, siguin quines siguin les conseqüències que se'n derivin, o bé s'accepta una legalitat que frustra tota possibilitat de revertir el procés de privatització de tot allò públic, amb l'impacte que això té per a les vides dels ciutadans. En segon lloc, indica que plantejar que el Sr. Trias era l'únic impediment per implementar polítiques realment progressistes significa oblidar que el neoliberalisme a l'ajuntament l'han practicat i defensat des del PSC amb el suport d'Iniciativa per Catalunya Verds i Esquerra Unida i Alternativa, i ocasionalment amb el suport d'Esquerra Republicana de Catalunya, fins a Convergència i Unió, amb el suport ideològic en aquest àmbit del Partit Popular i de Ciutadans. Apunta que, malgrat la història de l'ajuntament i malgrat tots els precedents, Barcelona en Comú va preferir fer passar bou per bèstia grossa i cada cop es troben més aïllats i governant conjuntament amb aquells a qui van anomenar la màfia i els genocides financers. Manifesta, doncs, que per poder mantenir el que qualifica de teatre de les aparences, l'abisme entre el que es va prometre a les eleccions i el que es fa un cop al govern, entre les declaracions públiques i la realitat, és cada cop més insalvable i cada cop ho veu més gent.

A continuació, assegura que no es podrà dir que la CUP, amb la poca força municipal de què disposa i malgrat totes les advertències que ha fet, no hagi estat al costat del govern, ja sigui per investir l'alcaldeessa en primera votació o per donar suport a les dues modificacions pressupostàries que s'han plantejat durant el mandat i a les ordenances fiscals de 2016, i aquest suport l'han ofert malgrat el menyspreu amb què han estat tractats i la manca de diàleg amb el govern que han patit des del primer dia. Així, recorda el capítol que l'alcaldeessa Colau va dedicar al Grup Municipal de la CUP - Capgirem Barcelona en el llibre que va publicar per Sant Jordi, en el qual els acusava aconseguir representació al consistori gràcies a un exdiputat de la CUP al Parlament de Catalunya, de no aportar res al plenari ni a les comissions i de «fer el numeret», expressió que la mateixa alcaldeessa va haver de patir quan era activista i que provenia del món que combatia, món que ha acabat abraçant amb molt d'entusiasme i utilitzant el seu llenguatge i les seves maneres. Assegura que l'alcaldeessa Colau ha mostrat tant d'entusiasme per aquest món institucional que fins i tot va fer entrar el PSC al govern sota el paradigma de la valentia, i tot això sense despentinarse. La CUP, en canvi, va advertir que aquell pas no ampliava les possibilitats de governar en majoria sinó, al contrari, que feia aquestes majories més escasses i fins i tot més complicades per al govern. Lamenta que, un cop més, les seves advertències van tornar a caure en sac foradat i assenyala que la situació actual és conseqüència d'aquelles actuacions.

Per argumentar el sentit del vot del seu grup, apunta que posarà l'èmfasi en tres qüestions. En primer lloc, recorda que l'any anterior el seu grup va plantejar en el si d'aquesta mateixa comissió si el govern faria uns pressupostos participatius per a l'any 2017 i, de fet, es va comentar que el procés d'elaboració del PAM podria servir com a calendari, proposta a la qual el govern va respondre amb vaguetats. Enguany van presentar una proposició, que es va aprovar, en què es plantejava aquest procés participatiu per a un mínim del 5 % de la quantitat pressupostada, 5 % que no sortia solament del programa electoral de la CUP, sinó que també era contemplat en el programa electoral de Barcelona en Comú. Malgrat això, en la votació d'aquesta proposició Barcelona en Comú es va abstenir amb l'argument que no hi havia temps, tot i que la CUP ja n'havia parlat un any enrere i proposaven que es pogués fer per a l'any 2017. A més a més, apunta que tampoc no s'ha assegurat que hi haurà procés participatiu vinculant per als pressupostos de 2018. Troba curiós que, mesos després de la proposició de la CUP, que es va aprovar malgrat l'abstenció de Barcelona en Comú, el Partit Popular presentés una proposició sobre pressupostos participatius, que, aquest cop sí, va ser esmenada i votada favorablement pel mateix govern de Barcelona en Comú i el PSC, mitjançant la qual es legitimaven unes proves pilot en alguns barris, cosa que no té res a veure amb allò que havien defensat durant la campanya electoral. Per tant, assenyala que, sorprenentment, el Partit Popular i Barcelona en Comú van units en la manca de participació real dels veïns. Així, doncs, apunta que en aquest cas no s'ha passat de les paraules als fets.

En segon lloc, argumenta que un govern que intenta aprovar uns pressupostos hauria de plantejar en temps i forma quines són les seves perspectives i les seves propostes, i hauria d'escoltar els grups municipals amb què creu que pot arribar a acords. També opina que el govern hauria de lliurar la documentació no pas en els terminis legals, sinó amb antelació suficient per generar confiança en els altres grups municipals. Ara han sabut com ha anat aquesta qüestió amb la resta de grups municipals, però en el seu cas afirma que la documentació els ha arribat, com sempre, mitjançant una roda de premsa i posteriorment se'ls ha fet arribar al grup municipal. Així, assenyala que a la primera reunió que van mantenir els van comunicar el calendari del govern i, a la segona reunió, solament els van lliurar un resum d'allò que al govern li interessa publicitar i que ja ha lliurat prèviament a la premsa. Afegeix que allò que es coneix com a «llibre verd», amb els seus quaranta arxius, els han arribat amb quatre dies d'antelació, la qual cosa reconeix que és legal però qüestiona si això ajuda a arribar a acords i a generar confiança. En tot cas, manifesta que la resposta dels seus companys i companyes de candidatura

en assemblea és que això no genera cap confiança. Comenta que el govern, coneixent el funcionament assembleari de la CUP, sembla que hagi actuat d'aquesta manera a propòsit per generar desconfiança i que no tingui gens de ganes d'arribar a acords.

En tercer lloc, critica que durant les darreres tres setmanes s'hagi desplegat un operatiu policial de repressió contra els venedors ambulants al centre de la ciutat, a les Drassanes, al Liceu i a la plaça de Catalunya. Assenyala que furgonetes, cotxes i motos policials, carregats d'unitats antiavalots, Guàrdia Urbana i agents de paisà, per ordre del comissionat de Seguretat i amb l'aprovació de l'alcalde, han dificultat encara més l'activitat d'un dels sectors més febles de les classes populars de la ciutat. La CUP no pot oblidar que el programa de Barcelona en Comú contemplava la dissolució del cos d'antiavalots de la Guàrdia Urbana, cosa que no solament no s'ha fet, sinó que aquesta situació s'ha volgut maquillar amb un canvi de nom i de funcions, quan la realitat és que continuen exercint les mateixes tasques de criminalització i repressió de la pobresa, com han fet sempre, i amb el mateix nom. El seu grup municipal, doncs, va instar el govern a retirar aquest dispositiu policial per poder negociar el pressupost de 2017. Tanmateix, van anunciar que no tenien cap problema perquè els fos lliurada la documentació sobre els pressupostos per estudiar-la amb deteniment i reitera que aquesta informació els va arribar el divendres anterior a la tarda.

A continuació, remarca que el dispositiu policial no solament no s'ha retirat, sinó que el govern ha negat que sigui un dispositiu especial o diferent als anteriors, però afirma que la realitat és tossuda i l'operatiu és a la vista de tothom i ha deixat unes imatges terribles del que anomena cacera policial, amb agents de paisà que arrencaven les mantes als venedors ambulants, els antiavalots que ocupaven el metro i no deixaven passar les persones negres que duïen una manta, i la Guàrdia Urbana que pujava pel mig de la Rambla amb moto, com si fessin de gossos d'atura. Afegeix que, segons la dita, un govern mostra allò que és segons com tracta els més febles i assegura que en aquest cas, com en el passat, el govern ha jugat molt al pal i poc a la pastanaga amb els venedors ambulants, i s'ha arribat a l'extrem que hi ha venedors que fa més de mig any que fan un curs de peixater sense cap retribució, de manera que en sortir del curs han d'intentar de guanyar-se la vida amb la venda ambulants.

Per tot plegat, entén que, amb aquest estat de coses, el govern de Barcelona en Comú i del PSC ja no pot demanar més actes de fe al Grup Municipal de la CUP. En aquest sentit, assenyala que al seu grup són de mena atea i analitzen de manera científica la diferència entre les paraules i els fets, i han de concloure que aquestes dues formacions de l'oblit han fet govern i afirma que un govern que oblidava el passat està condemnat a cometre els mateixos errors, del PSC però també de Convergència i Unió. Recorda les paraules del president del Grup d'Iniciativa per Catalunya, Ricard Gomà, el qual, amb relació a la qüestió de confiança presentada per l'alcalde Trias l'any 2013, va dir que l'alcalde havia certificat el seu aïllament polític i social. De la mateixa manera, assegura que el govern de Barcelona en Comú i el PSC, amb Ada Colau com a alcaldessa, es pot mirar al mirall i repetir que l'alcalde ha certificat el seu aïllament polític i social, i felicita irònicament el govern actual perquè s'ha convertit en allò que volien combatre. Per tant, avança que la CUP - Capgirem Barcelona no donarà suport ni a l'inici de tramitació dels pressupostos ni a la qüestió de confiança, i anuncia el vot contrari del seu grup a la proposta d'acord.

La Sra. BALLARÍN expressa el suport del Grup Municipal Socialista, en tant que integrant del govern, al projecte de pressupost que es presenta a aprovació inicial. Comenta que Barcelona té uns comptes públics sanejats i pensa que aquests comptes s'han de posar, amb totes les seves potencialitats, al servei de la ciutat i en particular al servei d'aquells que ho necessiten més. Subratlla que Barcelona compleix amb escreix tots els objectius financers. Així, apunta que l'ajuntament té estabilitat pressupostària i compleix el principi de dèficit zero, compleix amb la sostenibilitat financera ja que el deute és molt per sota del 60 % dels ingressos corrents, té una

capacitat d'inversió molt important, l'estalvi brut se situa per sobre del 15 % dels ingressos corrents, té liquiditat i es garanteix el pagament a trenta dies a tots els proveïdors. Qualifica aquest marc com a molt positiu però reitera que el govern vol que es posi al servei de la ciutadania i que no es limiti a ser un exemple del que ha de ser la bona salut financera d'un ajuntament.

En aquest context, recorda que en la darrera sessió de la Comissió d'Economia i Hisenda diferents grups de l'oposició van demanar al govern que presentés uns pressupostos expansius i que s'obris un diàleg amb l'oposició per arribar a acords respecte a aquests pressupostos. Opina que el govern ho ha fet així però la receptivitat de la resta de grups no ha estat la que haurien desitjat.

Tot seguit, assenyala que el govern presenta un pressupost expansiu al servei de la ciutat, tal com es va demanar. En aquest sentit, comenta que la despesa corrent i de capital creix un 4,4 %, increment que implica valentia per trencar la regla de despesa, que qualifica de cotilla, imposada per la llei Montoro, però sense incomplir la llei perquè es farà un altre pla econòmic i financer. Això entén que no és cap incompliment dels plans anteriors, sinó que uns substitueixen els altres, d'acord amb el que aquesta llei, que és molt restrictiva, permet fer. Per tant, pensa que les xifres d'aquest projecte de pressupost són molt bons i un punt de partida molt positiu. Puntualitza que aquest punt de partida no és un punt d'arribada i l'han volgut compartir amb tota l'oposició. En aquest sentit, indica que s'ha obert un diàleg al llarg de les darreres setmanes, que s'ha fet un debat amb els grups, i lamenta que en aquest debat s'hagi parlat molt de política i de posicionaments, però molt poc de polítiques concretes i de continguts pressupostaris. Així, té la impressió que l'oposició ja havia pres una decisió, amb molts apriorismes.

El Grup Socialista, doncs, apel·la al conjunt de les forces polítiques perquè facin una reflexió i que tinguin en compte que en aquesta sessió es comença la tramitació del pressupost i que encara tenen l'oportunitat de fer al·legacions i temps per arribar a acords, cosa que permetria arribar a vies d'aproximació per fer viables aquests pressupostos, els quals considera que són els que Barcelona necessita.

A continuació, creu que és molt difícil continuar en la situació actual i no es poden perllongar uns pressupostos que provenen de l'any 2015, quan la situació financera és molt bona i permet donar resposta a molts reptes socials i econòmics que el govern ha d'assumir. Pensa que en aquest moment s'ha de pensar més en Barcelona i menys en els interessos partidistes a curt o a mitjà termini, o en altres nivells de govern superiors i en altres objectius. Per tant, fa una darrera apel·lació als grups de l'oposició a l'hora de fixar el seu posicionament definitiu en aquest punt. Opina que el rebuig als pressupostos és una mala notícia perquè estan parlant d'uns bons pressupostos, ja que augmenta la inversió social, permeten la reactivació econòmica i, per tant, la creació de llocs de treball. Afirmar que l'objectiu del govern és la regeneració econòmica, la creació d'ocupació i la lluita contra les desigualtats.

Finalment, reconeix que és possible que els pressupostos no passin tràmit de l'aprovació inicial, però afirma que això no seria una mala notícia per al govern de Barcelona, sinó per a la ciutat de Barcelona.

El Sr. PISARELLO constata que es troben en una situació política complexa, tant a la ciutat com al país, diferent a la situació de l'any anterior, una realitat nova perquè mai no hi havia hagut set forces polítiques al consistori, i també constata que hi ha coses que depenen del diàleg i d'altres que depenen del posicionament concret, ideològic, del model de ciutat o dels interessos de partit de les diverses forces. Així, apunta que, segons les argumentacions dels grups Popular i de Ciutadans, a Barcelona governa l'esquerra radical maximalista, que imposa la màxima fiscalitat possible, la qual destrossa les empreses, però les opinions d'Esquerra Republicana o de la CUP se situen en el punt contrari. Per tant, interpreta que els rebutjos de

Ciutadans, del Partit Popular i d'Esquerra Republicana són rebutjos amb una significació diferent.

A continuació, admet que va fer unes declaracions en les quals afirmava que Barcelona tindria uns pressupostos tant sí com no i que aquests serien uns bons pressupostos. Assenyala que ho va fer, en primer lloc, perquè l'oposició no va plantejar una alternativa a aquesta iniciativa del govern. Recorda que l'oposició disposa del mecanisme de la moció de censura i apunta que l'escenificació que es va fer d'un possible govern alternatiu va conduir a una situació, que qualifica d'esperpèntica, que implicava aliances entre grups que s'ataquen permanentment i que no tenen res a veure entre si, perquè l'alternativa solament era possible si s'hi involucraven Convergència i Unió, el Partit Popular, Ciutadans i Esquerra Republicana. Afegeix que, quan l'oposició no pot plantejar aquesta alternativa, la legalitat vigent permet que l'ajuntament no quedi bloquejat. Així, comenta que al Parlament de Catalunya o a les Corts Generals hi hauria la possibilitat de dissoldre el consistori i convocar eleccions, però, com que això no es pot fer en l'àmbit municipal, hi ha el mecanisme de la qüestió de confiança, que permet que la ciutat tingui uns pressupostos. Per aquesta raó va afirmar que la ciutat tindria uns pressupostos. Tanmateix, puntualitza que això no vol dir que aquesta fos la millor opció ni l'opció desitjada pel govern, sinó que s'haurien estimat més tenir un pressupost amb més suport, amb més acords i enriquit amb les propostes de l'oposició, tal com es va fer amb les modificacions pressupostàries i amb les ordenances fiscals de l'any anterior.

Seguidament, reitera que la proposta del govern tenia un cert sentit comú i que permetia arribar a acords. Precisament per aquesta raó, afegeix, una setmana abans d'acabar el termini per a la presentació del pressupost es va obrir un espai de diàleg amb l'oposició, cosa que normalment no es fa. Assenyala que es tractava de l'aprovació inicial d'una proposta que ni tan sols havia estat aprovada per la Comissió de Govern, i per aquesta raó encara no s'havia lliurat als grups. De manera que van fer una primera reunió amb l'oposició, sabent que era difícil, i assegura que no hi havia una predisposició contrària del govern a arribar a acords perquè ja haguessin decidit anar a la qüestió de confiança, sinó que l'oposició ja havia pres la decisió, que considera legítima, de rebutjar els pressupostos. Per tant, el govern va obrir aquest espai de diàleg, amb els límits que pogués tenir, i assenyala que la Sra. Recasens no va acudir a la cita que tenia amb el gerent municipal. Recorda que en la reunió que van mantenir amb Convergència i Unió es va parlar de l'opinió que tenien sobre la proposta pressupostària i la Sra. Recasens va manifestar el desacord del seu grup, però el govern va respondre que estava obert a rebre totes les propostes. Així, comenta que, quan els grups de Ciutadans i d'Esquerra Republicana els van fer arribar la preocupació per la política d'habitatge o la política d'ocupació, el govern va oferir públicament tots els espais necessaris per enriquir i millorar aquestes polítiques, amb el convenciment que la proposta de pressupostos, malgrat que no convenci els grups de l'oposició al cent per cent, va en la línia de reforçar el dret a l'habitatge i les polítiques d'ocupació.

Per aquestes raons, van dir que Barcelona tindria pressupostos i que serien uns bons pressupostos, com ho eren els de l'any anterior, perquè reflecteixen una agenda de canvi que s'ha instal·lat a la ciutat. Subratlla que aquesta agenda és nova perquè no s'estan discutint exactament els mateixos temes que es discutien els darrers quatre anys i que el context polític també ha canviat. Assenyala que aquesta agenda de canvi és irreversible, no perquè sigui d'esquerres o de dretes, sinó perquè en aquest context de crisi aquesta agenda s'ha d'abordar tant sí com no i no es pot tornar enrere.

A continuació, exposa que la proposta del govern és una proposta social i redistributiva. En aquest sentit, convida a comparar-la amb la resta de pressupostos que es discuteixen a Catalunya, al conjunt de l'Estat o a Europa. Afegeix que els pressupostos són rigorosos però expansius, redistributius, amb un clar contingut social i, a més a més, són els primers pressupostos que incorporen una perspectiva de gènere. Remarca que aquesta perspectiva de gènere al conjunt de l'estat només la té la ciutat de Bilbao, si bé hi ha Europa hi ha altres ciutats

que treballen amb aquesta perspectiva. Remarca, doncs, que aquest plantejament dels pressupostos és el que ha permès que el regidor Garganté, del qual afirma que és l'encarnació del feminisme, faci un al·legat feminista, que comparteix. Insisteix que els pressupostos per primer cop contemplin la perspectiva de gènere i que aquest és el primer govern que ha incorporat una regidoria específica, amb el nom de Regidoria de Feminismes, la qual, segons ha reconegut la CUP en moltíssimes ocasions, duu a terme una tasca important en matèria de justícia de gènere. Tanmateix, fa autocrítica perquè reconeix que encara s'ha de treballar molt per aconseguir que aquesta qüestió abasti les diferents àrees de govern. Ara bé, comenta que ni la regidora de Feminismes ni cap membre del govern tenen la fórmula màgica per posar fi al patriarcat de manera immediata. Creu, però, que els canvis són importants i accepta que queda molt per fer, si bé assegura que aquest debat no es podria haver fet en èpoques anteriors.

D'altra banda, reitera que sempre hi ha marge per continuar buscant acords i per continuar dialogant, però indica que en molts casos tenen discrepàncies de contingut i de model de ciutat. Creu, doncs, que en el futur hauran de trobar la manera de buscar aquests acords, perquè la ciutadania ho demana. Tanmateix, insisteix que els grups municipals tenen diferències de fons i, com a exemple, assenyala que al Partit Popular, a Ciutadans i a Convergència i Unió els ha preocupat el superàvit, el qual ha estat sobrevingut i que el govern no esperava perquè ha estat resultat d'un increment imprevist de les plusvàlues, cosa que reflecteix la possibilitat de l'inici d'una bombolla immobiliària i entre tots han de decidir com s'afronta. Així, recorda que una de les primeres mesures que el govern va prendre va ser aprovar una modificació pressupostària per evitar que 100 milions d'euros es quedessin al calaix, que era el que preveia Convergència i Unió.

Tot seguit, dona la raó al Sr. Mulleres i admet que el govern municipal per tres vegades consecutives ha incomplert la regla de despesa, però assegura que ho ha fet per evitar aquests superàvits excessius, que són totalment indesitjables en temps de crisi. Apunta que el govern no comparteix la filosofia de l'austeritat que apliquen els governs conservadors i que també s'aplica en el conjunt de la Unió Europea, perquè creuen que no és una bona alternativa. D'altra banda, puntualitza que els plans econòmics i financers són contemplats per la llei, malgrat que aquesta mesura va contra l'esperit de la llei, que és contrari a destinar aquests recursos a un pressupost expansiu i amb més despesa social. Així, doncs, atès que Barcelona té uns comptes solvents, s'ha pogut fer servir aquest mecanisme sense que passi res perquè aquest mecanisme insisteix que és legítim i previst a la llei.

Quant a l'afirmació del portaveu del Partit Popular que aquest és el govern de la fiscalitat màxima, reconeix que el govern defensa una fiscalitat progressiva i, malgrat que no s'hagin aprovat les ordenances fiscals, es mantenen les que es van aprovar l'any anterior, les quals ja són unes ordenances progressives, que congelen l'IBI, que és l'impost principal que recapta l'ajuntament al 98 % de la població, cosa que no feia el govern anterior, i s'apuja aquest impost un 2 % a les persones més riques de la ciutat. Defensa aquesta política, tot i que entén que no sigui compartida pel Sr. Mulleras.

Quant a la crítica que aquests pressupostos no són socials, entén que és una qüestió fal·laç i que es pot discutir les vegades que calgui i de manera detinguda. Assenyala que l'únic argument que s'ha donat per fer aquesta crítica es basa en una nota publicada al diari *El Mundo* i que es referia a un informe concret. Admet que tots els diaris tenen dret a tenir la seva línia editorial i saben quina és la línia editorial del diari *El Mundo*. Tanmateix, comenta que, si bé la nota d'aquest diari parla de Barcelona, l'informe que esmenta no parla de Barcelona i, per tant, no sap d'on surten les xifres que es donen quan és molt clar que el 2016 els recursos per a polítiques socials han crescut un 15 % respecte al 2015 i un 20 % respecte a la proposta inicial del pressupost del 2015. Així, doncs, reitera que mai hi havia hagut un creixement tan intens en el capítol de serveis socials a l'Ajuntament de Barcelona i, a parer seu, això no es pot discutir.

Pel que fa a l'ocupació i a l'afirmació de la Sra. Mejías que no s'havia vist creixement en la

inversió per a l'ocupació, recorda que el govern va fer un salt, que qualifica de gegant, en matèria de plans d'ocupació i els va triplicar a l'inici del mandat. Per aquesta raó, apunta que la diferència entre el pressupost que es destinava a ocupació l'any anterior i el que s'hi destina enguany no és una diferència tan gran, però indica que els 70 milions que es destinen a plans d'ocupació és una quantitat important. Tanmateix, entén que la qüestió important no és aquesta, sinó com es fan les polítiques d'ocupació a la ciutat i com es genera ocupació. En aquest sentit, argumenta que les polítiques d'ocupació que pot implementar un ajuntament s'han de mesurar tenint en compte les eines que té a l'abast un ens local, que no són les mateixes que té el Govern de l'Estat o el Govern de la Generalitat. A més a més dels plans d'ocupació, remarca que l'ajuntament pot crear ocupació mitjançant la seva política de contractació pública. Per aquesta raó, afegeix, han aprovat unes guies en matèria de contractació pública que avancen de manera notable pel que fa a estàndards socials i laborals previstos en el conjunt d'Europa, i que tenen com a un dels objectius principals obrir la contractació a l'empresa petita i mitjana, i generar estàndards de qualitat laboral més elevats que els actuals. Comenta que també han aprovat una partida pressupostària molt important per a la rehabilitació urbana i afirma que tant aquesta com la rehabilitació energètica generen ocupació i són una aposta clara per l'activitat econòmica, com també genera ocupació l'aposta per la construcció d'habitatge per poder tenir un parc de lloguer social, qüestió que preocupa al Grup de Ciutadans. Subratlla, doncs, que la política d'ocupació no es redueix només als plans d'ocupació que s'aproven a Barcelona Activa, els quals reitera que han experimentat un canvi molt important.

Quant a les crítiques a la política en matèria de reforçament de la plantilla municipal per reforçar determinats serveis públics, entén que aquest reforçament de plantilla és fonamental perquè, tal com han dit reiteradament, la plantilla de l'Ajuntament de Barcelona s'ha aprimat notablement durant els darrers anys i opina que això no és bo per a la ciutadania. Puntualitza que no plantegen un creixement indiscriminat, però sí en determinats serveis que són estratègics per a la ciutat, com l'atenció ciutadana, perquè els ciutadans no tinguin la sensació que tenen una administració burocràtica que no respon amb la rapidesa necessària, o els serveis socials, les escoles bressol o l'habitatge. Entén que aquest no és un creixement burocràtic, sinó estratègic i necessari per a la ciutat. Comenta que la Sra. Mejías no ha governat mai i que potser per aquesta raó no sap què significa intentar fer polítiques efectives quan no hi ha una administració prou forta per poder tirar endavant aquestes polítiques. Per aquesta raó plantegen un pla de recursos humans important.

D'altra banda, reitera que no vol interpretar de la mateixa manera el rebuig als pressupostos del Partit Popular i de Ciutadans que el rebuig d'Esquerra Republicana, grup amb el qual van compartir moltes de les polítiques més avançades que s'han aplicat el darrer any i mig. Tanmateix, no creu que aquest sigui el govern de la continuïtat, entre altres raons per les mesures que han aprovat i moltes d'elles amb el suport d'Esquerra Republicana, tant en el passat com en el present, com es pot veure si es repassa les votacions que s'han fet a l'ajuntament.

Quant a l'argumentació del portaveu d'Esquerra Republicana sobre el principi de reciprocitat amb la Generalitat de Catalunya i sobre l'incompliment dels pactes a què havien arribat, manifesta que no sap com pot explicar l'estat d'execució en què es troben aquests pactes. Així, afirma que la partida més important dels pressupostos són els 23 milions d'euros que es destinen a l'arribada de la línia 9 del metro al barri de la Marina, a la Zona Franca. En relació amb la reclamació de lleialtat amb les altres institucions del país, assegura que l'Ajuntament de Barcelona ha estat absolutament lleial en la seva relació amb la Generalitat, tal com es demostra per la crítica que fan alguns grups en el sentit que l'ajuntament fa de banc de la Generalitat, i subratlla que en qüestions fonamentals per a la ciutadania l'Ajuntament de Barcelona ha avançat diners perquè aquest pacte sigui possible. Assenyala que aquests pactes amb la Generalitat estan molt avançats i que els expedients corresponents estan en mans de

departaments sota la responsabilitat d'Esquerra Republicana, de manera que convida el Sr. Bosch a accelerar aquesta tramitació. Per tant, creu que els compromisos que havien assumit en aquesta qüestió no s'han incomplert.

Quant a les targetes de transport T-15 i T-16, recorda que en les reunions que el gerent d'Economia va mantenir amb els representants d'Esquerra Republicana es va fer una proposta concreta que incorporava les peticions d'aquest grup i també la possibilitat de fer una inversió extraordinària per a subvencions retroactives per poder cobrir els joves que quedarien exclosos d'aquesta mesura entre 2016 i 2017. Per tant, assegura que la voluntat de compliment i la lleialtat del govern municipal cap a la institució de la Generalitat ha estat màxima, i que l'entesa amb els departaments de la Generalitat, amb el conseller Comín, amb la consellera Bassa, amb el secretari general de Migracions i amb molts altres responsables és absoluta.

D'altra banda, indica que el plantejament que fa el Sr. Bosch de fer dependre el suport als pressupostos de l'Ajuntament de Barcelona al fet que el govern municipal aconseguixi que s'aprovin els pressupostos de la Generalitat és un plantejament que no s'havia fet mai, que no està al seu abast i que no correspon a l'Administració municipal, tal com va reconèixer el Sr. Joaquim Forn. Aquesta mateixa qüestió, afegeix, la hi van formular en una roda de premsa alguns periodistes que pertanyen a mitjans de comunicació favorables a moltes de les posicions que defensa Esquerra Republicana. Afirmar que no coneix la lògica tàctica que ha mogut Esquerra Republicana a adoptar aquesta posició, la qual respecta, però creu honestament que molts dels votants i simpatitzants d'Esquerra Republicana no deuen compartir la posició d'aquest partit pel que fa als pressupostos. No posa en dubte que l'assemblea de Barcelona d'Esquerra Republicana hagi pres aquesta posició, però dubta que l'argument de la correspondència sigui sostenible.

Quant a la proposta sobre habitatge que va fer Esquerra Republicana i a la crítica que el govern municipal no feia prou en aquesta matèria, afirma que el pressupost multiplica per quatre les inversions en aquest àmbit per poder assolir un parc de lloguer social assequible i, a més a més, les previsions d'inversió municipal per als anys 2018 i 2019 són més altes. També comenta que es reforcen els serveis de la Unitat contra la Exclusió Residencial per evitar desnonaments i assegura que entre els mesos de gener i juny l'ajuntament va aturar més 881 desnonaments i s'ha trobat una solució a 550 d'aquests casos, de manera que en aquests mesos s'ha aconseguit més del que es va aconseguir durant el mandat anterior durant tot un any. Reconeix que sempre es pot fer més, però reclama que es faci aquesta comparació. Pel que fa a la reivindicació de més inversió en matèria d'habitatge, assegura que el govern està disposat a negociar-ho, però assenyala que l'ajuntament no construirà tot l'habitatge que necessita la ciutat i que es necessita finançament extra per assolir aquest creixement, que és necessari atesa la situació de crisi i d'emergència habitacional. Per aquesta raó, comenta que es pot recórrer al Banc Europeu d'Inversions, via en la qual el govern està treballant, com també en altres vies sostenibles per obtenir aquest finançament. Però no entén aquesta exigència quan coses que estan a l'abast del Govern de Junts pel Sí, del qual forma part Esquerra Republicana, no s'han fet. Així, comenta que els governs de la Generalitat i de l'Estat van rebutjar la possibilitat de regular els lloguers abusius, i considera que això significaria un avenç molt important en la garantia del dret a l'habitatge. No ho jutja perquè, essent al govern municipal, és conscient de les limitacions que té governar i de les contradiccions que això suposa, però demana que es facin servir arguments congruents.

Respecte a la decisió de la CUP de donar suport a la tramitació dels pressupostos de la Generalitat mostra el seu respecte i admet que poden tenir arguments, però demana que els arguments que es fan servir siguin semblants als que es fan servir per valorar el pressupost de l'Ajuntament de Barcelona, perquè considera que no es pot argumentar que la ciutat està militaritzada per l'operatiu policial a la Rambla com a excusa per rebutjar els pressupostos. Puntualitza que no vincula ambdós pressupostos, però entén que la lògica d'argumentació ha de

ser mínimament coherent.

A continuació, exposa que en el passat han tingut molts punts en comú i que les afinitats principals del govern són amb les forces d'esquerreres, si bé puntualitza que no són les úniques. De manera que està disposat a dialogar amb tothom. Però, com que la situació política ha canviat, reclama que els grups municipals no siguin doctrinaris i que s'obrin els espais de diàleg a tothom.

Pel que fa a la intervenció del Sr. Garganté, creu que no sempre aplica els criteris científics a l'anàlisi de les polítiques del seu grup. Troba bé que la CUP de Barcelona tingui una perspectiva crítica sobre l'actuació del govern perquè creu que això els fa millorar, i també creu que els govern avancen no solament a partir de les idees que tenen, sinó de les possibilitats de materialitzar-les, cosa que moltes vegades depèn dels acords polítics als quals s'arribi. Així, doncs, reconeix que molts dels avenços s'han aconseguit gràcies al suport de la CUP en alguns temes concrets, però reitera que la comparació no es pot fer amb un impossible i per aquesta raó sempre demana que es posi com a exemple algun ajuntament governat per la CUP, amb molts dels quals tenen una bona relació, que hagi eradicat de forma immediata el capitalisme, el patriarcat i de totes les plagues de l'apocalipsi. Així, doncs, assenyala que tots aquests governs municipals tenen contradiccions i han de negociar les propostes polítiques que tiren endavant, però no ha sentit mai que el Sr. Garganté digui que aquests governs són la repetició del mateix que ha existit sempre, tot i que en molts casos governen en coalició amb algunes de les forces polítiques que el portaveu de la CUP ha esmentat com si fossin el dimoni. Insisteix, doncs, a demanar un mínim de coherència argumental.

Tot seguit, reitera que hi ha una agenda de canvi important. Posa en dubte l'afirmació que ha fet el Sr. Mulleras que la percepció que tenen grups municipals sigui la mateixa que tenen la majoria dels barcelonins, però assenyala que les dades objectives, com les que surten de les enquestes de serveis que fa l'ajuntament, malgrat que les titllin de sectàries o de parcials, diuen que la gestió del govern és una de les millors dels darrers anys. Així, subratlla que les xifres actuals de satisfacció ciutadana només es troben en èpoques de Pasqual Maragall, als anys vuitanta, i que això reflecteix l'opinió de la majoria dels barcelonins. Matisa que res de tot això ho ha fet tot sol el partit que governa, sinó que s'ha aconseguit gràcies als acords amb grups de l'oposició. Per tant, es mostra disposat a obrir el diàleg amb tots els grups si realment hi ha predisposició a parlar, perquè suposa que, més enllà de les discrepàncies sobre el model de ciutat, poden arribar a acords sobre qüestions concretes, que és el que la ciutadania els demana a tots. També creu que la ciutadania els demanarà comptes si no són capaços d'arribar a aquests acords. Així, assenyala que de vegades es pot pensar que s'està penalitzant l'adversari polític quan en realitat s'estan autopenalitzant quan no són capaços de plantejar alternatives a situacions de bloqueig com la que hi ha a Barcelona, no solament com a ciutat sinó també com a capital del país. Per tant, afirma que qui té preocupació perquè el país vagi bé també ha de tenir preocupació perquè les polítiques de la capital del país siguin les millors possibles, per fer allò possible i per incidir en la realitat.

Finalment, recorda que en la fase d'al·legacions a la proposta pressupostària el govern pot escoltar arguments i intentar arribar a acords. D'altra banda, assegura que l'ajuntament continuarà funcionant, que hi ha moltes polítiques concretes que s'han de discutir i creu que aquesta és una oportunitat per arribar a acords en aquestes polítiques, que és allò que la ciutadania demana, la qual no entendria que els grups municipals no fossin capaços d'arribar a aquests acords.

La Sra. RECASSENS diu que aquests pressupostos, que el Sr. Pisarello ha qualificat com els més expansius d'Europa, no s'aprovaran.

A continuació, comenta que la Sra. Ballarín ha fet una defensa molt tèbia dels pressupostos i que mai havia vist el Partit dels Socialistes tan acomplexat i votant a favor d'un pressupost que

creu que no comparteix. Ignora què entén la senyora Ballarín per comptes sanejats, però indica que quan Convergència i Unió va assumir el govern municipal hi havia un dèficit de 800 milions d'euros i els superàvits que es van generar van servir per eixugar aquest dèficit, de manera que, un cop aconseguit això, el superàvit es va destinar, mitjançant modificació de crèdit, a inversions. Voldria saber, doncs, per quina raó el govern actual genera superàvits i què en fan, perquè malgrat que el govern diu que aquests superàvits són generats per les plusvàlues, assegura que també es generen per la no-execució de pressupost.

Tot seguit, afirma que és fals que els pressupostos proposats siguin expansius perquè el govern haurà de deixar d'executar 48 milions d'euros per no tornar a entrar en dèficit, pràctica habitual anys enrere. Així, apunta que si no s'executen aquests 48 milions d'euros i no s'entra en dèficit, el pressupost no s'incrementa en un 4 %, sinó que es limita a un increment de l'1,5 % i, per tant, no es pot dir que sigui expansiu. Per aquesta raó, reitera que els números que presenta el govern són falsos.

D'altra banda, exposa que el govern està aïllat, sol i atrinxerat a causa de les pròpies demagògies, fal·làcies i mentides, atrapat en la teranyina de les promeses incomplertes i incapaç de tirar endavant cap política que s'aguanti per si sola. Afirma que, si això és la nova política, s'estima més la vella política de sempre, la qual sempre havia estat capaç d'assolir consensos, pactes i diàleg per tirar endavant projectes importants de ciutat, i no comparteix la política barroera i menyspreable del govern.

Seguidament, torna a preguntar al Sr. Pisarello si comparteix les declaracions del Sr. Collboni o si aquestes declaracions les ha fetes al marge del govern, com un regidor més de l'ajuntament. Assenyala que la Sra. Ballarín en la seva intervenció no ha repetit l'oferta del Sr. Collboni de pactar amb Convergència i Unió les grans polítiques de ciutat i reclama, doncs, una resposta a aquesta pregunta. No sap a qui es referia el Sr. Collboni quan parlava de grups extrems, radicals o minoritaris, però especifica que el Grup de Convergència i Unió és un grup majoritari, que no és extrem ni radical.

Referint-se a la qüestió de confiança, admet que aquest és un recurs legítim previst per la llei, però que s'ha d'utilitzar en darrer extrem i no pas com el corró d'un govern sectari i partidista. Recorda que el president del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Sr. Gomà, va manifestar l'any 2013 que vincular el pressupost a una qüestió de confiança vol dir que l'alcalde està més en precari que mai, que el govern és políticament incapaç, que està aïllat i amb un pressupost rebutjat, i qualificava la qüestió de confiança com una dreuera no democràtica. També recorda que el Sr. Jordi Martí, actual gerent municipal, en aquella mateixa ocasió va dir que es constata el fracàs i la incapacitat del govern municipal i entenia que la Sra. Recasens hauria d'abandonar la seva responsabilitat perquè no tenia cap projecte econòmic ni havia estat capaç de forjar un mínim consens. Pregunta al Sr. Pisarello, doncs, qui hauria de plegar ara.

A continuació, diu que no li estranya que el govern no hagi trobat suports perquè, en ser un pressupost completament inspirat per la Sra. Colau, no ha agradat gens. Apunta que es retallen les inversions i els recursos per al manteniment de la ciutat, de manera que la ciutat serà més bruta, menys il·luminada i més incívica. També destaca que hi haurà uns ingressos desbocats a causa de la bombolla immobiliària i que el govern ha estat incapaç d'aplicar cap mesura, mitjançant les ordenances fiscals, per redreçar aquesta situació. D'altra banda, indica que l'única gran mesura que es proposa en aquests pressupostos és la incorporació de 400 persones a la plantilla municipal. Entén que enfortir les plantilles municipals no és dolent en si mateix, però assegura que els fa tremolar que el govern actual comenci a contractar personal. També denuncia que amb aquest pressupost es retalla en matèria de polítiques socials i, malgrat que ara al Sr. Pisarello no li agradi la font d'*El Mundo*, recorda que la va fer servir quan van mentir sobre els comptes a Suïssa del Sr. Trias. Assenyala que amb aquest pressupost el govern perpetua la desigualtat entre els barris, s'acarnissa sobre el comerç retallant de forma alarmant

el pressupost, no té cap política clara per a la generació de llocs de treball, es falsegen les xifres, farà entrar l'ajuntament en dèficit si no deixa d'executar els 48 milions d'euros que ha esmentat anteriorment.

En definitiva, argumenta que uns pressupostos no s'aproven a les xarxes socials, sinó mitjançant el diàleg, la feina i el consens. Així, doncs, anuncia que el seu grup estarà atent a veure si hi ha un canvi d'actitud. Admet que hi pot haver un pressupost tant sí com no, tal com ha assegurat el Sr. Pisarello, però assegura que el govern també tindrà solitud, feblesa i pèrdua d'oportunitats per Barcelona. Afirmar que ha vist un tinent d'alcalde sobrepassat per les circumstàncies, que s'excusava, que insultava a l'oposició titllant-la d'esperpèntica. Demana al Sr. Pisarello que es miri al mirall i veurà la cara d'un govern que ha fracassat en el seu projecte més important de ciutat. Creu que haurien d'haver trobat un tinent d'alcalde comprensiu, obert i que es posés a treballar en el pressupost del 2017, perquè li queden pocs mesos per endavant.

La Sra. MEJÍAS no sap si el cost polític d'aquesta situació el pagarà l'oposició o el pagarà el govern, però considera que s'ha produït una situació insòlita perquè el govern ha tingut una derrota estrepitosa i una atupada notable de l'oposició, cadascú amb els arguments que té la llibertat de donar des de la seva posició política i que el tinent d'alcalde té la llibertat de criticar, però no de la manera que ho ha fet en aquesta sessió. Per tant, demana al govern una mica d'autocrítica perquè entén que si ha arribat fins aquí sense programa d'actuació municipal, sense ordenances fiscals i sense pressupost és perquè alguna cosa deu haver fet malament. Recorda que l'any anterior el govern també es va veure obligat a retirar els pressupostos de l'ordre del dia de la Comissió d'Economia i Hisenda perquè tampoc va ser capaç d'arribar a acords. Per tant, insisteix que seria interessant i important que el govern fes autocrítica. Demana, doncs, més humilitat i menys supèrbia. Remarca que els grups de l'oposició no tenen l'obligació de fer cap favor al govern. En aquest sentit, no entén que sigui cap favor proposar disset condicions, tal com va fer el Grup de Ciutadans l'any anterior en el debat dels pressupostos, proposta que el Sr. Pisarello ni tan sols va tenir l'amabilitat de respondre, sinó que es va limitar a rebutjar i, a partir d'aquell moment, va decidir dividir el consistori entre bons i dolents, entre aquells amb els quals prefereix pactar i entre els que deixa exclosos. Per tant, afirma que allò que li interessa és el conjunt dels barcelonins i sobretot el futur de la ciutat, que és el que hauria d'interessar a tots, des de la responsabilitat que adquireixen els regidors quan obtenen la representativitat dels ciutadans que els voten.

Quant a l'afirmació que l'agenda de canvi és irreversible, pregunta com la durà a terme si el govern està en minoria, si no escolta ningú i pren decisions absolutament unilaterals, sense el concurs dels grups de l'oposició. Recrimina al Sr. Pisarello l'actitud del govern, creu que no són conscients que estan en minoria i que han d'aprovar els projectes amb consens. Així, doncs, demana que no es tornin a comparar amb el Sr. Pasqual Maragall, que ha estat l'alcalde que ha aconseguit el consens més important entre els grups polítics a Barcelona i la transformació més important de la ciutat, mentre que el govern actual està enrocant en un bloqueig absolut d'aquesta ciutat, precisament per la seva prepotència i per la seva supèrbia. Afirmar que no permetran que culpin els altres grups del fracàs estrepitós del govern ni que es justifiquin amb el victimisme d'haver d'acudir a una qüestió de confiança. Afirmar que el govern ja havia previst utilitzar aquest mecanisme i per aquesta raó ni tan sols s'han molestat a estendre la mà, a convocar reunions i a obrir el diàleg, de manera que ara s'ha vist que aquest és l'objectiu que persegueixen.

Finalment, admet que ella mai no ha governat, però espera que, si algun dia ho fa, el seu estil no s'assembli gens a l'estil del govern actual.

El Sr. BOSCH diu, irònicament, que té la sensació que el Sr. Pisarello en aquesta sessió ha fet molts amics. Recorda que un any i mig enrere la Sra. Colau va rebre vint-i-un vots favorables a

la investidura, que representaven la majoria absoluta, però que avui es quedaran en quinze. Per tant, li demana que no negui l'evidència que el govern s'ha encongit i que, excepte els grups del govern, tots els altres voten en contra del pressupost, des de la CUP fins al Partit Popular. Assenyala que, com tothom sap, hi ha moltes diferències entre els grups de l'oposició però que han coincidit en el rebuig als pressupostos. Això els permet interpretar l'impacte que tindrà aquesta situació sobre els seguidors, els militants i els votants de cada formació. En tot cas, indica que hi ha gent que fa les coses calculant si això els donarà vots o no i hi ha gent que fa les coses a partir de les seves conviccions. En aquest sentit, el Grup d'Esquerra Republicana ha expressat una convicció que vol que quedi meridianament clara, i és que en política s'ha de complir, que s'ha de fer allò que es promet, que s'ha de ser responsable i lleial entre les institucions. Insisteix que és per aquesta raó que el seu grup votarà negativament, independentment de si això els afavorirà o no, perquè la seva formació no funciona amb aquests barems.

A continuació, espera que sigui cert que a partir d'ara el govern serà menys doctrinari, i remarca que d'aquestes paraules s'infereix que el govern ho ha estat, de doctrinari. Apunta la possibilitat, doncs, que aquesta sigui la causa de la pèrdua de suports i de la soledat del govern. Pel que fa a l'afirmació que els pactes que van fer l'any anterior sobre l'arribada del metro al passeig de la Zona Franca i sobre el trasllat de les presons estan a punt d'execució, afirma que si això es confirma se n'alegraran molt perquè aquestes actuacions són bones per a la ciutat, raó per les quals les van plantejar. Però el pacte sobre la gratuïtat del transport públic per als joves de quinze a setze anys diu que no s'ha complert, com poden confirmar els joves afectats. No entén, doncs, perquè discuteixen sobre aquesta evidència, que qualifica de clamorosa. Per tant, malgrat que el tinent d'alcalde asseguri que aquest tema s'arreglarà al cap d'un any, assenyala que els pressupostos es voten en aquest moment i no l'any que ve, i apunta que en el moment que aquest pacte es compleixi ho tindran en compte a l'hora de votar altres coses. En tot cas, fa palès que el govern ha presentat el projecte de pressupostos en aquesta sessió, tot i que tenia altres opcions, cosa que atribueix al fet que el govern vol tirar pel dret i vol anar ràpid.

Pel que fa a qüestions relacionades amb la lleialtat entre institucions o amb la reciprocitat, desmenteix que sigui una cosa insòlita i que no s'hagi fet mai. En aquest sentit recorda que l'alcalde Pasqual Maragall, que era alcalde les vint-i-quatre hores del dia i que segurament és una referència positiva per a molts dels presents, va demanar moltes vegades al Grup Parlamentari Socialista del Parlament de Catalunya que defensés les partides que afectaven Barcelona i la capitalitat de la ciutat. Es mostra d'acord que aquests interessos s'han de defensar tant a l'Ajuntament de Barcelona com al Parlament de Catalunya i entén que l'alcaldesa Ada Colau ha d'anar al Parlament a reclamar que totes les partides i inversions que tenen a veure amb Barcelona s'aprovin i que s'augmentin. Pregunta al Sr. Pisarello si el que vol dir és que l'alcaldesa de Barcelona no ha de defensar Barcelona al Parlament de Catalunya i davant del diputats afins, que són els que haurien d'entendre millor les necessitats de la ciutat. Li sembla, doncs, que l'argumentació del tinent d'alcalde s'escapa de tota lògica, mentre que la posició d'Esquerra Republicana és del tot raonable i lògica.

A més a més, assenyala que l'any anterior ja es va trencar amb la dinàmica de baralles constants sobre competències i amb la lògica dels compartiments estancs, pas que considera positiu en la defensa de la ciutat, de manera que el govern va acceptar les propostes d'Esquerra Republicana sobre el metro, sobre el trasllat de les presons i sobre els títols de transport per a joves, malgrat que aquests estan vinculats a l'ATM, i el govern va acceptar calia avançar i canviar les relacions entre institucions per superar els compartiments estancs, perquè els ciutadans no entenen aquestes baralles competencials entre polítics. Afirma que els ciutadans volen que es resolguin les coses, depenguin de qui depenguin i es plantegin on es plantegin. Per tant, considera lògic reclamar això i creu que té tot el sentit del món.

Per acabar, critica que el govern apel·li repetidament al diàleg però que després afirmi que les

propostes d'Esquerra Republicana són impossibles, inviablés o inaudites. Pregunta, doncs, si és diàleg afirmar que els pressupostos s'aprovaran tant sí com no, o anunciar la qüestió de confiança abans de convocar els grups per parlar dels pressupostos, o apel·lar a la legalitat, com fa Mariano Rajoy, per aprovar els pressupostos. Assenyala que la qüestió de confiança només la pot convocar l'alcaldeessa Ada Colau i, si la convoca, és perquè ho troba adequat, perquè li convé i perquè vol. Per tant, reitera que convocar aquesta qüestió de confiança és un pas que no ajuda a enfocar el diàleg amb els grups municipals, com tampoc no hi ajuda aprovar un pressupost amb el suport de quinze regidors d'un total de quaranta-un. Afirma que prémer l'accelerador i quedar-se sols a consciència pot ser moltes coses, però no és diàleg.

El Sr. MULLERAS diu que l'alcaldeessa Colau s'acaba de convertir en la increïble alcaldeessa minvant, minvant en suport, tant a l'ajuntament com a la ciutat, minvant en credibilitat i minvant en confiança, opinió que no és solament del Grup Popular, sinó del conjunt de la Comissió d'Economia i Hisenda, perquè el 63 % dels regidors del consistori diuen «no» a Ada Colau i al seu pressupost. Així, doncs, comenta que el govern municipal ha fet història i ha aconseguit posar d'acord, en contra del govern, els grups de Convergència i Unió, d'Esquerra Republicana, de Ciutadans, del Partit Popular i de la CUP, i opina que això hauria de fer reflexionar els grups del govern, els quals haurien d'analitzar per què volen imposar el pressupost d'una minoria a una majoria. Considera que aquesta majoria de l'ajuntament també és una majoria de Barcelona i, en aquest sentit, recomana al Sr. Pisarello que no es cregui les enquestes perquè, segons les enquestes, la Sra. Clinton seria presidenta dels Estats Units i Rajoy no seria president d'Espanya. Per tant, li suggereix que es cregui el resultat de les eleccions, que és el que pot veure en el consistori, on la majoria dels grups municipals, que representen la majoria dels barcelonins, diuen «no» a Ada Colau mitjançant els seus pressupostos.

Tot seguit, reitera que el govern ha fet història, i no solament perquè s'ha posat pràcticament tot el consistori en contra, tret dels grups del govern municipal, sinó perquè, a més a més de poder passar del superàvit al dèficit en tan sols un any, ha aconseguit que no s'aprovin les quatre eines de govern principals de qualsevol ens local, com són el Programa d'actuació municipal, el Pla d'inversions municipals, que ni tan sols van arribar a presentar, les ordenances fiscals i els pressupostos.

A continuació replica a la Sra. Ballarín que, efectivament, que els pressupostos siguin rebutjats és una mala notícia per a la ciutat de Barcelona, però assenyala que hi ha dos responsables clars, el govern municipal d'Ada Colau i Jaume Collboni, perquè no han sabut articular les majories necessàries per tirar endavant uns pressupostos i l'ajuntament mateix.

D'altra banda, admet que la llei Montoro permet aplicar un pla econòmic i financer, però assenyala que l'objectiu d'aquesta llei és posar fi al dèficit. Així, doncs, entén que un ajuntament que no té dèficit i que està sanejat, com l'Ajuntament de Barcelona, és una excepció a la llei Montoro i, per tant, es pot acollir a aquesta excepció.

Tanmateix, comenta que el problema no és el present, sinó que els pressupostos són fruit d'un govern municipal d'esquerra radical, com es demostra amb les polítiques que fa. Afegeix que el problema no és solament que el portaveu de la CUP hagi llegit el *Manifest comunista*, sinó que una part del govern municipal assentia amb el cap i que el Sr. Pisarello hagi buscat més complicitats amb el regidor de la CUP que no pas amb la resta de regidors del consistori.

També considera que és un problema la falsa moral de la Sra. Ada Colau i del seu govern municipal, que parlaven de transparència i ara practiquen l'opacitat; que parlaven d'habitatge i ara es nodreixen de les plusvàlues; que parlaven d'equitat i incrementen la fiscalitat en l'IBI, quan saben que aquest impost no té en compte la renda de les persones i que, per tant, no és equitatiu; que parlaven de participació i democràcia i ara imposen un pressupost a la majoria dels barcelonins, i ho fan per decret. Apunta que aquesta falta de diàleg i aïllament del govern, que en aquest moment és una evidència, perjudiquen la ciutat, no solament perquè no s'aprovin

els pressupostos i no es puguin tirar endavant les inversions públiques, sinó perquè aquesta situació endarrereix i expulsa les inversions privades per manca de confiança en aquest govern municipal, perquè paralitza l'activitat econòmica amb moratòries i plans interminables, i sobretot perquè genera incertesa jurídica, tant per als barcelonins com per a les persones de fora que volen invertir, crear llocs de treball i generar activitat econòmica, i considera que aquesta incertesa jurídica és el pitjor que hi pot haver per al progrés d'una societat perquè pot ofegar l'activitat de Barcelona. Manifesta que aquesta és una responsabilitat clara de l'alcalde Ada Colau.

Finalment, comenta que, malgrat que el tinent d'alcalde Pisarello en aquesta sessió hagi tornat a dir que el pressupost s'aprovarà tant sí com no, Barcelona diu al govern: «No i no», no a la Sra. Ada Colau i no al Sr. Jaume Collboni.

El Sr. GARGANTÉ es refereix a l'apel·lació que ha li fet la portaveu del Grup Socialista a modificar el sentit del vot, però manifesta que el funcionament de la CUP és assembleari i qui pren les decisions és l'assemblea, contràriament al que passa en altres partits d'àmbit estatal, on les bases no importen i finalment, per passiva, voten el partit que ha governat amb majoria absoluta durant els últims quatre anys i al qual han acusat de tot tipus de corrupció. En segon lloc, recorda que cada assemblea de cada CUP en el seu municipi pren les decisions de la seva política institucional i el conjunt de les CUP decideixen el sentit del vot al Parlament de Catalunya. Fa aquesta matisació perquè assenyala que voler fer creure que la seva formació fa coses diferents a cada institució pot servir com a excusa per a alguns, però com a exemple explica que la CUP de Girona vota en contra del pressupost del govern municipal de Convergència i Unió i del PSC, de manera que a cada municipi cada assemblea decideix fer allò que troba convenient. Insisteix, doncs, que la decisió del sentit del vot al Parlament el decideix el conjunt de les CUP.

En relació amb l'anàlisi i crítica de l'informe sobre l'impacte de gènere, comenta que la CUP elabora els argumentaris de manera col·lectiva. En aquest cas concret, assenyala que la intervenció del Sr. Pisarello s'adreçava al grup de treball de feminismes de la CUP i no a ell mateix com a portaveu, però assegura que el tinent d'alcalde no ha escoltat el que ha dit sobre aquest informe i, per tant, no ha entès que no criticava la regidoria, sinó la manca de resposta en un 75 % dels programes de les altres àrees. D'altra banda, indica que el Sr. Pisarello ha posat el capitalisme i el patriarcat a la mateixa alçada que les plagues de l'apocalipsi. Suposa que ho ha fet per intentar ridiculitzar-lo a ell o a la CUP, però afirma que en realitat el que fa és ridiculitzar tots els socialistes que no s'han assimilat al capitalisme, tots els comunistes, tots els anarquistes i tots els llibertaris. Li suggereix, doncs, que el pròxim cop que els vegi en una manifestació els faci aquesta argumentació.

Per acabar, insisteix que el tinent d'alcalde Pisarello no escolta i, per tant, li recorda que durant un any i mig el seu grup ha exigít reiteradament el compliment de dues condicions de les tres que han motivat el vot contrari de la CUP als pressupostos, dues propostes que, a més a més, eren al programa electoral de Barcelona en Comú, que són la dissolució dels antiavalots i l'elaboració de pressupostos participatius. En aquest sentit, comenta que els ajuntaments de Badalona i Sabadell, on la CUP governa en coalició, han eliminat els antiavalots i han fet pressupostos participatius vinculants, i precisament això és el que han estat exigint des de fa un any i mig, i no pas la fi del capitalisme, com comentava el Sr. Pisarello, objectiu que saben que no poden exigir perquè coneixen la realitat. Conclou dient que sembla que el govern municipal hagi oblidat les promeses electorals perquè no han implementat cap d'aquestes dues mesures.

El Sr. PISARELLO replica al Sr. Mulleras que el resultat de les enquestes són les dades objectives que el govern té al seu abast, a més a més del resultat de les eleccions, els quals es reflecteixen en la composició de la comissió. Admet que el seu grup té onze regidors, però

recorda que el Grup Popular en són tres i, per tant, la proposta política del Partit Popular és pràcticament marginal a Barcelona, de manera que demana al seu portaveu una mica de modèstia. Creu que el resultat de la votació d'aquest punt de l'ordre del dia no és una cosa desitjable per al govern, però també creu que no és desitjable per a la ciutadania ni que l'oposició en pugui estar satisfeta, sobretot quan l'acord s'obté amb arguments contradictoris i diferents. Apunta que no hi ha hagut arguments en la mateixa direcció, que critiquin el mateix model de ciutat, sinó que alguns critiquen el continuisme absolut i d'altres l'extremisme que governa a Barcelona i l'esquerra radical. Assenyala, doncs, que el que sap el govern de la valoració ciutadana no és això.

D'altra banda, apunta que aquesta mateixa argumentació la pot aplicar a la intervenció del Sr. Bosch. Admet que en el moment de la investidura el govern va tenir els suports que ha esmentat el portaveu d'Esquerra Republicana, però remarca que aquesta formació va obtenir cinc regidors a les eleccions i, per tant, també li demana una mica més de modèstia i d'humilitat, perquè reconeix que la ciutadania no vol picabaralles de partit, sinó que els grups municipals es posin d'acord i que la ciutat pugui funcionar. Entén que tots han posat elements sobre la taula perquè això sigui possible. Quant a les conviccions, assegura que tots en tenen i si algú es diu d'esquerres, especialment quan duu la paraula «esquerra» en el nom de la seva formació, ha de defensar polítiques d'esquerres, tant a l'Ajuntament de Barcelona com a la Generalitat de Catalunya, si el que vol és un país que sigui més just i més solidari internament. Així, doncs, quan es parla de conviccions i de coherència, entén que s'han de tenir en compte aquestes consideracions. En aquest sentit, recorda que el dissabte següent hi haurà una manifestació davant del Parlament de Catalunya per exigir uns pressupostos més socials.

A continuació, assegura que el seu grup no té cap autocomplaença en aquesta sentit però, tot i així, pensen que el que inicien en aquest moment és el camí que ha de dur a uns bons pressupostos, els quals assenyala que, en les seves prioritats, s'assemblen molt als pressupostos que van pactar en el passat. Espera que puguin recuperar aquesta línia d'acords i obrir-la a la resta de grups de l'oposició, però lamenta que les intervencions que ha escoltat no anaven en aquesta línia.

Quant a l'afirmació de la portaveu de Ciutadans que si algun dia arriba a governar no voldria que el seu govern s'assemblés en res al govern actual, replica que potser això vol dir que no voldria aprovar uns pressupostos que contemplen 17 milions per a un pla de barris; que posen en marxa un operador energètic a la ciutat; que tenen una perspectiva de gènere –tot i que no sap si aquest tema li preocupa–; que permeten millorar la xarxa d'autobusos; que contemplen els primers programes en salut comunitària a la ciutat; que destinen 23 milions d'euros perquè el metro arribi al barri de la Marina, a la Zona Franca; que multipliquen per quatre la inversió en habitatge i que reforcen els serveis per evitar desnonaments; que milloren el programa «Decidim», el qual permet avançar molt en la participació ciutadana perquè vagi més enllà d'allò que permet la democràcia representativa. Per tant, assegura que, si la Sra. Mejías no vol assemblejar-se a ells perquè no comparteix aquestes mesures, el menyspreu que ha mostrat els honora.

El Sr. Pisarello expressa el vot favorable del Govern Municipal, la Sra. Recasens expressa el vot contrari de CIU, la Sra. Mejías expressa el vot contrari de C's, el Sr. Bosch expressa el vot contrari d'ERC, el Sr. Mulleras expressa el vot contrari del PP i el Sr. Garganté expressa el vot contrari de la CUP. NO S'APROVA.

c) Proposicions

V) Part d'impuls i control

a) Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal CIU:

- 5.- (M1519/4554) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda: Que el Govern municipal presenti un calendari per tal que en les successives comissions faci el rendiment de comptes dels diferents Plans, Mesures i Programes que estant en marxa a l'àrea de Comerç, de Consum i de Mercats: - Pla estratègic de mercats 2015-2025. - Pla d'impuls i suport al comerç de Barcelona. - Pla de suport al comerç emblemàtic. - Pla de suport al comerç cultural de proximitat. - Pla de suport al comerç per pal·liar pèrdues en els eixos comercials i/o mercats a causa de manifestacions aldarulls o altres esdeveniments. - Plans de comerç de districte (a fer rendiment als districtes respectius). - Mesura de govern de càpsules formatives als districtes. - Mesura de govern de suport al comerç per obres de llarga durada. - Mesura de govern de suport als establiments propers a grans superfícies.

El Sr. BLASI espera que en aquest punt puguin trobar una mica de consens i deixin enrere el debat dels pressupostos, sobre el qual diu que per a alguns ha estat agre. Exposa que després d'un any i mig de mandat hi ha hagut tres canvis polítics al capdavant de la regidoria responsable de comerç, mercats i consum, de manera que amb aquesta proposició pretenen reconduir aquesta situació i fer un balanç i una anàlisi correcta de l'estat d'aplicació dels plans i mesures que s'hi esmenten, i saber si estan en vigor. Malgrat que alguns dels plans i mesures esmentats en la proposició provenen del govern anterior, assenyala que també es podria fer balanç d'altres plans o mesures que s'hagin iniciat durant aquest mandat.

Tot seguit, recorda que en punts anteriors s'ha parlat del Pla d'impuls a l'economia social i solidària, sector que representa un percentatge concret del motor econòmic de la ciutat de Barcelona. En aquest cas, fan referència a l'àmbit del comerç, dels mercats i del consum, que té un pes al voltant del 15 % en l'economia local. Tot i que no l'han inclòs en la relació de plans i mesures, pregunta en quin estat està el nou pla d'impuls al comerç de Barcelona. D'altra banda, destaca que en aquesta sessió conclouïa el termini per presentar el Pla de suport al comerç per pal·liar pèrdues en els eixos comercials i/o mercats a causa de manifestacions aldarulls o altres esdeveniments.

Per concloure, demana mà estesa, bona voluntat, que flueixi la informació i transparència, i espera rebre el suport necessari perquè aquesta proposició s'aprovi.

La Sra. MEJÍAS intervé com a portaveu del Grup de Ciutadans. Anuncia el vot favorable del seu grup perquè entenen que és una mostra més que a l'ajuntament la transparència i la rendició de comptes no són habituals. Creu que el fet que contínuament s'hagi de demanar el seguiment de les propostes i que aquestes es compleixin, que reiteradament s'hagi de preguntar quin és el nivell d'execució de la modificació pressupostària aprovada l'any anterior i dels plans aprovats des de fa temps hauria de fer repensar al govern si realment és transparent i si implementa les mesures aprovades democràticament per la majoria dels grups. Afegeix que, després d'haver escoltat les intervencions del govern en punts anteriors, so sap què farà el govern. En tot cas, reitera el suport del seu grup a la proposició per poder saber en quin punt es troben els plans que estan en marxa en moltes matèries i quin balanç se'n fa.

La Sra. CAPDEVILA exposa que Esquerra Republicana comparteix l'interès per les polítiques de comerç a Barcelona, perquè aquest sector és una peça molt important de l'activitat econòmica de la ciutat i vertebrada i cohesionada els barris. Assenyala que les polítiques municipals

de comerç són determinades per diferents plans que articulen les actuacions de promoció i suport al comerç de proximitat, alguns de més genèrics, com el Pla d'impuls i suport al comerç de Barcelona, i d'altres més sectorials, com el Pla estratègic de mercats, o territorials, com els plans de comerç dels districtes.

A continuació, considera que s'ha de fer un seguiment de tots aquests plans per poder valorar si les polítiques de comerç que fa el govern avancen i assoleixen els objectius fixats. Per aquesta raó, anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició.

Tanmateix, troba exagerat demanar al govern municipal que presenti un calendari per fer el seguiment en aquesta comissió de tots i cadascun dels plans. Entén que cada pla té els seus mecanismes de seguiment i d'avaluació i que és bo poder fer un balanç de compliment d'un pla no solament quan finalitza, sinó també quan es troba a la meitat del període d'actuació. A parer seu, no té tant de sentit és demanar la rendició de comptes d'un pla, com ara del Pla estratègic de mercats 2015-2025, quan encara no fa dos anys que s'ha iniciat.

Per tant, es mostra a favor de debatre, a favor de fer seguiment i també a favor que els plans en general incorporin indicadors clars que permetin analitzar-ne el grau de compliment i d'assoliment dels objectius, però sempre amb sentit comú i sense que es col·lapsi una àrea de govern perquè hagi de fer uns balanços que, al capdavall, tampoc no aportaran res de nou.

El Sr. MULLERAS anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició. Exposa que molts dels plans i proposicions que s'aproven a l'ajuntament o bé no es duen a terme o bé es fa sense l'impuls necessari perquè siguin efectius i perquè es pugui afirmar que s'estan aplicant.

Pel que fa al Pla estratègic de mercats 2015-2025, assenyala que el pressupost inicial per a l'any 2016 era de 13,9 milions d'euros i només es preveu gastar-ne 10,7, segons les darreres dades que què disposa, la qual cosa significa que un 23 % d'aquest pressupost no està previst que es gasti enguany.

Quant al Pla d'impuls i suport al comerç, denuncia que l'incompliment és més flagrant perquè l'any 2015 va tenir una dotació econòmica de 2 milions d'euros, dels quals només es van gastar 138.000 euros, un 7 %; el 2016 tenia una dotació d'1,6 milions d'euros, dels quals el 30 de setembre només s'havien gastat 60.000 euros, un 4 %, i el 2016, segons el pressupost que el govern vol aprovar tant sí com no, no ni ha cap partida per a aquest pla. Entén, doncs, que el govern no té cap intenció d'aplicar aquest pla d'impuls.

Per aquestes raons, el Grup Popular entén que és molt adient que es faci un control més exhaustiu d'aquests plans i que se'n faci una rendició de comptes, perquè considera que el govern municipal no compleix amb allò que aproven tant la Comissió d'Economia i Hisenda com el plenari del Consell Municipal.

El Sr. GARGANTÉ assenyala que aquesta és una de les proposicions que habitualment presenten Convergència i Unió i Ciutadans per sol·licitar que el govern exerceixi les seves competències. En aquest sentit, no hi té gaire res a dir i, per tant, anuncia l'abstenció del seu grup.

La Sra. BALLARÍN accepta la proposició, si bé no troba que fixar dates sigui la petició més normal d'una proposició.

D'altra banda, exposa que fa pocs mesos que el Grup Socialista s'ha incorporat al govern i que durant aquest temps han treballat molt amb els recursos limitats que hi ha a l'Àrea de Comerç i assenyala que han explicat poques de les coses que han fet. Tanmateix, no volen que se'ls acusi de falta de transparència perquè se sap que el seu estil no té res a veure amb aquesta manca de transparència, sinó tot el contrari. Així, doncs, insisteix que s'han centrat més a fer feina que no pas a explicar-la.

A continuació, informa que han fixat un calendari bastant concret per a tot el que es planteja en la proposició. Quant al Pla estratègic de mercats, assegura que el mes de febrer de 2017 se'n podrà fer un balanç de l'execució. Pel que fa al Pla d'impuls i suport al comerç de Barcelona, recorda que el dia 17 de maig de 2016 el Sr. Colom en va fer una avaluació quantitativa i varen demanar que se'n fes una de més qualitativa, que es va presentar al Consell Ciutat i Comerç el mes de juliol i on van ser convidats els membres de l'oposició, de manera que van tenir ocasió d'escoltar aquesta valoració. En relació amb el Pla de suport al comerç emblemàtic, anuncia que el mes de març de 2017 el govern en farà el balanç. Sobre el Pla de suport al comerç cultural de proximitat, diu que no en pot donar les dades perquè es gestiona des de l'Àrea d'Empresa, Cultura i Innovació i encara no tenen una data concreta per fer-ne l'avaluació. Quant al Pla de suport al comerç per pal·liar pèrdues en els eixos comercials i/o mercats a causa de manifestacions aldarulls o altres esdeveniments, informa que, segons els serveis de Comerç, estarà preparat al desembre de 2016. Quant al plans de districte, informa que el rendiment es presentarà al febrer de 2016. Pel que fa a les mesures de govern, informa que la de càpsules formatives al districte es presentarà durant l'any 2017, la Mesura per a obres de llarga durada es presentarà al febrer de 2017 i, finalment, la de suport a establiments propers a grans superfícies, també al febrer de 2017.

El Sr. BLASI agraeix els suports expressats pels grups. Puntualitza que no demanaven que en aquesta sessió es concretessin les dates, però agraeix que s'hagi fet. Assenyala que el seu grup està disposat a transaccionar no solament el contingut de la proposició, sinó també que el govern pogués plantejar un quadre com el que acaba de fer la Sra. Ballarín.

Tot seguit, tal com deia el Sr. Garganté, remarca que la proposició demana que el govern exerceixi les seves competències, tant si les vol com si no les vol, o que manifesti quines són les línies que volen dur a terme.

Pel que fa a la intervenció de la Sra. Capdevila, replica que la proposició no és exagerada perquè no recull tots els plans, programes, mesures o iniciatives que s'han fet, sinó que solament concreta algunes de les que creuen que poden ser interessants. Indica que el seu grup no és l'únic que pregunta sobre mercats, fins i tot quan sembla que les decisions ja són preses. Tanmateix, subratlla que la proposició permet fer un balanç i veure si s'han de reorientar les polítiques de comerç. En aquest sentit, afirma que a l'oposició, per responsabilitat, li pertoca ajudar o influir a reconduir la situació, cosa que creu que és important, sobretot per tal com havia estat l'inici del mandat en els àmbits de Comerç, Consum i Mercats. Així, doncs, apunta que en la proposició no es marcaven terminis concrets, però que en aquesta sessió s'ha vist que hi ha hagut un incompliment d'una mesura, malgrat que s'havia aprovat amb el suport dels grups del govern.

Finalment, reitera que el seu grup té la mà estesa en aquesta qüestió perquè, tal com s'ha vist en el debat d'un punt anterior, els preocupa que desaparegui un pla integral de comerç, no solament perquè s'hagin complert els terminis, sinó perquè ja s'hauria d'estar treballant en un pla futur a partir del 2016.

La Sra. BALLARÍN assenyala que, en el punt anterior, no ha entrat en el debat amb la Sra. Recasens sobre els pressupostos de Comerç, però desmenteix l'afirmació que aquests pressupostos hagin baixat de 80 milions d'euros a 76 milions, perquè si aquestes xifres fossin correctes significaria que podrien comprar totes les grans superfícies. Assenyala que el pressupost de Comerç sempre ha estat més limitat i recorda que l'any anterior hi va haver un augment lineal d'un milió, que s'ha consolidat. Quan a la desaparició del Pla de comerç, comenta que és lògic perquè finia al maig de 2016, però insisteix que el pressupost de Comerç s'ha incrementat i, tot i que no pot dir que no hi hagi cap problema, considera que aquest pressupost és adequat.

El Sr. Colom expressa el vot favorable de BnComú, la Sra. Ballarín expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Blasi expressa el vot favorable de CIU, la Sra. Mejías expressa el vot favorable de C's, la Sra. Capdevila expressa el vot favorable d'ERC, el Sr. Mulleras expressa el vot favorable del PP i el Sr. Garganté expressa l'abstenció de la CUP. S'APROVA.

Del Grup Municipal C's:

- 6.- (M1519/4530) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda: Que el Govern municipal desenvolupi una campanya de suport a la dinamització del comerç de la ciutat, durant la campanya de Nadal, amb la finalitat d'afavorir la seva activitat durant aquesta temporada i contribuir a la seva sostenibilitat econòmica i la dels llocs de treball que genera. Aquesta campanya ha de tenir com a objectius: el suport específic al comerç de proximitat, en especial al que està situat a l'entorn de les grans superfícies, i la desestacionalització de l'activitat turística, que es redueix de forma considerable durant aquests mesos. Les principals mesures que ha d'incloure són: - El reforç de la il·luminació dels carrers. - Una campanya de promoció del comerç de proximitat durant el període de compres nadalenques als diferents mitjans de comunicació. - Manteniment i impuls de la senyalització a les zones comercials.

La Sra. MEJÍAS intervé com a portaveu del Grup de Ciutadans. Per començar, manifesta que el seu grup és conscient que la Sra. Ballarín va assumir les responsabilitats de Comerç recentment i que s'ha trobat amb una feina que no s'havia fet durant un any.

A continuació, exposa que el comerç és un sector econòmic dinàmic i important a la ciutat de Barcelona, i que mereix l'atenció del govern municipal per tal que per Nadal es pugui implementar una campanya de suport al comerç de proximitat, que és el que més els preocupa, sobretot aquell que se situa al voltant de les grans superfícies comercials i és el que pateix més el perjudici que generen aquestes grans superfícies, tot i que en molts casos també serveixen per dinamitzar un entorn important. Creu, però, que la ciutat de Barcelona no es pot permetre que passi cap altre període de Nadal sense una campanya específica per dinamitzar el comerç de proximitat i intentar millorar i reactivar aquest petit comerç que hi ha al voltant de les grans superfícies.

En segon lloc, assenyala que un segon objectiu d'aquesta campanya hauria de ser aconseguir la desestacionalització de l'activitat turística, tal com demanen molts comerciants, perquè aquesta activitat es redueix durant el període de Nadal.

Entre les mesures principals que a parer del seu grup hauria d'incloure la campanya, esmenta la il·luminació dels carrers, però tem que la disminució pressupostària pel que fa a inversions en aquesta matèria afecti l'enllumenat de Nadal. També proposa que es faci una campanya de promoció del comerç de proximitat durant el període de compres nadalenques i el manteniment i l'impuls de la senyalització de zones comercials.

En conclusió, pretenen que Barcelona no es quedi sense una campanya específica de dinamització comercial durant la campanya de Nadal. Recorda que l'any anterior el Grup d'Esquerra Republicana va presentar una iniciativa en aquest mateix sentit i quan el govern en va fer el balanç va venir a dir que s'havia limitat a obrir una pàgina a Facebook i un compte de Twitter. Creu que aquesta no és la campanya que s'ha de fer a Barcelona, perquè la ciutat mereix una campanya més intensa de dinamització comercial. Això és el que pretén aquesta proposta i, per tant, espera rebre el suport de la resta de grups.

El Sr. BLASI anuncia el vot favorable a la proposició. Exposar que els terminis proposats per implementar aquestes mesures són molt ajustats i que a la darrera sessió de la Comissió d'Economia i Hisenda, fruit d'una iniciativa del Grup d'Esquerra Republicana, es va poder

saber que el govern planteja una campanya en aquest àmbit a la qual s'hi destinarien 80.000 d'euros. Amb relació al comerç de proximitat que hi ha al voltant de les grans superfícies, esmenta que en el punt anterior de l'ordre del dia s'ha parlat del rendiment de comptes d'aquella mesura de govern, i suggereix que aquesta mesura es podria aplicar durant la campanya de Nadal.

D'altra banda, no sap si és cert que hi ha un augment lineal d'un milió d'euros en el pressupost de la Regidoria de Comerç, però mostra preocupació pel fet que s'hagi perdut la Taula de Nadal, que es liderava des de l'Àrea de Promoció Econòmica i especialment des de la Regidoria de Comerç, Consum i Mercats, si més no en el mandat anterior. En aquest sentit, assenyala que el govern fa ver públic que l'Àrea de Cultura és l'encarregada de gestionar l'encesa de llums i, tot i que tant una àrea com l'altra depenen del mateix tinent d'alcalde, entén que es perd empenta, es perden recursos. Consta, doncs, que el lideratge de la Regidoria de Comerç perd pes, i recorda que aquesta regidoria destinava uns recursos importants a l'àmbit de comunicació, cosa que donava una empremta a la campanya de Nadal, amb iniciatives transversals amb la resta d'àrees afectades.

Finalment, reitera el suport a la proposició, malgrat que els terminis els haurà de marcar el govern, i espera que l'enunciat d'aquesta proposició es tingui present en les futures campanyes de Nadal.

La Sra. CAPDEVILA entén que en època de crisi, la qual creu que encara es manifesta de forma evident, cal un compromís de l'ajuntament per promoure el comerç de proximitat, que representa més del 12 % del PIB de la ciutat i que és un patrimoni a preservar.

A continuació, exposa que l'Informe econòmic de conjuntura que s'ha debatut anteriorment ja donava algunes dades sobre la situació del comerç i apuntava que, si bé la recuperació és lenta, el comerç encara no ha recuperat la vitalitat que tenia els anys anteriors a la crisi i que es detecta un petit retrocés pel que fa a la facturació en els eixos comercials.

El Grup d'Esquerra Republicana considera que, a banda de les campanyes més puntuals que fa l'ajuntament al llarg de l'any, les quals opina que són poques, la campanya de Nadal és la més significativa per la importància d'aquestes dates per als comerciants. Així, doncs, remarca la necessitat de fer campanyes que animin els veïns i les veïnes a comprar al comerç de proximitat dels barris de Barcelona.

Tot seguit, recorda que fa més d'un any que el seu grup va presentar una proposició per impulsar una campanya de suport al comerç durant tot l'any i que s'aprofitessin tots els canals de comunicació del consistori, com la web municipal, banderoles, BTV o la ràdio local. Indica que un any més tard, tot i que el govern municipal va votar a favor d'aquesta iniciativa, no han vist materialitzada aquesta demanda i, quan n'han fet el seguiment, han pogut constatar que el govern no ha fet res. També recorda que a la sessió anterior de la comissió van formular una pregunta sobre aquesta mateixa qüestió i van tenir la sensació que el govern no feia cap campanya com a tal. Per tant, demana al govern, tal com van fer un any enrere, que les campanyes per promoure el comerç de proximitat als barris de la ciutat siguin permanents i que es notin. En aquest sentit, pregunta si el govern té cap alternativa per a la plaça de Catalunya, si pensa repetir el mateix que s'hi va fer l'any anterior o si pensa fer res que promogui realment les ganes d'anar a comprar.

Finalment, reitera el vot favorable del seu grup a la proposició del Grup de Ciutadans.

El Sr. MULLERAS exposa que el Grup Popular sempre està a favor de les propostes de suport al comerç i, com en aquest cas, del comerç de Nadal. Recorda que a l'octubre de 2015 es va aprovar una proposició del seu grup que demanava un increment de les polítiques de suport al comerç nadalenc, continuar apostant per l'enllumenat de Nadal, ampliar-lo a altres barris, mantenir la campanya «Christmas Shopping» i millorar la participació del sector en la Taula de

la comissió de Nadal. Van presentar aquesta proposició perquè es posava en dubte si l'ajuntament havia de fer campanyes de suport al comerç de Barcelona per Nadal, si s'havia de donar suport a l'enllumenat nadalenc i si s'havien de donar subvencions i ajuts al comerç. En aquell moment, recorda que hi havia la polèmica sobre la pista de gel a la plaça de Catalunya i lamenta que el govern municipal no la hi posés i fes, en canvi, una fira dels que qualifica d'amics d'Ada Colau. Quant a la pista de gel, assenyala que l'alcaldesa socialista de l'Hospitalet de Llobregat la va instal·lar en aquest municipi i, a causa de l'èxit que va tenir, enguany la vol ampliar. Per tant, lamenta que no es repeteixi aquesta iniciativa al centre de Barcelona perquè la gran aflluència de gent que provocava beneficiava el comerç de la zona.

Seguidament, pregunta quina opinió tenen la Sra. Ballarín i del PSC sobre aquesta qüestió i voldria saber si el PSC està d'acord amb la política del govern, perquè pensa que un any enrere no estava d'acord a eliminar la pista de gel de la plaça de Catalunya i fer-hi la fira que es va fer l'any anterior. Insisteix que a l'Hospitalet el govern del PSC ha instal·lat aquesta pista de gel que la Sra. Núria Marín n'és una gran defensora.

Finalment, anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició. I torna a preguntar al PSC què opina sobre la campanya de Nadal de suport al comerç, què opina sobre la pista de gel de la plaça de Catalunya, si encara hi ha temps de posar-la enguany o de recuperar-la per a l'any vinent, es farà des de la Regidoria de Comerç en aquest sentit i quins canvis hi haurà enguany respecte del Nadal de l'any anterior.

El Sr. GARGANTÉ exposa que l'establiment de centres comercials, hipermercats, grans superfícies i supermercats és un fenomen d'abast mundial que té molt a veure amb la intensificació de les estructures productives i de lliure prestació de serveis del capitalisme de lliure mercat. La CUP considera que aquest és el problema principal que s'ha de combatre i, per aquest mateix motiu, pensen que qualsevol mesura de foment del petit comerç o de proximitat a la ciutat sempre serà parcial i insuficient si no es fa una moratòria immediata de nous centres comercials i d'ampliació dels actuals a qualsevol punt de la ciutat, com a pas previ per a la prohibició definitiva. També considera que s'haurien d'auditar i, si escau, limitar noves llicències per a establiments comercials de grans dimensions, perquè normalment acullen franquícies de grans marques que perjudiquen el petit comerç i la diversitat d'oferta de consum. I, finalment, entén que s'hauria de congelar l'obertura de nous supermercats de superfícies de més de 250 metres quadrats.

Quant a la proposició presentada, considera que les mesures que s'hi proposen són uns pedaços que no els convencen perquè no ataquen l'arrel del problema i disfressen el consum pel consum amb bones intencions per Nadal cap al petit comerç però no es fa una crítica radical cap als grans centres comercials, que fagociten el comerç de proximitat. A més a més, recorda que el Grup de Ciutadans l'any anterior va criticar la retirada de la pista de gel i la nova fira de Nadal perquè opinava que anava en contra del comerç i demanava que s'instal·lés alguna cosa al centre de Barcelona que cridés l'atenció a les persones perquè hi anessin, quan al centre no hi ha botigues de petit comerç perquè han estat esborrades del Portal de l'Àngel, del passeig de Gràcia i de la Rambla i actualment gairebé tot són multinacionals, empreses grans o franquícies, que el que fan és posar fi al petit comerç.

Per acabar, quant a l'enllumenat de Nadal, afirma que no és cap mena de solució, sinó que s'ha d'apostar per una reducció de l'enllumenat de Nadal per reduir la despesa energètica de l'ajuntament i també la contaminació lumínica.

Per aquestes raons, anuncia el vot contrari del seu grup a la proposició.

La Sra. BALLARÍN anuncia el vot favorable dels grups del govern a la proposició perquè comparteixen l'interès per donar el màxim suport al comerç de proximitat, i assegura que el govern està treballant en aquesta línia. Apunta que els mesos de desembre i gener són dates

molt propícies per donar aquest suport i perquè aquest comerç surti endavant.

A continuació, malgrat el seu compromís en aquesta campanya de suport, suposa que els grups poden entendre que el govern no revelarà tot el contingut de la campanya perquè no volen anticipar-se i anuncia que la setmana propera explicaran amb més detall aquesta campanya. D'altra banda, matisa que la campanya de Nadal que farà el govern no serà una conseqüència d'haver aprovat aquesta proposició perquè si s'hagués de començar a planificar en aquest moment anirien ajustats de temps. Així, doncs, apunta que el govern ja havia previst treballar en aquesta línia i tot seguit explica breument en què consistirà la campanya.

En primer lloc, quant a l'enllumenat nadalenc, exposa que els impulsors d'aquesta iniciativa són les associacions de comerciants més representatives, les quals s'encarreguen de la instal·lació de l'enllumenat i contracten l'instal·lador del muntatge, i l'Ajuntament de Barcelona els dona una subvenció del 50 %. Comenta que l'any 2016 aquesta subvenció ha estat atorgada a les setanta-set associacions de comerciants territorials que l'han demanada. En alguns casos, l'ajuntament assumeix la gestió i el cost de la instal·lació, com en el cas de la Gran Via i dels carrers d'Aragó i Balmes. Afegeix que a l'avinguda del Paral·lel, on no hi ha representació associativa i on conflueixen tres districtes de la ciutat, tindrà lloc l'acte inaugural d'encesa, i convida tots els grups municipals a assistir-hi.

En segon lloc, indica que hi ha una línia de subvencions per a l'enllumenat als districtes, molts dels quals l'han aprofitada, per ajudar les zones en què era més necessari, especialment als districtes de Nou Barris, Sant Andreu i Sants.

En tercer lloc, assenyala que l'ajuntament ha col·laborat en el projecte de llums «Raval km 0» assumint un terç del cost. Comenta que aquest projecte implica diversos agents del territori amb la finalitat de promoure l'activitat econòmica al barri.

Pel que fa a la promoció del comerç de proximitat, anuncia que des de la Direcció de Comerç s'ha iniciat una campanya que té com a eix central el paper d'embolicar i els missatges relacionats amb el comerç de proximitat. Remet a les explicacions que donaran la setmana següent, en què acabaran de concretar les mesures.

A continuació, quant a comerç i turisme, apunta que es tornarà a fer la campanya «Barcelona christmas shopping», la qual va dirigida als establiments comercials situats en zones turístiques. Així, anuncia que hi haurà activitats de dinamització a la plaça de Catalunya, que no inclouran la pista de gel, perquè entén que no es pot anar muntant i desmuntant una pista cada any.

Finalment, tal com ja ha comentat, s'han destinat uns recursos per a una campanya de dinamització comercial als districtes, alguns dels quals els utilitzen per a l'enllumenat de Nadal i d'altres decideixen fer altres actes de dinamització.

La Sra. MEJÍAS espera que la setmana següent els desvetllin el misteri perquè ja és el 15 de novembre i creu que totes les ciutats europees del rang de Barcelona ja tenen enllestida o en marxa la campanya de Nadal d'activació del comerç de proximitat. Espera, doncs, que enguany no passi com l'any anterior i que es faci aquesta campanya de promoció del petit i mitjà comerç.

Tot seguit, replica al Sr. Garganté que no és cert que tot el petit comerç hagi desaparegut del centre de la ciutat, sinó que hi ha molts carrers del centre on hi ha botigues petites que viuen precisament de l'atracció turística en aquests espais on es desenvolupen les campanyes nadalencues. Per tant, indica que totes les entitats i associacions del sector amb què ha parlat esperen aquesta campanya, ja siguin de comerços petits, mitjans o grans superfícies, perquè és la campanya més important de tot l'any. Reitera, doncs, que hi ha molts comerços de barri que viuen d'aquesta campanya i assenyala que a Sant Andreu, per exemple, que és el seu barri, no hi ha gaire multinacionals i que els comerciants desitgen que hi hagi una acció de districte per tal de dinamitzar les compres en l'espai més proper als veïns, en aquest cas a l'eix comercial de Sant Andreu, però també als de Sants, Fontcoberta o a qualsevol altre. Insisteix que en aquests

espais s'hauria de dinamitzar el comerç amb aquestes campanyes i garantir-hi una bona campanya de Nadal.

Lamenta que l'Ajuntament de l'Hospitalet s'hagi pogut aprofitar de la iniciativa de la pista de gel, però espera que en el futur la ciutat de Barcelona pugui gaudir d'aquestes iniciatives, que el govern va tallar d'arrel a conseqüència d'una sèrie de prejudicis estranys o ideològics.

Finalment, agraeix a la resta de grups el suport a la proposició.

El Sr. BLASI exposa que la traducció del castellà al català que s'ha fet en algun punt de l'ordre del dia no és correcta i demana que aquestes traduccions siguin més curoses.

La PRESIDENTA recorda que ha insistit reiteradament perquè els enunciats i les intervencions en castellà no es tradueixin, però comenta que el govern municipal, malgastant diners públics, contracta empreses per a la traducció de les actes i dels ordres del dia, cosa que troba absurda, innecessària i contrària a la legalitat.

La Sra. CAPDEVILA assenyala que la Sra. Ballarín ha explicat exactament el mateix que ja va dir un mes enrere en aquesta mateixa Comissió, és a dir, res. Apunta que, si bé la proposició presentada per Ciutadans fa referència a la campanya de Nadal, el seu grup insisteix que el govern faci campanya tot l'any i que durant tot l'any es convenci la gent de la importància que té comprar a les botigues de barri. Considera que el govern no ha fet aquesta feina i remarca que la proposta que havia fet el seu grup no representava una despesa de recursos, perquè aprofitar els mitjans de l'Ajuntament de Barcelona per fer promoció del comerç té un cost relativament petit.

Quant a la intervenció del Sr. Garganté, replica que a Ciutat Vella i molt a prop del Portal de l'Àngel hi ha comerços petits i creu que aquests establiments esperen que l'Ajuntament de Barcelona els promogui i que convenci els veïns d'anar a comprar a les botigues petites. Així, esmenta que al carrer de la Canuda, des de la Via Laietana fins al Portal de l'Àngel, no hi ha ni una sola gran superfície comercial, sinó que tot és botiga de barri.

El Sr. GARGANTÉ té la sensació que no l'escolten i replica a les portaveus de Ciutadans i d'Esquerra Republicana que en la seva intervenció s'havia referit literalment al Portal de l'Àngel, al passeig de Gràcia i a la Rambla, on gairebé tot són multinacionals, empreses grans o franquícies

El Sr. COLOM anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició.

El Sr. Colom expressa el vot favorable de BnComú, la Sra. Ballarín expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Blasi expressa el vot favorable de CIU, la Sra. Mejías expressa el vot favorable de C's, la Sra. Capdevila expressa el vot favorable d'ERC, el Sr. Mulleras expressa el vot favorable del PP i el Sr. Garganté expressa el vot contrari de la CUP. S'APROVA.

La Presidenta s'absenta momentàniament i el Sr. Colom ocupa la presidència en funcions.

Del Grup Municipal ERC:

- 7.- (M1519/4537) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda instar al Govern municipal a: Facilitar la reubicació dels paradistes del Mercat Dominical de Sant Antoni al perímetre del Mercat de Sant Antoni, un cop finalitzi la seva reforma, amb el mateix espai del que disposen actualment a la carpa del carrer Compte d'Urgell, per tal de garantir la cabuda de tots els paradistes i preveure el creixement del mercat dominical en el futur.

La Sra. CAPDEVILA dóna la benvinguda a la Comissió d'Economia al Sr. Joan Mateu, president de l'Associació Professional de la Fira del Llibre Dominical del Mercat de Sant Antoni, al qual agraeix la presència a la sessió i li demana disculpes perquè l'han fet esperar molta estona.

A continuació, exposa que el mercat dominical de Sant Antoni és un dels més antics i singulars de la ciutat, i un punt de referència pel que fa a la venda de llibres de segona mà i d'altres objectes, com còmics, pel·lícules i videojocs. Afegeix que és un element que conforma la identitat del barri de Sant Antoni i del seu mercat, i punt de referència cultural per a tota la ciutat. Comenta que recentment s'ha vist com el futur del mercat dominical de Sant Antoni ha estat present a tots els mitjans de comunicació, circumstància que no troba estranya perquè aquest és un dels mercats més singulars de la ciutat, hereu de la fira de Bellcaire, que està lligat estretament al mercat de Sant Antoni des que es va fundar l'any 1882 i que se situa a l'entorn d'aquest mercat des de l'any 1936.

Remarca que diverses generacions en aquest espai hi han passat molts diumenges a la recerca de llibres o amb l'objectiu de canviar cromos. Així, recorda que quan era petita els seus pares la hi duien a canviar els cromos, posteriorment ella hi va dur el seu fill i actualment i duu la seva néta, perquè les nenes de sis anys, encara que van tot el dia amb tauletes i mòbils, també fan col·lecció de cromos i també els van a canviar al mercat dominical de Sant Antoni.

Tot seguit, assenyala que la reforma del mercat de Sant Antoni, que es preveu que finalitzi l'octubre de 2017, permetrà el trasllat dels paradistes a la seva ubicació inicial, que és al voltant del mercat. Subratlla que en aquest aspecte hi ha un consens ampli entre llibreters i ajuntament, cosa que celebra. Tanmateix, creu que, a l'hora de facilitar-ne la reubicació, un dels elements a tenir presents és l'espai disponible, perquè hi ha una demanda per tal que es pugui disposar, en el nou emplaçament, del mateix espai de què es disposa actualment a la carpa del carrer Comte d'Urgell, amb l'objectiu que s'hi puguin encabir tots els paradistes i s'aprofiti al màxim l'espai existent.

En segon lloc, creu que és important que l'ajuntament prevegi el creixement del mercat dominical, ja sigui per l'ampliació d'algunes de les parades actuals o per la incorporació de nous llibreters que vulguin vendre al mercat dominical.

En definitiva, demana que es faciliti al màxim la reubicació d'aquest mercat, que cal preservar com a patrimoni social i cultural de la ciutat, sense limitacions que l'encotillin o que en dificultin el creixement. Per aquestes raons, presenten la proposició i demanen el suport de tots els grups municipals.

El Sr. BLASI anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició. En primer lloc, recorda que el govern anterior havia assumit el compromís de respectar el retorn del mercat dominical a la ubicació originària, compromís que va en la mateixa línia del que es proposa en aquesta iniciativa. Celebra, doncs, que es recuperi un compromís que havia trontollat en algun moment. En segon lloc, esmenta que havien aparegut algunes informacions sobre un preacord entre els paradistes del mercat dominical i l'Institut Municipal de Mercats, si bé encara hi ha un conflicte en l'àmbit dels videojocs, però espera que el preacord esmentat pugui reconduir aquesta situació.

Finalment, demana que aquesta proposició no representi una intromissió en la bona feina de l'IMM i que serveixi per facilitar la reubicació del mercat, entenent les circumstàncies reals del nou mercat.

El Sr. SIERRA anuncia el vot favorable del Grup de Ciutadans a la proposició. En primer lloc, indica que el seu grup està d'acord en la reubicació del mercat dominical i que es trobi un espai adequat en el mercat de Sant Antoni.

En segon lloc, coneixedors que hi ha un acord i que s'estan fent unes rehabilitacions, demana al govern que es faci el trasllat al mercat de Sant Antoni. Afegeix que, ateses les discrepàncies que hi ha hagut amb els paradistes dels encants vells a causa del trasllat de la carpa que hi ha a la ronda de Sant Antoni, el repartiment entre els paradistes del mercat dominical i els del nou mercat s'hauria de fer amb criteris objectius, tenint en compte les dimensions dels espais que ara ocupen i tenint en compte l'especialitat de cada paradista, per reduir tant com sigui possible els conflictes que aquest repartiment podria originar si es feia amb criteris aleatoris o capriciosos, que donarien lloc a desigualtats i a tractes de favor.

Finalment, reitera que votaran a favor de la proposició.

El Sr. MULLERAS exposa que el mercat de Sant Antoni durant els últims anys ha aconseguit bastants consensos a l'ajuntament. Lamenta, però, algunes excepcions, com quan es van aprovar les inversions l'any 2013, quan en aquell moment una de les qüestions importants era desencallar aquestes inversions. Recorda que aleshores Esquerra Republicana, el PSC i Iniciativa per Catalunya van votar en contra d'aquelles inversions. Tanmateix, indica que ara no es fixaran en el que va passar en aquell moment, sinó en el que està passant ara mateix amb el mercat dominical.

Assenyala que són molts els que havien anat a aquest mercat dominical quan eren petits, com ell mateix, i els agradava anar a la plaça Reial a intercanviar segells i al mercat dominical de Sant Antoni a intercanviar cromos. Per tant, creu que aquesta és una tradició dels barcelonins arrelada, i no solament dels veïns del barri de Sant Antoni, sinó de tota la ciutat. Així, creu que aquest és un tema de ciutat i important perquè la remodelació del mercat de Sant Antoni afecta el mercat de fresc, els encants i també, des del punt de vista del Grup Popular, el mercat dominical. Per aquesta raó, entén que tots els llibreters que actualment són al mercat dominical de Sant Antoni i que vulguin continuar-hi han de tenir lloc en la nova ubicació, i a més a més han de tenir el lloc adequat a la seva activitat.

D'altra banda, recorda que els darrers dies s'ha dit que en el nou espai solament cabrien trenta-sis de les vuitanta parades que hi ha al carrer d'Urgell. Demana, doncs, al govern municipal que hi faci cabre les vuitanta parades, si és que totes volen continuar al mercat de Sant Antoni. Així, doncs, demana que es compleixi el compromís que hi havia amb els llibreters del mercat dominical.

Finalment, anuncia el vot favorable del Grup Popular a la proposició.

El Sr. GARGANTÉ indica que la CUP està d'acord que els paradistes dominicals recuperin l'espai al voltant del mercat de Sant Antoni, de manera que s'eviti la centrifugació enfora de les parades. Per tant, opina que l'ajuntament hauria d'expressar clarament quina idea té per al mercat de Sant Antoni. El seu grup entén que s'ha de compaginar l'activitat de les parades d'alimentació, del mercat de roba i del mercat dominical, i alhora s'han de tenir presents les demandes del veïnat per guanyar més espais pacífics, per reduir la contaminació al barri, per incrementar la vegetació, atès que no hi ha cap parc proper, i per buscar solucions que redueixin el trànsit, sense que això comporti un nou espai per a vianants monopolitzat per terrasses de bar. En aquest sentit, indica que les veïnes demanen la convivència amb el mercat i amb les seves activitats diàries. Així, considera que el mercat dominical ha de poder garantir la seva continuïtat i, per tant, ha de ser el govern qui expliqui de quina manera es podrà compaginar tot, atès que els diumenges, sobretot en temporada de Nadal, els paradistes de roba volen poder obrir, però assenyala que això no hauria de ser incompatible amb el mercat de llibres.

A continuació, mostra preocupació per les incoherències que ha mostrat el govern en el consell de barri, tal com han denunciat algunes veïnes, fet que genera molts dubtes a la CUP sobre com acabarà aquesta actuació. Per tant, espera conèixer l'opinió del govern sobre aquesta qüestió.

Finalment, anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició.

La Sra. BALLARÍN dóna la benvinguda al Sr. Joan Mateu i als altres membres de la Junta del Mercat del Llibre que assisteixen a la sessió. Està d'acord que el mercat del llibre és un patrimoni cultural de la ciutat de Barcelona que cal conservar i que cal potenciar. Per aquesta raó, assegura que aquesta qüestió ocupa i preocupa el govern perquè saben que és un tema sensible que cal entomar amb una sensibilitat especial, tal com entén que s'ha fet des del Consell de Districte, des de l'IMM i de totes les parts que han pres part en el procés participatiu que s'ha fet.

A continuació, creu que cal recordar que des del primer moment el compromís era reubicar el mercat dominical a l'entorn del mercat de Sant Antoni. Admet que aquest entorn s'ha reduït a causa de la trobada de restes arqueològiques i que s'han hagut de fer unes entrades que no estaven previstes. Pel que fa a l'equilibri que hi ha d'haver entre els mercats i els veïns, reitera que es va fer un procés participatiu que va avalar tres possibilitats de reubicació, una de les quals era situar el mercat dominical a l'entorn del mercat de Sant Antoni.

Comenta que, a partir de les propostes que van sortir del procés participatiu, els serveis tècnics han treballat per veure quina era la millor proposta i el proppassat 4 de novembre l'IMM va comunicar als paradistes la decisió de col·locar el mercat dominical al voltant del mercat de Sant Antoni. Entén que aquesta proposta és l'adequada, si bé cal acabar d'estudiar com s'ha de fer aquesta ubicació perquè les places també quedin a satisfacció dels veïns i veïnes. Remarca que amb aquesta solució no es perden metres, sinó que se'n guanyen vint respecte als que hi ha en aquests moments, de manera que fins i tot seria possible un petit creixement.

La Sra. CAPDEVILA agraeix el vot favorable de tots els grups. Tal com ha dit en la primera intervenció, reitera que hi ha un acord entre l'IMM i els paradistes pel que fa a la ubicació, acord que celebra, però apunta que s'han d'acabar de polir algunes qüestions. En aquest sentit, recorda que els paradistes demanen poder tenir el mateix espai, de manera que la tranquil·litza la declaració de la Sra. Ballarín que no solament hi haurà el mateix espai, sinó que es guanyaran vint metres. Entén que això no és gaire per possibilitar que el mercat pugui créixer, però creu que el que és important és garantir que els paradistes tinguin el mateix espai que tenen a la carpa i, per tant, felicita a tothom pel compromís del govern municipal en aquest sentit, però especialment als paradistes del mercat dominical.

El Sr. MULLERAS agraeix la presència del Sr. Joan Mateu i dels altres paradistes que han assistit a la sessió, als quals els desitja que s'arribi a un acord. També desitja que la solució que el govern municipal posi sobre la taula sigui consensuada amb els afectats, que són els llibreters del mercat dominical, i que sigui una solució adient.

La Sra. BALLARÍN reitera que el govern treballa en aquesta línia i que l'oferta que es va fer coincideix amb la proposició que es presenta en aquest punt. Per tant, pensa que seria fantàstic poder donar satisfacció a la demanda que plantegen els paradistes i els veïns i veïnes, qüestió en la qual els darrers mesos el govern ha treballat molt intensament.

El Sr. Colom expressa el vot favorable de BnComú, la Sra. Ballarín expressa el vot favorable del PSC, el Sr. Blasi expressa el vot favorable de CIU, el Sr. Sierra expressa el vot favorable de C's, la Sra. Capdevila expressa el vot favorable d'ERC, el Sr. Mulleras expressa el vot favorable del PP i el Sr. Garganté expressa el vot favorable de la CUP. S'APROVA.

Del Grup Municipal PP:

8.- (M1519/4550) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda: Instar al Govern municipal a reduir

l'impost de plusvàlua per tal de compensar les minusvàlues en les vendes de béns immobles a Barcelona.

Es presenta el text transaccionat següent:

La Comissió d'Economia i Hisenda acorda: Instar al Govern municipal a estudiar i presentar a la pròxima Comissió d'Economia i Hisenda un estudi sobre l'evolució de les plusvàlues i, si s'han donat casos a la ciutat de Barcelona de minusvàlues, compensant els efectes fiscals en cas de minusvàlues produïdes a l'impost de plusvàlua.

El Sr. MULLERAS comenta que a l'inici de la sessió s'ha comunicat el text transaccionat amb el Grup de Convergència i Unió, i que en rellegir-la s'ha adonat que hi faltava una coma, de manera que procedeix a llegir el text correcte, que és el que figura en el paràgraf anterior.

Exposa que el Grup Popular presenta aquesta proposició perquè entén que, en els casos en què es produeixin aquestes minusvàlues quan s'apliqui l'impost de plusvàlua municipal i hi hagi una devaluació del preu de l'habitatge, aquesta circumstància s'hauria de tenir en compte i l'impost no s'hauria d'aplicar. Subratlla que, segons la Llei d'hisendes locals, la quota a pagar de l'impost de plusvàlua sempre és positiva, amb independència de com evoluciona el preu de mercat dels béns immobles. Aquest criteri de càlcul, afegeix, comporta que, en els períodes de baixada del preu de mercat dels béns immobles, els propietaris hagin de pagar l'impost de plusvàlua encara que perdin diners amb la venda, i això els suposa una minusvàlua i no pas una plusvàlua en aquesta operació. Entén que aquesta injustícia fiscal afecta de forma generalitzada els barcelonins, bàsicament els que van comprar un immoble al voltant de l'any 2005, que és quan va haver-hi l'apujada més importants de preus de l'habitatge. Per tant, assenyala que, si ara tenen necessitat de vendre aquest habitatge, per comptes de tenir una plusvàlua tenen és una minusvàlua, perquè el preu actual és inferior al preu que van pagar en el moment de la compra. Aquesta situació, per tant, afecta col·lectius de persones que necessiten vendre el pis i remarca que ningú no vol vendre un pis perdent diners si no és per necessitat. Per aquesta raó, considera que aquesta situació afecta veïns de Barcelona que tenen necessitat de vendre el pis.

A continuació, comenta que la jurisprudència dels tribunals de justícia de diferents comunitats autònomes, i especialment la sentència del 27 de setembre del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, diu que l'increment del valor dels béns immobles constitueix el primer element d'aquest fet imposable, de manera que si no existeix aquest increment no es genera el tribut. Així, doncs, a falta d'aquest element essencial del fet imposable, entén que no hauria de sorgir l'obligació tributària. En conclusió, reitera que l'absència d'increment en el valor de l'immoble hauria de donar lloc a la no aplicació de l'impost, com a conseqüència de la no-realització d'aquest fet imposable. Indica, doncs, que el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya conclou que, quan s'acrediti i es provi que no hi ha hagut increment de valor en l'immoble, no tindrà lloc el fet imposable i, per tant, no es podrà exigir el pagament d'aquest impost.

Davant d'aquest conjunt de sentències, no solament del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sinó de diferents tribunals de territoris d'Espanya, en les quals es declara nul·la aquesta liquidació de plusvàlua, el Grup Popular presenta aquesta proposició, la qual torna a llegir.

La Sra. RECASENS exposa que el Grup de Convergència i Unió ha plantejat l'esmena transaccional per tal d'estudiar primer el mecanisme i veure si a la ciutat de Barcelona hi ha casos en què s'hagi produït aquesta minusvàlua. Assenyala que el mercat immobiliari a la ciutat ha patit la crisi i la bombolla immobiliària a partir de l'any 2005. Entén que el mercat s'estabilitzarà quan s'acabi el procés que ha endegat el govern de revisió de valors cadastrals, moment en què totes aquestes diferències de valor entre immobles s'estabilitzaran. Mentrestant,

creu que seria just que, si a la ciutat hi ha casos de minusvàlues, no s'apliqués l'impost de plusvàlua. Tanmateix, recorda que es tracta d'un impost i que el fet de no tenir unes ordenances fiscals actualitzades ha fet que no s'hagin pogut solucionar aquests casos i que no es puguin aplicar canvis en l'ordenança perquè s'ha acabat el termini formal per fer-ho. Per tant, indica que es tracta d'articular aquesta mesura de cara a l'any vinent, si no és que s'articula un mecanisme via subvenció.

En conclusió, creu que és oportú que s'estudii aquesta qüestió, que s'analitzi si a la ciutat s'han donat casos de minusvàlues i, quan s'hagi fet la revisió cadastral, entén que aquests casos no s'haurien de produir.

El Sr. SIERRA anuncia el vot favorable del Grup de Ciutadans a aquesta proposició. En primer lloc, recorda que aquesta és una de les esmenes que el seu grup va presentar a les ordenances fiscals. En segon lloc, perquè el seu grup també havia proposat extingir aquest impost en el cas de transmissió de locals de negoci. Entén que aquest impost és injust perquè no té en compte el valor real de l'immoble ni la renda ni la situació econòmica del propietari. A més a més, indica que aquest impost es qüestiona legalment i hi ha diverses sentències de tribunals superiors de justícia en aquest sentit. Creu, doncs, que sobre aquest tema s'haurà de pronunciar el Tribunal Constitucional.

D'altra banda, apunta que el càlcul que grava la plusvàlua comet l'error de gravar la plusvàlua futura, quan l'ajuntament marca el percentatge de valor futur de l'immoble. Així, doncs, el seu grup està a favor de l'eliminació d'aquest impost, no solament per la injustícia que suposa d'haver de pagar més per un immoble que val menys, sinó també perquè hi ha moltes altres casuístiques, principalment la situació econòmica de la persona que transmet l'immoble. Entén que aquesta seria precisament una mesura de caràcter social, perquè moltes persones accedeixen a la propietat de l'immoble per altres títols i no poden fer front al pagament d'aquest impost, com passa en altres supòsits que qualifica d'aberrants. En aquest sentit, indica que la PAH, plataforma a la qual pertanyia l'alcaldeessa actual, ha fet ostentació del dret a l'habitatge i de protegir les persones, i entén que és aberrant que hi hagi persones que no puguin pagar aquest impost i que, a causa de la seva situació econòmica, no puguin tenir cap mena de guany ni deixar de tenir deutes, encara que hagin transmès l'immoble.

Per aquestes raons, reitera el vot favorable del seu grup a la proposició.

El Sr. BOSCH entén que la problemàtica que planteja el Partit Popular té sentit i resideix en el fet que el càlcul de l'impost es fa a partir de les dades del valor cadastral, mentre que les operacions de compravenda es fan segons el valor de mercat. Admet, doncs, que es pot donar el cas que una persona compri un immoble per un valor, que el vengui per la meitat i, tot i perdre la meitat de la inversió, en acabat li toqui pagar l'impost a causa d'un augment del valor cadastral, que recull els canvis de valor molt més a llarg termini. Entén, doncs, que la reclamació tindria sentit, però opina que l'ajuntament no pot introduir canvis significatius en aquest impost per discriminar entre plusvàlues i minusvàlues, que és el que es planteja la proposició. De fet, afegeix, l'única cosa que pot fer l'ajuntament és abaixar l'impost de forma lineal i de forma generalitzada.

Així, doncs, tal com ho veu, l'única manera de diferenciar entre una possible plusvàlua real i una minusvàlua real, i que en cas que es produeixi aquesta darrera no calgués pagar l'impost, seria canviar la llei, cosa que en aquest moment és competència de l'Estat. Per tant, suggereix al Sr. Mulleras, si realment vol implementar la mesura que proposa, que parli amb el ministre Cristóbal Montoro, del qual afirma irònicament que acollirà amb els braços oberts aquest suggeriment i farà una reforma de la Llei reguladora de les hisendes locals perquè inclogui aquest supòsit en les exempcions de l'impost i que discrimini, per tant, a efectes reals els casos minusvàlua dels casos de plusvàlua. Insisteix que en aquests moments aquesta qüestió està en

les mans del ministre i del Partit Popular.

Per aquesta raó, anuncia el vot contrari del seu grup a la proposició, no pas perquè no entenguin el fons de la qüestió, que reitera que és raonable i que és injust haver de pagar l'impost quan no s'ha produït plusvàlua, sinó perquè entenen que l'eina per canviar aquesta situació no és l'ajuntament, sinó el Govern de l'Estat. Tanmateix, assegura que en el moment que hi hagi una república catalana una de les primeres coses que farà el ministre responsable serà atendre aquesta petició, de manera que el Sr. Mulleras estarà encantat d'aquest canvi que s'haurà aconseguit mitjançant un nou sistema polític, el qual beneficiarà tothom.

El Sr. GARGANTÉ exposa que, quan es tracta de mesures fiscals, el Partit Popular sempre els sorprèn, perquè sempre demanen rebaixes d'impostos però no els importa gaire sostenir els serveis públics, si no és per repartir-se'ls entre els convidats a la tribuna del Bernabéu. Assenyala que quan els preus immobles fa vuit anys que cauen i sembla que es modera la frenada, el Partit Popular ha descobert que algunes vendes es produeixen per un import inferior al de la compra anterior. Reconeix que els daltabaixos del mercat immobiliari han generat situacions que no s'ajusten al principi de capacitat i equitat fiscal, entre ells que les vendes per preus inferiors als de compra es trobin subjectes a l'impost de plusvàlua perquè el mètode automàtic de càlcul legalment previst genera aquests desajustos. Afegeix que així ho han dit reiteradament els tribunals, inclòs el Tribunal Suprem, amb doctrina consolidada al respecte des de l'any 2001.

Tanmateix, anuncia el vot contrari a la proposició, fonamentalment per dos motius. En primer lloc, perquè a les portes d'una revisió cadastral cal suposar que els nous valors corregiran les desviacions que en aquest moment provoquen que una minusvàlua de mercat es vegi subjecta a l'impost de transmissions.

En segon lloc, entén que aquesta situació és responsabilitat únicament i exclusiva del Partit Popular i de la seva majoria al Congrés espanyol, fins fa ben poc absoluta. Així, considera que han utilitzat aquesta majoria com una metrallera de mesures antisocials, antidemocràtiques i de retallades, i en aquesta guerra contra les classes populars no han tingut temps per tocar la Llei d'hisendes locals. Apunta que la determinació de la base imposable, que és la causa d'aquesta situació, es regula a l'article 107 d'aquesta llei i considera curiós, per no qualificar-ho d'un cinisme extrem, que, amb el seu «hooliganisme» centralista i espanyolista, el Partit Popular no s'hagi adonat que aquesta situació és culpa seva i de ningú més. Així, remarca que el Partit Popular, que a totes les comissions afirma que l'ajuntament no pot dir a les altres administracions què han de fer, ara demana que l'ajuntament ha de fer allò que el seu govern i el seu partit no ha volgut fer quan ho podien fer. Segons el llenguatge de la CUP, d'aquesta actitud se'n diu tenir la cara més dura que l'asfalt.

El Sr. PISARELLO comenta que les darreres respostes són força clares i assenyala que la mesura que es proposa no és competència de l'Ajuntament de Barcelona, el qual no té marge de maniobra per modificar el funcionament de l'impost. En tot cas, argumenta que es podria abaixar el tipus de manera lineal i, per tant, no solament a les minusvàlues sinó també a les plusvàlues. Assenyala que aquesta mesura seria injusta, primer perquè qui ha de pagar més plusvàlues en pagaria menys i, per tant, hi hauria una afectació important en la recaptació. Tampoc no veu de quina manera es podria fer l'estudi que es demana perquè a l'hora de pagar l'impost no es declaren ni el preu de compra i el de venda. Reitera, doncs, que no està d'acord en la qüestió de fons perquè hi hauria un problema de manca de finançament important i, per tant, aquesta mesura no seria equitativa.

D'altra banda, indica que hi ha un parell de qüestions d'inconstitucionalitat plantejades davant del Tribunal Constitucional sobre aquesta matèria. Fins i tot, afegeix, si el Tribunal Constitucional declarés nul l'impost hauria de suggerir algun mecanisme alternatiu de

finançament als governs locals.

Per aquestes raons, reitera que per abordar aquesta problemàtica s'han de fer canvis en la Llei d'hisendes locals, cosa que és responsabilitat del ministre Montoro. En aquest sentit, assenyala que, malgrat que a l'Ajuntament de Barcelona el Partit Popular solament tingui tres regidors, al govern de l'Estat té influència i, de la mateixa manera que s'han fet múltiples modificacions legislatives que han suposat retallades de drets socials mitjançant decrets llei, s'imagina que no costaria gaire fer aquesta reforma perquè l'impost sigui més equitatiu.

En conclusió, malgrat que han presentat un text transaccionat i que es proposa de fer un estudi previ, atès que el fons és el mateix, anuncia el vot contrari del Grup de Barcelona en Comú a la proposició.

El Sr. MULLERAS replica al Sr. Pisarello que un any i mig enrere el seu grup municipal tenia cinc regidors i ara governa la ciutat.

A continuació, entén que alguns grups no vulguin donar suport a aquesta mesura, però no entén que diguin que hi estan a favor però que hi votin en contra, especialment els grups d'Esquerra Republicana i del govern municipal, dels quals afirma que busquen qualsevol excusa per votar en contra i que posen per davant els interessos polítics i partidistes per sobre dels interessos dels barcelonins. Argumenta que la proposició és molt clara i se centra en allò que l'ajuntament pot fer, assegura que «sí que es pot», perquè es poden donar subvencions fiscals, de la mateixa manera que es fa amb altres col·lectius i amb altres impostos, subvencions *ad hoc* per a aquest col·lectiu que té minusvàlues i que es puguin aplicar a partir de la seva aprovació.

Quant a la CUP, entén que als seus membres els agradi llegir el *Manifest comunista* però no les al·legacions i els textos dels altres partits, però assenyala que si llegissin les al·legacions que ha fet el Partit Popular any rere any veurien que aquesta al·legació l'han feta a les ordenances fiscals de cada any i que enguany no l'han poguda fer perquè no hi ha hagut període d'al·legacions en el tràmit de les ordenances fiscals. És per aquesta raó que presenten aquesta mesura via proposició. Insisteix, doncs, que fa temps que al Grup Popular li preocupa aquesta qüestió perquè entén que és un tema de justícia social.

Pel que fa a la intervenció del portaveu d'Esquerra Republicana, indica que no cal que el Sr. Montoro faci res, perquè el Sr. Bosch i el Sr. Pisarello des de l'Ajuntament de Barcelona poden donar suport a aquesta proposició i donar subvencions fiscals a partir de la data en què s'aprovi aquesta mesura.

Insisteix que des de l'ajuntament es poden prendre aquestes decisions però que aquests grups no ho volen fer, que és una cosa diferent, i subratlla que hauran d'explicar als afectats per minusvàlues que han hagut de vendre el seu immoble per un preu inferior al de compra, no pas perquè vulguin sinó per necessitat, que no els donaran aquesta subvenció fiscal.

Lamenta, doncs, que aquesta proposició no s'aprovi, també lamenta que l'Ajuntament de Barcelona no exerceixi les competències fiscals que té i que, per tant, per no renunciar a uns ingressos de plusvàlues, que cada vegada són més alts, es renunciï a fer justícia social.

En aquest moment es reincorpora la Presidenta.

El Sr. GARGANTÉ assegura que el *Manifest comunista* és més formatiu que no pas les al·legacions del Partit Popular.

El Sr. Pisarello expressa el vot contrari de BnComú, La Sra. Ballarín expressa el vot contrari del PSC, la Sra. Recasens expressa el vot favorable de CIU, el Sr. Sierra expressa el vot favorable de C's, el Sr. Bosch expressa el vot contrari d'ERC, el Sr. Mulleras expressa el vot favorable del PP i el Sr. Garganté expressa el vot contrari de la CUP. ES REBUTJA.

Del Grup Municipal CUP:

- 9.- (M1519/4527) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda instar a l'Ajuntament de Barcelona, al consorci públic-privat Turisme de Barcelona, al Gremi d'Hotels de Barcelona i a la Generalitat de Catalunya segons les seves competències a: - Mantenir les mateixes condicions laborals i salarials per a totes les treballadores cambreres de pis en cada centre de treball, estiguin en plantilla, subcontractades, en pràctiques, eventuais, fixes o fixes discontinues. Aturar i revertir la subcontractació. S'han de respectar les mateixes condicions, que siguin equiparables al Conveni d'Hostaleria, donat que les cambreres de pis externalitzades -i altres professionals del sector externalitzats- venen perdent el 40% del sou quan se'ls treu del conveni que els correspon. A més perden drets com tenir dos dies de festa consecutius setmanals. També perden el calendari laboral (saber amb anticipació quins dies treballaran per poder conciliar i en general fer plans de vida fora de la feina). - Vigilar en matèria d'ergonomia que la carrega de treball per a les cambreres de pisos sigui adequada, de manera que el nombre màxim d'habitacions i apartaments, entre d'altres, no suposi un dany per a la salut de les treballadores, així com la utilització de carro que alleugera el pes i evita realitzar molts viatges i que, en hotels de luxe, no s'utilitza per que "el carro fa lleig". - Realitzar un estudi en matèria de salut laboral, sobre l'ergonomia dels establiments d'hostaleria a la nostra ciutat, per poder posar mesures necessàries per a que les cambreres de pisos puguin realitzar la seva feina dignament. A més, tenint en compte que la categoria de cambreres de pis és una professió predominantment femenina es tindrà en compte la perspectiva de gènere en totes les accions que es vagin desenvolupant. Aquest estudis ergonòmics no poden ser realitzats o contractats pel propi hotel, donat que es perd objectivitat. L'administració pública corresponent hauria de fer-se càrrec per mantenir una imparcialitat enfront dels interessos de la patronal. - Augmentar el nombre d'inspectors de treball per a poder realitzar una tasca d'inspeccions necessàries, suficients i no de manera esporàdica, amb plans sectorials i sostinguts en el temps. - Que es trametin aquests acords a Turisme de Barcelona al Gremi d'Hotels de Barcelona, a la Generalitat de Catalunya i a l'Associació Las Kellys (<http://lasKellys.org>) amb la presència a Barcelona i proposants d'aquests reivindicacions exposades a la proposició.

El Sr. GARGANTÉ exposa que el turisme és un sector amb un impacte important per als veïns i veïnes de Barcelona, i segons el consorci publicoprivat Turisme de Barcelona aquesta ciutat ha assolit xifres rècord de turistes i de pernoctacions. També l'aeroport de Barcelona continua situant-se entre els deu aeroports principals d'Europa i la ciutat es consolida com a port base d'Europa per a creuers per tretzè any consecutiu, segons dades de 2014. Assenyala que aquesta situació no solament no ha minvat durant 2015 i 2016, sinó que ha augmentat el nombre de turistes, de pernoctacions, de passatgers i de creueristes, amb tot els efectes que això suposa i que s'han reiterat en in comptables ocasions en aquesta comissió i els mateixos veïns i veïnes han criticat públicament.

Seguidament, apunta que aquesta situació provoca que una part dels ingressos dels treballadors del sector sigui subjecta a l'estacionalitat i al nombre de visites turístiques, variables segons la temporada. En concret, comenta que un 12,3 % dels treballadors de l'hostaleria i la restauració l'any 2014 es van contractar de manera indefinida i un 87,7 % amb contractes temporals. Quant al sector de l'hostaleria, han parlat amb l'Associació Las Kellys, que és un grup de treballadores del ram de l'hostaleria, indica que els sous són dels més baixos, tal com es recull en l'Informe de conjuntura, amb una mitjana de 15.000 euros bruts anuals, gairebé la meitat del sou mitjà d'un barceloní, que se situa al voltant dels 28.000 euros anuals. A més a més, remarca que al sector de l'hostaleria hi ha una diferència per sexe i que les dones cobren al voltant de 14.500 euros, gairebé mil euros menys que els homes. Afegeix que, segons aquesta associació, arran de la crisi la patronal ha augmentat les càrregues de treball, de manera que les condicions laborals

s'han fet més penoses. A tot això, continua, s'ha de sumar la pressió que implica la bretxa de gènere existent entre dones i homes, tant pel que fa a l'atur, als sous i a la contractació.

A continuació, apunta que actualment es produeix un abandonament prematur en bona part de les cambres de pis, circumstància que augmenta la seva precarietat laboral en reduir-se el temps que treballen i que afecta la prestació de la pensió de jubilació. Remarca que les cambres de pis són un col·lectiu que s'ha vist enormement afectat pels processos d'externalització, atès que les cadenes hoteleres subcontracten empreses de multiserveis que devaluen encara més el salari d'aquestes treballadores, normalment mitjançant l'aplicació del conveni de neteja, que és més econòmic per a la patronal que no pas el d'hostaleria. Per si això no fos prou, comenta que les cambres de pisos pateixen malalties professionals derivades de la càrrega excessiva de treball, entre les quals esmenta l'artrosi, la ciàtica, dolors cervicals, patologies als genolls, canells, turmells, lumbàlgia o síndrome del túnel carpià.

Tenint en compte les xifres de l'impacte del turisme, que sempre es recorden als plenaries del Consell Municipal i a la permanent de Turisme de Barcelona quan s'analitzen les macroxifres econòmiques, i tenint en compte la vinculació de l'ajuntament amb Turisme de Barcelona, consorci en el qual també participa el Gremi d'Hotels de Barcelona, el seu grup presenta una proposició amb les mesures que els ha fet arribar el col·lectiu Las Kellys, el text de la qual llegeix tot seguit.

La Sra. RECASENS comparteix el contingut de la proposició, més enllà de la intervenció que ha fet el Sr. Garganté. Així, assenyala que es parla de convenis col·lectius, de drets i deures de treballadores i, en definitiva, de qüestions que no s'haurien de tractar en el marc de la Comissió d'Economia i Hisenda perquè pertanyen a un altre àmbit. Creu que el regidor Garganté en aquesta comissió sol fer de portaveu sindical i presenta reclamacions legítimes de treballadors que reitera que s'haurien de fer en un altre àmbit. Per tant, indica que les condicions laborals de les cambres de pis s'han de respectar i també les de totes les persones que treballen en qualsevol sector econòmic. Reconeix que a vegades es produeixen injustícies i que cal prendre-hi mesures, però insisteix que el lloc adequat no ha de ser aquesta comissió perquè, malgrat que aprovar aquesta proposició quedarà bé davant d'aquestes persones, la seva efectivitat serà limitada.

D'altra banda, indica que el Sr. Garganté sol demonitzar el sector del turisme i el món empresarial utilitzant paraules molt dures. En aquest sentit, recorda que dies enrere, en la permanent del Consell Ciutat i Turisme, el portaveu de la CUP va comparar els treballadors del sector turístic amb esclaus. Creu que s'haurien d'estalviar tot això, en primer lloc perquè estan parlant de 70.000 llocs de treball en el sector de l'hostaleria a la ciutat de Barcelona i, per tant, són moltes les famílies que en depenen. Així, doncs, creu que aquesta qüestió s'hauria de tractar amb el rigor que mereix la problemàtica d'aquests treballadors.

Per aquestes raons, anuncia l'abstenció del seu grup, perquè no vol que la CUP expliqui que el seu grup està en contra del compliment dels convenis laborals, la qual cosa és ben lluny de la seva voluntat. En tot cas, creu que la CUP hauria de plantejar en el marc de la Comissió d'Economia i Hisenda qüestions que entrin dintre de les competències de l'ajuntament.

El Sr. SIERRA es mostra d'acord en el fons de la proposició i pel que fa a la igualtat de condicions entre els treballadors, tal com s'assenyala en els diferents convenis col·lectius aplicables en cada ram. També està d'acord que s'ha de vigilar la càrrega de treball, qüestió vinculada a l'estudi de la salut laboral de les treballadores i assenyala que totes les empreses han de fer una revisió de les condicions dels seus treballadors i fer la prevenció de riscos laborals preceptiva. El seu grup també està d'acord a augmentar el nombre d'inspectors perquè vigilin les condicions laborals i els drets d'aquestes treballadores i de la resta de treballadors del sector, atès que aquest és un dels punts estratègics de l'economia de la ciutat.

Tanmateix, malgrat que el seu grup votarà a favor de la proposició, remarca que tot el que es proposa ja està recollit en la legislació laboral.

D'altra banda, comenta que de bon començament es van plantejar incloure aquesta proposició en una declaració institucional, i replica a la Sra. Recasens que el Grup de Convergència i Unió ha votat a favor de moltes declaracions institucionals. El Grup de Ciutadans no veu cap inconvenient per votar a favor d'aquesta proposició perquè reitera que hi estan d'acord en el fons, tot i que, com sempre, no en la forma de l'exposició que ha fet el Sr. Garganté. Tanmateix, atès el caràcter de declaració institucional d'aquesta proposició, recomana a la CUP que traslladi aquestes inquietuds als seus socis de Junts pel Sí per tal que des de la Generalitat de Catalunya es legisli en aquest sentit i s'incideixi més en l'augment d'inspectors, perquè en darrer terme és de qui depèn aquesta competència, o bé que les traslladin directament al Govern d'Espanya.

El Sr. BOSCH exposa que Barcelona ha d'aspirar a un model d'èxit, tant en l'àmbit turístic com en general, però entén que, perquè ho sigui de debò, aquest èxit ha de ser compartit i cal que qualsevol progrés abasti els salaris i condicions laborals dignes per a tots els treballadors. Creu, doncs, que un model turístic basat en la qualitat hauria de vetllar per la creació de llocs de treball de qualitat. En aquest sentit, indica que no pot ser que l'externalització de serveis, com la de les cambres de pis, comporti rebaixes de sou de fins a un 40 % d'allò que marca el conveni d'hostaleria, situació que no es pot acceptar sota cap concepte.

Seguidament, li sorprèn que en ple segle XXI encara s'hagin de reivindicar drets com els que reivindica l'Associació Las Kellys, com un sou digne, condicions laborals dignes o dies de festa consecutius a la ciutat de Barcelona. De fet, apunta que el nivell de vida a la ciutat fa impossible que s'hi pugui viure amb un salari mínim interprofessional com el que marca el Govern espanyol de 655 euros, el qual queda molt per sota del cost mitjà de qualsevol habitatge de lloguer o dels ingressos mínims per poder tenir una supervivència digna.

D'altra banda, recorda la tasca que fa la iniciativa ciutadana per un salari digne anomenada «Anem a mil», la qual denuncia aquesta desigualtat escandalosa de salaris i considera que un salari de mil euros, sense ser l'ideal, seria el mínim a percebre a Barcelona i a Catalunya per poder viure amb un mínim de dignitat. També recorda que a l'ajuntament es va aprovar una proposta, a iniciativa d'aquesta plataforma, per tal que la ciutat de Barcelona impulsés aquest salari mínim.

Per tant, opina que l'esperit general de la proposta no solament és del tot acceptable i no solament el comparteixen, sinó que és obligació de l'ajuntament impulsar propostes com aquesta, a la qual dóna la benvinguda. Tot i que reconeix que des de l'ajuntament és difícil atendre totes les demandes que conté la proposició, assegura que el Grup d'Esquerra Republicana està totalment d'acord en l'esperit general i en la filosofia de fons, raó per la qual anuncia el vot favorable del seu grup a la proposició.

El Sr. MULLERAS considera que la proposició que presenta la CUP no té res a veure amb les competències de l'Ajuntament de Barcelona. Assenyala que quan es presenta aquest tipus de proposicions es creen unes expectatives, sobretot a les persones afectades per aquesta problemàtica, que l'ajuntament no pot fer complir. En aquest sentit, apunta que la CUP, en la negociació dels pressupostos de la Generalitat, pot exigir al Govern de la Generalitat que faci gestions i accions perquè s'apliquin aquestes propostes, com ara augmentar la plantilla d'inspectors de treball i fer que es respectin les condicions laborals, mesures en les quals el Grup Popular està a favor, com és evident, i també estan a favor que es compleixin els convenis. Tanmateix, no entenen per quina raó el grup proponent presenta una proposició que l'ajuntament no pot fer complir perquè no hi té competències i crea unes expectatives a les persones afectades sabent que menteixen i que, malgrat que s'aprovi la iniciativa, l'ajuntament

no la podrà fer complir i l'únic que podrà fer és instar la Generalitat que faci el que es demana aquí.

Per tant, demana a la CUP, ara que poden i que tenen la clau al Parlament de Catalunya per condicionar els pressupostos, encara que tinguin pocs diputats, que posin aquestes condicions al Govern de la Generalitat, que és qui les pot fer complir, per comptes de fer una proposició a l'Ajuntament de Barcelona. Demana, doncs, al grup proponent que no faci demagògia, que deixi d'enganyar la gent i que presenti les propostes allà on hi ha competències per incrementar el nombre d'inspectors de treball.

Per aquestes raons, anuncia l'abstenció del seu grup, perquè reitera que aquesta qüestió no és competència de l'ajuntament, perquè el grup proponent pot presentar aquesta proposta a l'Administració que té competències per fer-la complir i perquè els treballadors i les treballadores d'aquest sector no tenen la culpa que la CUP vulgui ser el seu representant sindical. Malgrat tot això i que el seu grup està a favor que es compleixin els drets laborals, reitera que no poden votar a favor d'una proposició que, al cap i a la fi, qualifica de pura demagògia i que es presenta per enganyar una gent que té un problema de veritat, el qual no aconseguiran que es resolgui amb aquesta iniciativa.

La Sra. BALLARÍN anuncia el vot favorable del Grup Socialista, encara que en aquest cas pensen que la CUP no ha arribat fins allà on hauria pogut i considera que, més que una proposició, haurien d'haver proposat una declaració de grup. En tot cas, consideren que aquesta proposició és insuficient perquè es queda en una anàlisi molt superficial de la problemàtica i no aprofundeix en les solucions.

A continuació, suggereix que la iniciativa es podria completar amb algunes aportacions que el Grup Socialista ha fet en una proposta de resolució que ha presentat al Parlament de Catalunya on es recullen mesures més concretes, com ara instar l'Institut de Seguretat i Salut Laboral perquè dugui a terme un estudi tècnic sobre les condicions d'ergonomia i sobreesforços en la feina de les cambres de pis, impulsar un acord entre patronal i sindicats per arribar a un pacte urgent que limiti les unitats màximes de càrrega de feina per a les cambres de pis, fer una campanya per examinar possibles cessions il·legals, revisar les avaluacions de risc, exigir responsabilitats en matèria preventiva i sobretot instar el Govern d'Espanya a derogar la reforma laboral, la qual considera que ha provocat una situació d'indefensió absoluta de la classe treballadora i ha permès que els convenis d'empresa i els serveis externalitzats puguin estar per sota dels convenis col·lectius dels diferents sectors, que es rebaixin així les condicions de treball i s'augmenti l'explotació, la precarietat i la càrrega laboral.

El Sr. COLOM afirma que, com a regidor de Turisme i com a portaveu de Barcelona en Comú, coincideix en els objectius de millorar les condicions laborals de les persones que treballen en aquest sector. En aquest sentit, comenta que el govern ja va impulsar algunes iniciatives el mes de desembre de l'any anterior i que l'alcalde, en tant que president del Consell General de Turisme, va signar un compromís entre la patronal i els sindicats per avançar en les millores de les condicions laborals en aquest sector. També apunta que en el Pla estratègic de turisme hi ha un grup de treball específic sobre relacions laborals i polítiques d'ocupació el qual, conjuntament amb el grup de diagnosi, ja ha presentat algunes propostes per actuar sobre les necessitats. A més a més, el govern municipal ha proposat informar sobre el mercat laboral al sector. Considera que tots aquests són elements que permeten tenir un millor coneixement de la situació i avançar en aquells punts on l'ajuntament té capacitat d'incidència.

Tanmateix, opina que aquestes mesures no són suficients i que tothom sap quines són les qüestions que s'han d'abordar. Per tant, creu que aquesta proposició tracta un tema seriós, que afecta la dignitat de persones, bàsicament dones, que treballen en el sector, i, atès que tots els grups han manifestat que estan d'acord en el fons de la proposició i perquè les mesures que es

duguin a terme siguin realistes, suggereix fer dues actuacions. En primer lloc, proposa que els grups parlamentaris instin el Govern de la Generalitat perquè de forma coordinada es puguin millorar alguns aspectes d'inspecció que són competència de la Generalitat. En segon lloc, saben que un dels factors importants en aquesta qüestió són les empreses multiserveis. Recorda que recorda que temps enrere es va aconseguir que no hi hagués un perjudici en les condicions laborals pel fet que un treballador fos proporcionat per una empresa de treball temporal i apunta que s'hauria de plantejar aquest mateix objectiu en relació amb les empreses multiserveis. Més enllà que, com és sabut, el seu grup està en contra de la reforma laboral, creu que podrien arribar a un acord en l'àmbit estatal, perquè la majoria de grups presents al consistori hi tenen representació i està segur que les altres formacions polítiques també s'hi sumarien, per tal de fer un avanç substancial per equiparar les condicions laborals dels treballadors de les empreses multiserveis amb les de la resta de treballadors del sector i, a més a més de treballar perquè aquests serveis no s'externalitzin, es pugui aconseguir que l'externalització no tingui cap efecte sobre les condicions laborals. Proposa, doncs, amb un esperit positiu, transformar aquesta proposició en un acord ferm de tots els grups municipals per tal que de forma conjunta es puguin proposar aquestes mesures a les instàncies corresponents, cosa que suposaria un canvi substancial. Considera que a Catalunya el sector turístic té una importància rellevant i, com a país que forma part de l'Estat, hauria de contribuir a la solució d'aquesta problemàtica. Quant als estudis que es proposen, comenta que mitjançant algun dels organismes que treballen en aquest àmbit es pot mirar si es poden fer però, en tot cas, caldria veure si el finançament hauria de ser públic o privat.

El Sr. GARGANTÉ assenyala que quan es tracta el tema del turisme sempre es parla de les macroxifres de beneficis que genera el sector, però que les grans oblidades són les treballadores i sembla que aquesta qüestió no s'hagi d'abordar des de l'ajuntament. Tanmateix, insisteix que l'Informe econòmic de conjuntura recull explícitament que, dels disset sectors indexats, l'hostaleria és el que té el nivell salarial més baix, el qual se situa en la meitat del salari mitjà, i que aquest és el sector que creix més. Creu que aquesta circumstància no és una casualitat.

Quant a la intervenció de la portaveu del Grup de Convergència i Unió, indica que l'han informada bé perquè admet que va afirmar que els treballadors de l'hostaleria són esclaus, però remarca que aquesta expressió no és seva, sinó d'una de les fundadores i treballadora de la neteja als hotels, que va qualificar la seva situació no de precarietat, sinó d'esclavatge. Assenyala que al Sr. Joan Gaspart no li va agradar aquesta expressió, però entén que és el seu problema, i que el problema d'aquesta treballadora és que se sent una esclava.

A continuació, tal com ha expressat anteriorment, creu que els altres portaveus no solament no escolten el que diuen els representants de la CUP, sinó que tampoc no els llegeixen gaire, perquè la proposició demana clarament instar l'ajuntament, Turisme de Barcelona, el Gremi d'Hotels de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, segons les seves competències, i, per tant, queda clar que en cada punt s'ha de buscar qui té les competències i després instar l'organisme corresponent. Així, insten el Gremi d'Hotels de Barcelona a aturar i revertir la subcontractació. Saben que segurament no ho faran, però als treballadors ja els adverteixen que presentant una proposició a l'Ajuntament de Barcelona no s'arregla res, com a molt serveix perquè se'n parli i perquè l'ajuntament conegui aquesta problemàtica. Afirmar que l'única manera d'aconseguir millores laborals és la mobilització, tal com ha estat sempre.

El Sr. COLOM pregunta als grups què els semblaria aprovar una declaració institucional consensuada per instar la Generalitat a prendre les mesures necessàries en l'àmbit de la inspecció i el Govern de l'Estat a prendre mesures pel que fa a les empreses multiserveis.

La PRESIDENTA espera que l'apel·lació al diàleg i al consens que fa el govern es mantingui en un futur.

El Sr. Colom expressa el vot favorable de BnComú, la Sra. Ballarín expressa el vot favorable del PSC, la Sra. Recasens expressa l'abstenció de CIU, el Sr. Sierra expressa el vot favorable de C's, el Sr. Bosch expressa el vot favorable d'ERC, el Sr. Mulleras expressa l'abstenció del PP i el Sr. Garganté expressa el vot favorable de la CUP. S'APROVA.

- b) Proposicions amb contingut de Declaració institucional
- c) Precs

Del Grup Municipal CIU:

- 10.- (M1519/4555) Que el Govern municipal obri de forma immediata el diàleg amb tots els grups municipal per tal d'aprovar noves taxes i preus públics per l'any 2017, així com modificar-ne els que convingui.

La Sra. RECASENS no sap si aquest prec té gaires possibilitats de ser acceptat perquè a la darrera sessió de la Comissió d'Economia i Hisenda es va aprovar una proposició per tal que el govern es reunís amb l'oposició i obrís un diàleg sincer per consensuar les polítiques pressupostàries i, tot i que la reunió es va produir, el diàleg no va ser sincer, tal com s'ha demostrat.

Per tant, amb aquest prec el Grup de Convergència i Unió pretén que el govern parli amb els grups municipals sobre les taxes i els preus públics, ja que no hi són a temps pel que fa a impostos i les ordenances fiscals no es van aprovar, circumstància que qualifica de fracàs del govern a l'hora de teixir consensos. Entenen, però, que durant l'any es poden aplicar les noves taxes que haguessin consensuat, tal com va fer el govern de Convergència i Unió amb les taxes sobre drogues, alcoholèmia o caixers automàtics. Creu que consensuar polítiques fiscals lligades a la mobilitat turística o a les polítiques mediambientals de mobilitat pot ser viable.

El Sr. PISARELLO exposa que, després de les intervencions anteriors de la Sra. Recasens, és poc creïble el que exposa, però tanmateix accepta el prec i, per tant, el govern està disposat a parlar sobre les noves taxes que es puguin aplicar durant l'any 2017. De fet, comenta que ja es va obrir el diàleg durant el tràmit d'aprovació de les ordenances fiscals i encara no han rebut cap resposta del Grup de Convergència i Unió a la proposta del govern.

D'altra banda, diu que li sorprèn que aquest grup municipal es posicionés en contra de les ordenances fiscals a la Comissió d'Economia i Hisenda i emetés un dictamen negatiu, i ara demani diàleg. De la mateixa manera, es pregunta si, ara que han rebutjat el projecte de pressupost, dintre d'unes setmanes demanaran diàleg sobre el pressupost.

En tot cas, reitera que accepta el prec i que el govern està disposat a parlar de taxes concretes, tema sobre el qual creu que s'han de posar d'acord.

La Sra. RECASENS no sap si el tinent d'alcalde ha fet aquesta intervenció innocentment perquè no sap com funcionen el mecanisme de govern, els tràmits d'audiència pública i el tràmit d'al·legacions, o si el govern no té cap voluntat d'arribar a consensos. Assegura, però, que el seu grup no es cansarà mai de demanar que, pel bé de la ciutat, el govern impulsi les polítiques que són bones per a Barcelona. En aquest sentit, reitera que és bo lligar la política fiscal a la mobilitat turística i a polítiques mediambientals i de mobilitat, però entén que la voluntat que ha manifestat el govern per debatre i consensuar polítiques fiscals ha estat nul·la. Insta el govern, doncs, a tornar-ho a intentar.

D'altra banda, no entén que el tinent d'alcalde digui que el govern encara espera les propostes del Grup de Convergència i Unió quan les ordenances fiscals no es van aprovar. Per tant, insisteix que el Sr. Pisarello no sap com funcionen aquests tràmits.

El Sr. PISARELLO assegura que sap perfectament com funcionen els tràmits i per aquesta raó accepta el prec, amb totes les implicacions que té.

Es dóna per tractat.

- 11.- (M1519/4556) Que el Govern municipal incorpori de forma immediata als Grups municipals al grup de treball dels APEUs/BIDs per tal d'ajudar a construir un model consensuat amb els sectors implicats en base a la col·laboració públic-privada.

El Sr. BLASI espera tenir més sort en aquest prec i que, malgrat les complicitats que han tingut abans, no s'hagin canviat les tornes. Exposa que presenten aquest prec amb la voluntat de participar en el que pot ser un nou canvi de paradigma a la ciutat de Barcelona pel que fa a la gestió dels eixos comercials i també amb vocació de caminar en l'àmbit de la transparència, després d'haver conegut l'existència d'un grup de treball dels APEU i BID. Assenyala que tenen la voluntat d'ajudar a construir un model consensuat amb els sectors implicats sobre la base de la col·laboració publicoprivada i, per tant, demana que els grups municipals puguin formar part d'aquest grup de treball. En cas que això no sigui possible, demana que el govern justifiqui per què no en poden formar part.

La Sra. BALLARÍN exposa que una línia de treball fonamental per promoure el comerç de proximitat és fomentar l'associacionisme entre els comerciants i el model de comerç de proximitat a la ciutat. Remarca que l'associacionisme es pot concretar de maneres diferents i també pot perseguir objectius diferents. El govern entén que hi ha un estadi superior, que consisteix a cooperar per fer accions concretes, que siguin estables en el temps i que serveixin perquè els comerciants es puguin autofinançar i no hagin de dependre de subvencions públiques. Aquesta és la línia d'el grup de treball que es va constituir pocs dies enrere i que és un grup absolutament tècnic, on participen experts de diferents administracions, la llista de les quals està disposada a facilitar si la hi demanen. Comenta que ella mateixa hi va assistir el dia que se'n va fer la presentació, però creu que és bo que aquest grup treballi des del punt de vista tècnic i que no hi siguin els polítics. Tanmateix, assegura que totes les conclusions i la feina que faci aquest grup seran compartides perquè, si es vol avançar en la creació de grups o zones d'autogestió, BID o APEU, es necessitarà el consens dels comerciants, que són els que ho han de promoure i de fet ja ho fan, i també el consens dels grups polítics. En aquest sentit, afirma que li agradaria comptar amb tot el consens, però insisteix que no té gaire sentit que els grups polítics s'integrin en aquest grup tècnic.

El Sr. BLASI entén que el govern no accepti el prec, però demana que els mantinguin informats i que es faci el retorn adequat per tal que els grups municipals puguin participar del consens.

La Sra. BALLARÍN es compromet a informar els grups municipals i insisteix que aquest repte és molt important, que ja s'havia intentat fer moltes vegades en el passat i havia fracassat. Per tant, li agradaria que aquest cop la iniciativa tiri endavant, però assenyala que això passa perquè sigui tan transversal com sigui possible, també políticament.

Es dóna per tractat.

Del Grup Municipal C's:

- 12.- (M1519/4531) Que el Govern municipal faciliti a aquest Grup el protocol concretat amb Barcelona Activa, desenvolupat als efectes de facilitar la implementació de la clàusula en la que s'ofereix assessorament i suport a les empreses contractistes per a la selecció d'empreses de l'economia social. Que, si aquest protocol implica la creació d'un llistat d'empreses subcontractistes pertanyents a l'economia social, se'ns faciliti aquest llistat.

El Sr. SIERRA exposa que el govern els ha lliurat la Guia de contractació pública, en la qual hi ha una clàusula on es diu, de forma literal, que l'empresa contractant podrà requerir assessorament i ajuda a l'empresa municipal Barcelona Activa per seleccionar l'empresa d'economia social que col·labori en l'execució del contracte. D'altra banda, comenta que en aquesta mateixa guia es fa referència a un protocol que s'ha de fer des de Barcelona Activa i no saben si aquest protocol ja s'ha fet.

A continuació, llegeix el text del prec.

El Sr. PISARELLO exposa que la nova Guia de contractació és una guia pionera en el seu àmbit. Quant al protocol que es fa esment en aquest prec, comenta que s'està desenvolupant conjuntament amb entitats com la Federació de Cooperatives o la Federació de Societats Laborals. Per tant, accepta el prec i farà arribar als grups municipals aquest protocol quan estigui enllestit.

El Sr. SIERRA agraeix l'acceptació. Puntualitza que demanen el protocol però també la llista d'empreses per tal de poder exercir un control i que la transparència de Barcelona Activa sigui més gran i efectiva.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal ERC:

- 13.- (M1519/4538) Que el Govern municipal exerceixi un paper actiu en el lideratge de la Fundació Dieta Mediterrània, i promogui el seu impuls entre la resta de països de la Mediterrània.

El Sr. BOSCH exposa que la dieta mediterrània forma part del patrimoni cultural perquè posa en valor la varietat i la qualitat dels productes agroalimentaris, dieta que és admirada a tot arreu perquè promou un estil de vida saludable i alhora socialment viable i respectuós amb el medi ambient. Subratlla que Barcelona sempre ha estat compromesa amb la dieta mediterrània, com ho prova el fet que la seu de la Fundació de la Dieta Mediterrània, des que es va crear vint anys enrere, és en aquesta ciutat.

Recentment han sabut que la presidència d'aquest organisme s'ha traslladat a la ciutat de Toledo, que és una ciutat fantàstica i sempre els falta temps per anar-hi. Assenyala que això no els hauria de sorprendre des del moment que els diuen que el corredor mediterrani passa per Madrid. En qualsevol cas, respectant la decisió d'aquesta fundació, que creu que no li pertoca de valorar, demana que el govern municipal faci tot el que sigui possible perquè la ciutat de Barcelona tingui un paper cada cop més actiu en el lideratge de la dieta mediterrània i en relació amb la fundació que porta aquest nom, i perquè la fundació sobri també als altres països de la riba de la Mediterrània. Entén que quan es parla de dieta mediterrània bàsicament es fa referència a allò que es menja a les ribes de la mar Mediterrània, i això inclou molts països, no solament d'Estat espanyol. Els encoratja, doncs, a seguir aquesta línia.

La Sra. BALLARÍN accepta el prec i anuncia que l'Ajuntament de Barcelona, juntament amb el Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació de la Generalitat, està treballant perquè la Fundació Dieta Mediterrània torni a posar en valor les seves característiques, el seu lideratge i l'impuls a la resta de països de la Mediterrània des de Barcelona. Confirma que aquesta fundació ha sortit de Barcelona i al govern municipal li agradaria que tornés a la seva seu natural, perquè de la mateixa manera que ara és a Toledo també podria anar a Galícia, que no és un lloc on cregui que hi ha d'haver aquesta seu.

D'altra banda, informa que des del 20 de novembre de 2016 ella mateixa forma part del Patronat de la Fundació Dieta Mediterrània i des d'aleshores ha mantingut diverses reunions amb el departament de la Generalitat per avaluar un pla de treball i una estratègia que permeti recuperar les iniciatives en aquest àmbit i fomentar la promoció de l'estil de vida i d'alimentació de la dieta mediterrània. Per tant, remarca que estan treballant per posar en comú les activitats que es porten a terme amb l'objectiu que la gent mengi millor, que tingui una vida més saludable, i de potenciar el territori i les produccions pròpies.

D'altra banda, comenta que una de les actuacions que estan valorant és l'actualització de la Declaració de Barcelona sobre la dieta mediterrània, coincidint amb el vintè aniversari d'aquesta declaració, que es va fer l'any 1996.

El Sr. BOSCH celebra aquesta col·laboració entre l'Ajuntament de Barcelona i la Generalitat de Catalunya, de la qual ja tenien notícia.

Pel que fa a la Fundació Dieta Mediterrània, puntualitza que la seu no s'ha traslladat i encara és la ciutat de Barcelona, tal com deu tenir-ne constància la Sra. Ballarín perquè és membre del patronat de la fundació, i que el que s'ha traslladat a Toledo és la presidència, en la persona del conseller d'Agricultura de Castella - La Manxa. Per tant, assenyala que és el funcionament de la fundació el que fa possible que hi hagi aquesta rotació de la presidència, la qual pot anar a Finisterre o a qualsevol altre lloc.

Així, doncs, encoratja el govern a treballar per reforçar el lideratge de la ciutat de Barcelona i celebra que es coordini amb la Generalitat per reforçar aquesta línia d'actuació.

Es dóna per tractat.

- 14.- (M1519/4539) Que el Govern municipal es compromet a actualitzar tota la informació i a adaptar la pàgina web de Barcelona Activa, per tal de complir de forma íntegra i completa la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern aprovada pel Parlament de Catalunya, abans de la finalització de l'any 2016.

El Sr. BOSCH entén que el govern de la ciutat de Barcelona, sense cap mena de dubte, té la voluntat clara i la determinació de garantir i impulsar la transparència a l'ajuntament i a tots els organismes que en depenen. Demana, doncs, que es posi al dia la pàgina web de Barcelona Activa per tal d'oferir més transparència, més informació i que aquesta sigui més accessible.

A continuació esmenta algunes mancances de la web de Barcelona Activa, a tall d'exemple. En primer lloc, comenta que a l'apartat de transparència no s'informa del pressupost ni dels comptes anuals, tal com es fa en altres societats de l'ajuntament. Tampoc s'informa del resultat dels processos de selecció propis, dels contractes menors, dels convenis, del cost de les campanyes institucionals i tampoc es dóna la llista de proveïdors, com sí que fan altres empreses municipals, com BSM.

En segon lloc, assenyala que s'hauria de complir l'article 9.1 de la Llei de transparència, que diu que cal fer públiques les convocatòries i els resultats dels processos selectius, de provisió i promoció del personal, dades que no es troben a la pàgina web de Barcelona Activa, com tampoc la llista del personal funcionari, laboral o eventual, que seria una informació molt útil

tenint en compte la problemàtica que tots coneixen i que afecta aquest organisme. Aquestes dades, en canvi, indica que sí que es troben a la web de Mercabarna.

En tercer lloc, pregunta perquè Barcelona Activa no fa públic l'estudi que es va lliurar el dia 26 de juny sobre la implementació legal d'un salari mínim de ciutat. Pregunta si hi ha cap problema amb aquest estudi perquè no l'hagin penjat al web.

El Sr. PISARELLO entén que la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, aprovada pel Parlament de Catalunya, ja es compleix a Barcelona Activa. Reconeix que la llei requereix una regulació millor, pren nota de totes les propostes que fa el Grup d'Esquerra Republicana i es compromet a traslladar-les a Barcelona Activa perquè desconeixia alguns dels elements que ha plantejat el Sr. Bosch.

D'altra banda, assenyala que una part de la informació és a la web de Barcelona Activa i una altra part és a la web de l'Ajuntament de Barcelona. Però comenta que, en el marc de la migració de la web d'aquest organisme que s'està fent en aquests moments, s'estudiarà aquesta qüestió i es millorarà l'apartat de transparència per facilitar l'accés a la informació que es demana en aquest prec.

El Sr. BOSCH diu que el seu grup ha comprovat que hi ha totes les mancances que ha esmentat, tal com es pot veure a la web de Barcelona Activa. Per tant, entén que no es compleix l'article 9.1 de la Llei de transparència. Recorda que també hi ha hagut algunes protestes sindicals. Creu, doncs, que convindria tenir en compte aquests aspectes i ofereix aquesta informació al tinent d'alcalde. Insisteix que en la web de Mercabarna, que també és un organisme vinculat a l'ajuntament, aquests elements estan recollits, de manera que és un bon exemple, cosa que celebren enormement.

El Sr. PISARELLO accepta el prec i agrairia que els donessin aquesta informació per escrit per trametre-la a Barcelona Activa.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal PP:

- 15.- (M1519/4551) Que el Govern municipal inclogui a tots els cinemes de la ciutat en els incentius i subvencions fiscals que l'Ajuntament estigui aplicant als equipaments d'aquest tipus, per afavorir la seva viabilitat econòmica i que estudiï la inclusió d'una rebaxa fiscal en l'Impost sobre Béns Immobles a favor d'aquests establiments per tal d'aplicar-la en el primer exercici fiscal possible.

El Sr. MULLERAS exposa que a la ciutat de Barcelona actualment hi ha vint-i-sis cinemes i entén que el cinema és una de les activitats més populars que hi ha a Catalunya. Així, el 54 % dels catalans han anat com a mínim una vegada l'any al cinema, activitat que ocupa més de tres mil treballadors de forma directa. D'altra banda, apunta que els cinemes també són importants des del vessant cultural.

A continuació, opina que l'IBI representa una injustícia molt clara per als cinemes. Subratlla que, per les característiques d'aquesta activitat, el cinema requereix un immoble gran i, alhora, la facturació s'ha reduït durant els darrers anys a causa de la crisi i també de la pirateria. Recorda que des de l'àmbit cultural de l'ajuntament es va presentar un paquet de mesures fiscals que afavorien només una part dels cinemes, bàsicament els que feien versions originals, però no la totalitat dels cinemes. També esmenta que se'ls aplica la categoria d'espectacles de l'IBI que castiga clarament els cinemes perquè se'ls equipara a les sales de festes o discoteques,

on la rendibilitat de l'immoble no és la mateixa.

Per tant, formulen aquest prec perquè la totalitat dels cinemes de Barcelona es puguin acollir a les ajudes fiscals d'àmbit cultural i que aquestes ajudes no es limitin a una minoria dels cinemes. També demanen que, en el primer exercici fiscal que sigui possible, s'apliqui una categoria diferent de l'IBI als cinemes, que tingui en compte les seves característiques perquè aquesta activitat no sigui castigada fiscalment.

El Sr. COLLBONI diu que coincideix plenament en el fet que les sales d'exposició de cinema són fonamentals per a la vida cultural de la ciutat i del país en general. Puntualitza que en aquest cas no estan parlant d'una exempció fiscal, sinó d'una subvenció finalista que ajuda a pagar l'IBI en aquells casos que el govern ha considerat prioritaris. Assenyala que, com qualsevol govern, han de prioritzar allò que és més urgent, i en aquest cas han considerat s'havien de prioritzar els equipaments i espais culturals de l'àmbit privat que tenen a veure amb el comerç cultural de proximitat. En aquest sentit, s'ha desenvolupat una mesura per subvencionar l'IBI, amb molt d'èxit, a galeries d'art, sales d'exposició, llibreries i cinemes amb programació majoritària de cinema d'autor i versió original.

Tot seguit, comenta que ampliar el ventall d'establiments suposaria distorsionar l'objectiu d'aquesta primera mesura d'ajut fiscal als equipaments culturals de proximitat, però subratlla que això no vol dir que el govern no es plantegi potenciar un sector que ha estat clau des del punt de vista cultural i també de les indústries creatives de la ciutat, com és el sector audiovisual. Així, anuncia que en els propers tres mesos presentaran una mesura de govern en aquesta mateixa comissió, amb l'objectiu de millorar els actuals mecanismes de suport al sector audiovisual, i es reforçarà la Barcelona Film Comission, es compartirà una estratègia conjunta per consolidar la xarxa de festivals i per millorar els mecanismes de difusió, es faran convenis amb universitats i centres de recerca, i s'implementaran nous ajuts a creadors i emprenedors de l'àmbit audiovisual. Per tant, destaca que es tracta d'una política en l'àmbit de la creació i del sector audiovisual que comparteixen amb les associacions d'exhibidors, de distribuïdors i de productors independents.

El Sr. MULLERAS no ha entès si s'accepta el prec o no.

El Sr. COLLBONI creu que s'ha entès que no l'acceptava.

El Sr. MULLERAS lamenta que no s'accepti el prec. Opina que s'han de posar en pràctica polítiques per donar suport als cinemes que fan versió original o d'autor, però entén que les subvencions fiscals de tipus cultural s'han de fer extensives a tots els cinemes, tot i que segurament amb un grau diferent. Per tant, demana que el govern ho faci així i que també es corregeixi una i clara injustícia en el cobrament de l'IBI, perquè s'equipara la categoria fiscal dels cinemes amb la de les sales de festes. Creu que no té res a veure una activitat amb l'altra, ni culturalment ni econòmicament. Finalment, demana que aquestes polítiques s'implementin el proper exercici fiscal.

El Sr. COLLBONI reitera que els recursos públics són limitats i el govern ha prioritzat el comerç cultural de proximitat i, pel que fa al cinema, el cinema d'autor i la versió original, que és el menys comercial i el que necessita més el suport públic per ser viable. Per aquesta raó no ha admès el prec, tot i que pot entendre la inquietud que expressa el portaveu del Partit Popular.

Es dona per tractat.

d) Preguntes

Del Grup Municipal C's:

- 16.- (m1519/4532) Quin és l'impacte pressupostari que tenen les subvencions a la Fira Internacional del Llibre (Liber) i a la Setmana del Llibre en Català?

El Sr. SIERRA llegeix el text de la pregunta.

EL Sr. COLLBONI suposa que l'impacte pressupostari vol dir quants diners de l'ajuntament es destinen a cada esdeveniment. Informa que la naturalesa dels dos esdeveniments pels quals es pregunta són radicalment diferents perquè la fira Liber és una fira del sector editorial i té una perspectiva empresarial, mentre que la Setmana del Llibre en Català és una fira que s'organitza a la ciutat per dinamitzar un sector editorial molt important per a Barcelona i per al país, i té un plantejament radicalment diferent. Així, assenyala que la Setmana del Llibre en Català no és una fira en el sentit estricte del terme, és a dir, una fira comercial, sinó que fomenta el llibre en català i es complementa amb activitats obertes al públic, amb difusió de l'obra publicada i amb activitats de suport a editorials petites. Entén, doncs, que el Sr. Sierra compara coses que no són comparables i remarca que hi ha moltes activitats de suport cultural de la mateixa naturalesa que la Setmana del Llibre en Català i que també tenen un suport molt important i significatiu. En aquest sentit, informa que enguany han posat en marxa el Fòrum Edita, que per primera vegada s'ha fet a la ciutat de Barcelona i que va tenir un suport de 24.000 euros, als quals es pot afegir l'ajut a la fira Liber perquè també és suport al sector editorial consolidat. En definitiva, reitera que el que explica les diferències d'aportació fonamentalment és que la naturalesa dels esdeveniments és radicalment diferent.

El Sr. SIERRA exposa que la Setmana del Llibre en Català se subvenciona en el 75 %, que el cost total és de 445.000 euros i l'Ajuntament de Barcelona hi aporta 140.000 euros, mentre que la Fira Internacional del Llibre costa 722.000 euros i l'ajuntament subvenciona l'1 % d'aquesta quantitat, és a dir, 10.000 euros. Malgrat que el Sr. Collboni entengui que això és normal, el Grup de Ciutadans entén que la normalitat és que l'edició de llibres que es fa a Catalunya és, més o menys, del 50 % cent en català i del 50 % en castellà, que és el percentatge que correspon al que es parla als carrers de Barcelona. Critica, doncs, que el govern faci una política esbiaixada i contra l'espanyol, i no solament en aquest àmbit, sinó també amb les contractacions que fa l'ajuntament per fer la traducció que les propostes que presenta el Grup de Ciutadans i en totes les polítiques del govern. Comenta que l'independentista que citava Quevedo, referint-se al Sr. Bosch, s'ha absentat, però denuncia que el govern municipal fa la mateixa política que propugna Esquerra Republicana. Insisteix, doncs, que entre la subvenció del 40 % que es dóna al Liber i la subvenció del 75 % que es dóna a la Fira del Llibre en Català hi ha una diferència abismal, cosa que no troba normal quan les editorials editen la mateixa quantitat de llibres en català que en castellà i quan als carrers de Barcelona es parla la mateixa proporció de català que de castellà.

Finalment, amb la deriva que ha pres el PSC, recomana al Sr. Collboni que canviïn el nom de la seva formació, que s'anomenin PSI, Partit Socialista Independentista, i que obrin en conseqüència, perquè aquestes actuacions fan que el govern sigui sectari i que vagi en contra de les editorials de llibre en espanyol quan, tal com ha dit i per les dades de què disposen, les edicions en català i en castellà estan al 50 %, proporció igual a la de les llengües que es parlen als carrers de Barcelona.

El Sr. COLLBONI diu que el Sr. Sierra ha posat el disc ratllat de sempre, que aplica a tothom, independentment de qui tingui al davant, i que aquest cop es torna a equivocar. Comenta que ja ha explicat d'una forma molt clara que aquests dos esdeveniments tenen una naturalesa radicalment diferent. Així, remarca que el Sr. Sierra no ha fet cap referència al percentatge d'idiomes dels llibres que s'exposen a la fira Liber. D'altra banda, afirma que el foment de la llengua catalana, tant per al govern com per al seu partit, sempre ha estat una prioritat, entre altres raons perquè solament el 26 % de la població de Catalunya, país que és bilingüe i que utilitza ambdues llengües, llegeix en català. Atribueix aquesta circumstància al fet que la indústria editorial catalana, barcelonina i espanyola, que té com a àmbit i com a mercat el conjunt d'Hispanoamèrica, publica sobretot en castellà. Per tant, afegeix, perquè la indústria pugui publicar en català i que la disponibilitat lingüística, dret que reconeixen la Constitució i l'Estatut, sigui efectiva i possible, les administracions públiques i el govern municipal fomenten la llengua catalana, amb tota la tranquil·litat del món i sense alimentar cap discurs catastrofista.

Es dona per tractada.

Del Grup Municipal PP:

- 17.- (M1519/4552) Quin és el cost suportat pel Grup Ajuntament de Barcelona en relació al recent viatge dels representants del Govern municipal a l'Equador i Colòmbia, detallat per cadascun dels viatges, per cada persona participant, sigui membre del Govern, l'Ajuntament, d'un mitjà de comunicació o altres, i per cada concepte de despesa detallat per persona (desplaçament - indicant el tipus i categoria del bitllet d'avió-, allotjament- mencionant hotel i nombre de pernотacions-, dietes i altres)?

El Sr. MULLERAS llegeix el text de la pregunta.

El Sr. PISARELLO vol que consti en acta que aquesta pregunta no escau a la Comissió d'Economia i Hisenda, sinó a la de Presidència, tal com va fer saber la secretaria municipal a la presidenta de la comissió, Sra. Carina Mejías, la qual va desobeir aquesta observació. També vol que consti en acta que no és el primer cop que la Sra. Mejías fa un ús arbitrari de les potestats com a presidenta, i així li ho ha comentat abans d'iniciar la sessió. Anuncia que durà aquesta qüestió a la Junta de Portaveus i assenyala que una presidenta no pot fer comentaris polítics sobre les intervencions, i aquesta és l'única comissió de l'ajuntament on passa això.

Dit això, comenta que l'endemà el govern farà una compareixença per parlar d'aquest tema, però per respecte al Sr. Mulleras i perquè el govern vol ser transparent li comunica que el mes d'octubre el govern municipal va fer un viatge Medellín, Bogotà i Quito per estrènyer la col·laboració amb Medellín, ciutat amb la qual Barcelona ja té vincles importants, per participar a l'Assemblea del Congrés de Ciutats i Governments Units, i per participar en la cimera Hàbitat 3, que és la tercera cimera que celebra Nacions Unides sobre ciutat i on van intervenir l'alcalde i diversos regidors. Aquesta trobada es fa cada vint anys i, per tant, era una ocasió molt especial. També varen assistir a altres esdeveniments paral·lels a aquestes trobades de ciutats de rellevància global.

A continuació, informa que en aquesta expedició van participar vint persones, que van fer una estada entre quatre i set dies, i el cost total va ser de 71.305,01 euros, que representen menys de la meitat dels 194.060 euros que va costar el viatge a Medellín, Bogotà i Miami que el mes d'abril de 2014 va fer l'excalde Trias per participar en el World Urban Forum. Entén, doncs, que aquella quantitat és raonable i es compromet a lliurar les dades desglossades al Sr. Mulleras tant punt les tingui, si pot ser l'endemà mateix.

El Sr. MULLERAS agrairia al tinent d'alcalde que li donés les dades desglossades per cadascun dels viatges i per cada persona, concepte de despesa, tipus d'avió, d'allotjament, etcètera, encara que sigui l'endemà. Exposa que van formular aquesta pregunta perquè hi havia un precedent en aquesta mateixa comissió i durant aquest mandat, concretament el mes d'octubre o novembre anterior, en què un altre grup municipal fa formular una pregunta sobre un viatge que anava molt més enllà que la que formula ara. Recorda que en aquella pregunta es demanaven conceptes molt més amplis que no es limitaven al cost del viatge.

En segon lloc, comenta que han presentat aquesta pregunta per escrit i no els han respost. Celebra, doncs, que l'endemà els donin la resposta. Tanmateix, entén que el nombre de persones que van viatjar és excessivament elevat i no entén que en un viatge d'aquestes característiques hagin de participar vint persones, quan, segons diu la premsa, en el mateix viatge l'Ajuntament de Madrid, que té una alcaldessa referent per al govern de Barcelona, hi va desplaçar dues persones.

Finalment, considera que hi ha despeses que no són justificables. Recorda que els grups que actualment formen part del govern quan eren a l'oposició havien criticat molt les despeses de representació, però ara sembla que no hi hagi límit per a aquestes despeses. Suggereix, doncs, que no cerquin comparacions amb altres mandats, sinó amb allò que deien quan eren a l'oposició, quan criticaven als altres el mateix que ara fan ells mateixos. Afirmar que han de ser molt curosos amb els diners públics i que s'ha de veure si aquesta despesa és justificable o si en alguns casos no ho és, tal com ho creu el seu grup. Reclama, doncs, que no es faci demagògia ni que es posin excuses per justificar aquests viatges. Considera que els viatges a l'exterior s'han de fer per defensar Barcelona i per fomentar la ciutat a l'exterior, i no pas per fomentar la figura de l'alcalde a l'interior, és a dir, per fomentar la carrera política d'Ada Colau a Barcelona.

El Sr. PISARELLO recorda que ell mai no ha format part de l'oposició institucional a l'Ajuntament de Barcelona.

Es dona per tractada.

La PRESIDENTA per una qüestió d'ordre respon al Sr. Pisarello que qualsevol iniciativa on es pregunta per un cost fa referència a un impacte pressupostari i, per tant, la Comissió d'Economia i Hisenda té tota la potestat i tota la competència per tractar aquesta qüestió. Una altra cosa és que s'hagués preguntat quin era el motiu d'aquest viatge, quins temes s'hi van tractar, quin tipus de relacions internacionals s'hi van fer, qüestions que sí que són competència de la Comissió de Presidència. Reitera, doncs, que quan es pregunta el cost d'un viatge, el nombre de persones desplaçades o el cost dels bitllets d'avió, aquesta qüestió és competència de la Comissió d'Economia i Hisenda i, per tant, no veu res d'estrany a acceptar-la.

En qualsevol cas, comenta que el Reglament orgànic municipal atorga als presidents de comissió la potestat d'avaluar si una determinada qüestió entra dintre de les competències de la comissió i, si escau, admetre les propostes dels grups municipals. En aquest cas, doncs, atès que la pregunta tenia un fonament econòmic, com a presidenta de la comissió ha decidit acceptar-la. D'altra banda, apunta que aquell mateix migdia, quan ja s'havien presentat totes les preguntes, li ha arribat l'informe que el govern ha sol·licitat al secretari general de l'ajuntament. Per tant, si feia retirar aquesta pregunta deixava en inferioritat de condicions un dels grups municipals i ha decidit, per raons de competència i per raons d'igualtat d'oportunitats, acceptar aquesta pregunta. Tanmateix, assegura que està disposada a atendre aquelles qüestions que li faci arribar la secretaria general a través dels informes jurídics perquè recorda que en altres ocasions no ha admès iniciatives dels grups perquè ha considerat que no eren competència de la comissió. En resum, creu que exerceix les seves funcions de presidenta així com cal.

A continuació, manifesta que el to del Sr. Pisarello no li agrada perquè és amenaçador i intolerable per a un regidor de l'ajuntament. Li diu que si en alguna ocasió li ha cridat l'atenció ha estat per la seva manca de respecte als membres de l'oposició durant les intervencions i per comentaris que opina que estaven fora de to. Per tant, es reafirma en la seva actitud i demana disculpes als membres de la comissió si en algun moment ha fet un comentari fora de to, fruit de la fragor del debat o d'una situació tensa. En aquest cas, demana respecte en les intervencions, tant per als membres de l'oposició com per als membres del govern. En aquest sentit, assegura que si es fes un balanç estaria ben clar qui hi sortiria perdent.

Per tant, torna a demanar disculpes si en algun moment s'ha excedit en les seves funcions, però afirma que no tolerarà comentaris amenaçadors. Així, replica al Sr. Pisarello que pot portar aquesta qüestió a la Junta de Portaveus, però que ella té el costum d'atendre i complir les facultats que li atorga el Reglament, i creu que ho ha fet així.

El Sr. PISARELLO insisteix que la secretaria municipal va fer aquesta observació de manera molt clara a la presidenta de la comissió i l'informe emès ha estat conseqüència de la negativa a acceptar l'observació. Per tant, apunta que no és cert que la primera valoració tècnica hagi arribat a la presidenta just abans de l'inici de la sessió. Reitera que no és el primer cop que passa això.

D'altra banda, considera que la presidenta no té potestat per interpretar què és una falta de respecte i què no ho és, perquè el fet que un regidor s'aixequi per fer-se una tassa de te o que miri cap a un altre costat quan un altre intervé no troba que sigui una falta de respecte. Assenyala que jutjar com actua cadascun dels regidors en el moment que es planteja una qüestió determinada és un criteri que li sembla arbitrari. Reitera que això no és el primer cop que passa i li ho diu amb respecte, i recorda que la Sra. Mejías ha estat l'única presidenta de comissió que ha fet piulades contra el govern mentre exerceix la presidència, cosa que no ha passat en cap altra comissió. Fa aquesta declaració perquè consti en acta i desmenteix que es tracti de cap amenaça.

Així, doncs, anuncia que portarà aquesta qüestió a la Junta de Portaveus perquè quan hi ha un informe tècnic sobre una qüestió determinada li sembla que és legítim que es pugui discutir. Si es fa una crida perquè tots els regidors exerceixin les seves funcions amb autocontenció, l'accepta, però assenyala que la presidència és la primera que està obligada a complir aquest paper, perquè, si això no és així i la presidència té discrecionalitat absoluta per decidir què es pregunta o què no es pregunta, potestat que segons la presidenta li confereix el ROM, ell es considerarà amb el dret a respondre, tal com també autoritza el ROM, que no l'obliga a respondre en els termes exactes a allò que li pregunten. Creu, però, que això seria una mala pràctica dins de la comissió i, per tant, demana que tots plegats hi posin seny i que les qüestions que són clarament objecte d'altres comissions, com en aquest cas les relacions internacionals, es puguin substanciar en la comissió corresponent.

La PRESIDENTA replica que la primera proposta que li va fer la secretària de la comissió és que ella mateixa valorés si la pregunta pertanyia o no a l'àmbit de la Comissió d'Economia i Hisenda. Amb el benentès que es preguntava pel cost d'un viatge, va considerar que aquest tema era potestat de la comissió i, per tant, assumeix la seva responsabilitat.

D'altra banda, palesa que la presidenta de la comissió és ella i no pas el Sr. Pisarello, i per tant és ella qui decideix si s'accepten o no les propostes que arriben a la comissió. No obstant això, assegura que en el futur es preocuparà de saber on vol el govern que vagin les preguntes dels grups de l'oposició.

Del Grup Municipal CUP:

- 18.- (M1519/4528) Sol·licitem conèixer quina és la posició i si acatarà l'Ajuntament de Barcelona de Barcelona en Comú i PSC, mitjançant la Direcció de Barcelona Serveis Municipals (BSM), la resolució d'Inspecció de treball del 17 de juny de 2016 que exposa que els Agents Cívics s'haurien d'assimilar en el Conveni Col·lectiu de BSM als Oficials de Parquímetre, i no als d'Atenció a l'Usuari com estan actualment, passant del grup professional 8 al 7 i augmentant el seu sou anual amb 2.980,00 euros?

El Sr. GARGANTÉ exposa que el mes de març de 2015 la direcció de BSM va informar el comitè d'empresa que, per encàrrec de l'Ajuntament de Barcelona, es crearia el Cos d'Agents Cívics. La direcció d'aquesta empresa va dir que no tenia previst contractar personal extern i que volia cobrir aquestes places amb personal propi de categoria 7, lligada als oficials de parquímetres. Afegeix que es va emetre un comunicat adreçat exclusivament al personal de l'empresa i, en no haver-hi prou voluntaris, es van veure obligats a contractar personal nou. A aquest personal nou se li va fer contracte d'obra i servei, amb categoria d'agent cívic, una categoria que no existeix al conveni col·lectiu, però adscrit al grup 8 i no al grup 7. De fet, comenta que el mes de maig un delegat de BSM va mantenir una reunió amb la directora de Recursos Humans i un dels temes tractats va ser la possible mala adscripció dels agents cívics al grup 8, quan haurien d'estar en el grup 7, bàsicament perquè no és personal administratiu de recepció i atenció a l'usuari i, a més a més, hi ha una diferència de sou bastant important entre atenció a l'usuari i els oficials de parquímetre, i aquests agents cívics perden aproximadament 3.000 euros anuals. Assenyala que aquesta situació va comportar una denúncia a Inspecció de Treball i el 17 de juny la Inspecció va resoldre que no es podia enquadrar els agents cívics al grup 8, però que aquestes funcions podrien ser assimilables a les d'oficial de parquímetre, és a dir, al grup 7.

Finalment, llegeix el text de la pregunta.

El Sr. COLLBONI coincideix amb el relat que ha fet el Sr. Garganté sobre com s'ha creat el Cos d'Agents Cívics. Assenyala que hi ha un debat pendent, perquè hi ha una indefinició sobre el rol que tenen com a agents de l'autoritat, tema que s'abordarà a la propera reunió del consell d'administració de l'empresa amb els grups polítics que en formen part.

D'altra banda, comenta que ha consultat la direcció de l'empresa sobre aquesta resolució d'Inspecció de Treball i li han dit no han rebut cap resolució ni requeriment com el que es comenta en la pregunta que formula la CUP. Tot i això, indica que les primeres reunions que va fer com a president de la societat van ser amb el comitè d'empresa, que li va traslladar aquesta qüestió, entre d'altres. Reconeix que l'ajuntament ha de resoldre aquest tema conceptualment, perquè els agents cívics fan un conjunt de tasques que s'han de regular, i també s'ha de resoldre la qüestió de la categoria laboral.

Finalment, comenta que tant el Sr. Garganté com ell mateix coneixen l'àmbit sindical i saben que aquesta qüestió és objecte de la negociació col·lectiva i, per tant, la Inspecció de Treball eventualment pot resoldre però al capdavant aquesta qüestió ha de formar part del pacte que s'estableixi en el seu moment entre l'empresa i els sindicats. Reitera, però, que aquesta qüestió s'haurà de regular i haurà de ser objecte d'acord entre sindicats i l'empresa.

El Sr. GARGANTÉ replica que ha tatxat les dades personals de la resolució de la Inspecció de Treball i que la lliurarà al tinent d'alcalde. Indica que, tal com ja sap el Sr. Collboni, hi ha dues opcions, que l'empresa acati la resolució i, perquè, que passi aquests treballadors al grup 7, amb el sou que els pertoca, o bé l'empresa no acata i els treballadors han d'anar a judici. Apunta, però, que aquests treballadors tenen contracte d'obra i servei i saben que potser no els el

renovaran, per tant normalment no fan denúncies. Considera que aquesta és una altra de les pràctiques de precarietat laboral que hi ha dintre de les empreses municipals.

La CUP, doncs, exigeix que la direcció de BSM acati la resolució de la Inspecció de Treball, que passi aquests treballadors al grup 7, perquè la feina que fan és assimilable a la d'oficial de parquímetre, i que no permeti que aquesta qüestió acabi als jutjats.

El Sr. COLLBONI es compromet a fer arribar aquesta informació al responsable de Recursos Humans de BSM, el qual aquella mateixa tarda li ha dit que aquesta resolució no els ha arribat. D'altra banda, insisteix que aquesta qüestió ha de ser objecte de negociació entre l'empresa i els sindicats perquè forma part de la relació de llocs de treball i d'una dinàmica de negociació normal. Està d'acord que la categoria d'agents cívics no està ben regulada i reitera que aquesta qüestió ha de ser objecte de l'acord entre les parts.

D'altra banda, assegura que ni el govern ni l'empresa no volen la precarietat ni la temporalitat laborals, i tampoc no les fomentaran.

Es dona per tractada.

- 19.- (M1519/4529) Tenint en compte que el Mobile World Congress es va realitzar del 22 al 25 de febrer d'aquest any i passats 9 mesos d'aquest esdeveniment sol·licitem saber l'estat de l'estudi econòmic dels suposadament 13.000 llocs de treball que crea, segons el Cap de GSMA, John Hoffman, el MWC i al qual es va comprometre Ada Colau, l'Alcaldessa, en el Consell Plenari del gener d'aquest mateix any a pregunta del nostre grup municipal.

El Sr. GARGANTÉ recorda que a la sessió del mes de gener del Plenari del Consell Municipal van formular una pregunta sobre uns suposats 13.000 llocs de treball que s'havien de crear com a conseqüència de la celebració del Congrés Mundial del Mòbil, tal com es va dir en la roda de premsa de John Hoffman, cap de GSMA, que és l'organitzador d'aquest congrés. Aquesta informació, afegeix, va ser recollida en El digital de Barcelona, mitjà de comunicació de l'ajuntament, i en el Twitter de Barcelona Activa. La CUP, doncs, va preguntar en quins sectors es crearien aquests 13.000 llocs de treball, quants serien per a homes i quants per a dones, a quin conveni s'adscriurien, quants correspondrien a empreses o ens públics i quants a empreses privades, i quins sous representaven per nivell, sector i conveni, segons la durada del contracte que tinguessin.

A continuació, apunta que l'alcalde va admetre en el plenari que no coneixia la resposta a la pregunta perquè era una dada que havia donat GSMA, però que els ho demanarien. La resposta d'aquesta organització va ser que es basaven en un model econòmic emprat per a la realització de càlculs de llocs de treball, però que aquest model no permet obtenir les dades desagregades per gènere i sector, tal com planteja el seu grup. A més a més, en aquesta resposta afegien que aquest càlcul no es podia fer per a un esdeveniment que encara no s'havia realitzat, però sí després. Es van comprometre a aconseguir aquestes dades mitjançant la Fundació del Congrés Mundial del Mòbil, fundació que l'ajuntament finança amb 5 milions d'euros anuals, i a fer-les públiques.

Onze mesos després, el seu grup vol conèixer els resultats de l'estudi sobre els suposats 13.000 llocs de treball que crea el Congrés Mundial del Mòbil, i concretament a quins sectors corresponen, a quin conveni, amb quins sous i quants llocs de treball són per a homes i quants per a dones.

El Sr. COLLBONI reitera que aquesta informació va sortir de GSMA, tal com ja va dir l'alcalde, i no poden facilitar la informació que es demana perquè no els l'han subministrada. Tanmateix, comenta que, segons fonts públiques, hi ha 84.600 treballadors a Catalunya que

treballen en el sector de les TIC, que suposen el 2,7 % de l'EPA, que és una font del Ministeri de Treball, i, també a Catalunya, hi ha al voltant de 2.800 empreses i més de 200 milions d'euros destinats a R+D+I per aquestes empreses, el 50 % de les quals estan localitzades a la ciutat de Barcelona, segons fonts del Departament d'Empresa i Ocupació de la Generalitat de Catalunya.

Per tant, dona la informació que pot donar com a institució pública, però, atès que aquesta qüestió li interessa i li concerneix, ja que un dels objectius del govern és la reactivació econòmica i la creació de llocs de treball, es compromet a demanar a Fira de Barcelona, que és la receptora i l'organitzadora de l'esdeveniment, que contempli aquestes dades per a la propera edició que s'ha de fer el mes de febrer, de forma tan desagregada que sigui possible, en els informes d'impacte econòmic que es fan regularment, per tal de conèixer quin impacte té aquest esdeveniment com a tal, no les polítiques relacionades amb les tecnologies mòbils, dades que ja ha donat, sinó les que tenen a veure amb aquest esdeveniment, que també interessin al govern.

El Sr. GARGANTÉ diu que els preocupa molt que després d'onze mesos el govern no tingui aquestes dades i sospita que aquesta dada no sigui real, com tampoc no ho va ser la creació de llocs de treball que va prometre Felipe González fa molt de temps. Assenyala que GSMA no és una empresa qualsevol, sinó que mana tant que pot fer un sopar al Liceu amb el monarca i amb el govern municipal, aconsegueix que la línia 9 del metro vagi a l'aeroport abans que a la Zona Franca, li fan espais VIP, li proporcionen treballadors gratuïts per a l'organització del congrés i li donen incentius fiscals. Afegeix que aquesta empresa genera titulars a *La Vanguardia* i a altres mitjans sobre la creació de 13.000 llocs de treball, però ningú no sap en quines condicions ni com són aquests llocs de treball.

El Sr. COLLBONI, reitera, que, com a responsable polític, té tant d'interès o més que el Sr. Garganté per saber quina quantitat de llocs de treball genera aquest esdeveniment i quin impacte econòmic té sobre la ciutat. Repeteix, doncs, que encarregaran a Fira de Barcelona que quan es facin els estudis d'impacte econòmic hi comptabilitzin la quantitat i la qualitat de llocs de treball que es generen pel Congrés Mundial del Mòbil.

Es dona per tractada.

e) Seguiment Proposicions / Declaracions de Grup

Del Grup Municipal CIU:

- 20.- (M1519/4557) Que el Govern municipal informi sobre l'estat d'execució del prec acceptat a la Comissió d'Economia i Hisenda de 17 de maig de 2016, amb el contingut següent: Que el Govern municipal solucioni la problemàtica de la càrrega i la descàrrega als gremis afectats, per tal que se'n puguin beneficiar els agremiats/associats per poder desenvolupar la seva activitat econòmica correctament.

El Sr. BLASI dona per formulat el seguiment del prec.

La Sra. BALLARÍN recorda quan es va formular el prec el Sr. Colom ja va informar que no pertocava de respondre en aquesta comissió, sinó en la Comissió de Mobilitat, de manera que es torna a plantejar una qüestió de competències. En tot cas, el prec va ser acceptat i, per tant, respondrà al seguiment.

Exposa que el mes de gener de 2016 es va anunciar l'anul·lació del permís especial per estacionar més de trenta minuts, sense límit temporal, a les zones de càrrega i descàrrega,

anul·lació que va afectar sis gremis que tenien aquest permís i divuit que l'havien sol·licitat. Apunta que se'ls va explicar que tenien la possibilitat d'establir un conveni amb BSM per utilitzar la targeta professional a l'àrea verda. Afegeix que des del mes de juliol es va oferir la possibilitat d'utilitzar les zones de càrrega i descàrrega durant dues hores, entre les 8 i les 10 del matí i de les 2 de la tarda a les 8 del vespre, i durant trenta minuts de les 10 del matí a les 2 de la tarda.

A més a més, informa que s'està buscant conjuntament amb els gremis una solució estable i consensuada per definir la utilització de les zones de l'àrea DUM. D'altra banda, comenta s'han fet diferents reunions i, a partir de les valoracions i prioritats de cadascun del gremis, preveuen que el mes de gener tindran definides dues línies de treball: en primer lloc, crear una zonificació de la ciutat a partir de les dades d'ocupació actual per obres i fixar horaris, tarifes i temps màxim d'estacionament; en segon lloc, millorar les bonificacions de la targeta de gremi i dels col·lectius professionals, disminuir les tarifes i ampliar el temps d'estacionament. Reitera que aquestes línies estan pendents de validació, però que s'està treballant en aquest sentit.

Es dona per tractat.

Del Grup Municipal ERC:

- 21.- (M1519/4540) Que s'informi de l'estat d'execució de la proposició atesa a la Comissió d'Economia i Hisenda en data 16 de febrer de 2016 amb el següent contingut: (M1519/2653) La Comissió d'Economia i Hisenda acorda: 1) Instar al Govern municipal a redactar informes d'impacte econòmic de la despesa pública que genera l'Ajuntament de Barcelona on s'hi inclogui quin percentatge de la despesa pública de l'Ajuntament de Barcelona s'executa amb empreses de la ciutat o del seu entorn, quin tamany tenen les empreses amb qui contracta l'Ajuntament i, finalment, quina part de la despesa pública és contractada amb empreses provinents de l'Economia Cooperativa, Social i Solidària. 2) Presentar l'informe d'impacte econòmic de la despesa pública en el marc de la Comissió d'Economia i Hisenda, amb periodicitat trimestral.

La Sra. CAPDEVILA exposa que el mes de febrer es va aprovar per unanimitat una proposició del seu grup on se sol·licitava la redacció d'informes d'impacte econòmic de la despesa pública que genera l'Ajuntament de Barcelona. Van fer aquesta proposta per l'evidència que l'ajuntament és un dels agents amb més capacitat inversora i un dels principals compradors de la ciutat. Consideren que és una qüestió de transparència bàsica saber a qui beneficien els recursos que destina l'ajuntament a despesa i inversió, si aquesta despesa es fa majoritàriament en el teixit productiu de la ciutat, pimes, autònoms, empreses i entitats que pertanyen a l'economia social i solidària, o es fa en empreses de l'Ibex 35. També es va acordar que aquest informe es presentaria trimestralment a la Comissió d'Economia i Hisenda. Recorda que el govern municipal va estar d'acord en la proposta i va explicar que s'estaven fent dos informes, un mapa d'externalització per conèixer les condicions laborals en aquestes empreses i una memòria anual de la contractació pública, i va assegurar que aviat estarien enllestides les memòries dels anys 2014 i 2015.

Per tant, vol saber en quin estat d'elaboració es troben aquests documents.

El Sr. PISARELLO informa que, per primer cop, amb les dades disponibles s'ha fet una memòria de contractació de l'ajuntament, corresponent als anys 2014 i 2015, memòria que està disponible a la web des del mes de maig de 2016. També comenta que trimestralment es publica al web els contractes adjudicats i les subvencions atorgades, i al setembre de 2016 es va publicar per primera vegada en format obert tota la facturació de l'exercici 2015, en la secció

anomenada «pressupost obert». En aquests moments estan ampliant la memòria de contractació corresponent al 2015 amb les dades del grup de l'ajuntament. D'altra banda, comenta que la contractació electrònica permetrà millorar la informació disponible.

Pel que fa a la memòria, apunta que permet donar resposta, en la mesura que ho permeten els sistemes actuals, als temes acordats en comissió, com la contractació executada amb empreses de la ciutat o del seu entorn, la classificació de proveïdors segons el domicili social, un 65 % dels quals són de Barcelona i un 14,9% són de l'àrea metropolitana. Quant a la dimensió de les empreses contractades, recorda que el sistema actual de contractació no permet tenir aquesta informació, però la memòria analitza la forma jurídica dels adjudicataris i això permet fer una aproximació de la dimensió de l'empresa, i es conclou que un 57 % dels contractes i un 17 % de l'import s'ha adjudicat a persones físiques i a societats limitades, de manera que es pressuposa que no són societats anònimes. En referència a la despesa pública contractada amb empreses provinents de l'economia cooperativa, social i solidària, assenyalava que aquesta dada encara no es pot obtenir, però la memòria analitza la despesa en contractes de reserva social, uns 4 milions, i la despesa en contractes amb clàusules socials d'execució, 22 milions. Afegeix que actualment s'està confeccionant la memòria de contractació 2015 corresponent a les entitats dependents, que conformen el grup de l'ajuntament, i també estan treballant en la contractació electrònica, que, a més de millorar la gestió i la transparència, permetrà disposar d'una millor eina d'informació sobre els temes addicionals que es plantegin en la comissió.

La Sra. CAPDEVILA vol saber si quan s'hagi enllestit aquest informe el presentaran, tal com s'hi van comprometre en aquesta mateixa comissió, o si simplement el penjaran a la pàgina web i els grups municipals l'hauran de consultar allà.

El Sr. PISARELLO respon que la informació és a la web, però si hi ha alguna cosa que no hi aparegui ell en pot informar a la comissió o on calgui.

Es dona per tractat.

EL Sr. PISARELLO informa que els tècnics de la Gerència d'Economia fa vint minuts que li han lliurat la proposta del Pla d'inversions municipals, que s'havien compromès a lliurar en el termini d'un mes. Per tant, anuncia que en acabar la sessió la lliuraran als grups municipals i també l'enviaran per correu electrònic.

Del Grup Municipal PP:

- 22.- (M1519/4553) Es requereix al Govern municipal que informi sobre les gestions realitzades i l'estat d'execució de la proposició següent, aprovada en la sessió de 22 de març de 2016: La Comissió d'Economia i Hisenda acorda: Instar al Govern Municipal a presentar un informe econòmic, elaborat per expert independent, en la propera sessió de la Comissió d'Economia sobre l'impacte de les mesures municipals en matèria de turisme en l'economia de la ciutat (moratòria d'allotjaments turístics actual i possible futura, i Pla Especial Urbanístic d'Allotjaments Turístics, PEUAT), especialment els efectes en l'inici o desenvolupament d'activitats empresarials, creació de llocs de treball, la inversió a la ciutat i la hisenda municipal, tant a nivell directe com indirecte i tenint en compte els projectes perduts i els litigis judicials.

El Sr. MULLERAS exposa que el propassat 22 de març es va aprovar una proposició del Grup Popular en què es demanava que un expert independent elaborés un informe econòmic sobre l'impacte de les mesures municipals en matèria de turisme, com ara la moratòria d'allotjaments turístics, el Pla especial urbanístic d'allotjaments turístics, PEUAT, i especialment sobre els

efectes en l'inici o desenvolupament d'activitats empresarials, en els llocs de treball, en la inversió i en la hisenda municipal, tant l'impacte directe com l'indirecte, i també l'impacte que es pogués derivar dels litigis judicials.

Recorda que ja fa vuit mesos que van presentar aquesta proposició, que el mes d'abril en van demanar el seguiment i en aquest moment tornen a demanar-ne el seguiment perquè entenen que és un tema important per a la ciutat i perquè encara no s'ha presentat aquest informe econòmic. Reitera que s'han dut a terme una sèrie de mesures molt importants en matèria de turisme que han bloquejat inversions i creació de llocs de treball i, per tant, bona part de l'economia de la ciutat està bloquejada com a conseqüència d'aquestes mesures. Insisteix, doncs, a demanar un informe sobre aquesta qüestió.

El Sr. COLOM reitera el que va dir en el seu moment i assegura que el Sr. Mulleras confon mesures i plans urbanístics, que tenen una regulació sobre els informes econòmics corresponents, amb els efectes del turisme a la ciutat, aspecte en el qual afirma que hi ha un compromís del govern per treballar en aquesta qüestió mitjançant el pla estratègic i poder analitzar totes les externalitats, positives i negatives, sense prejudicis. En aquest sentit, diu que lliurarà al portaveu del Partit Popular un informe recent sobre l'impacte del lloguer vacacional. Entén, doncs, que el govern ha donat compliment a la voluntat de conèixer millor els impactes que el turisme causa a la ciutat.

El Sr. MULLERAS replica que allò que demana és quelcom que ha de tenir el govern municipal quan posa en marxa aquestes mesures tan importants com la moratòria d'allotjaments turístics, que està vigent des de fa un any i mig i pot durar fins al mes de juliol, mesures que paralitzen moltes inversions i la creació de molts llocs de treball. Entén, doncs, que abans de posar en marxa aquestes mesures s'ha de fer un informe d'impacte econòmic previ, i no entén que encara no s'hagi fet aquest informe, ni tan sols com a compliment d'un mandat polític de la Comissió d'Economia i de la majoria del Consell Municipal. No entén, doncs, que el govern, que diu de si mateix que és tan democràtic, no accepti aquest mandat democràtic i que adopti mesures des de la irresponsabilitat, sense tenir en compte l'impacte econòmic d'aquestes mesures. Torna a demanar que es facin els informes i que es compleixi la proposició aprovada en aquesta comissió vuit mesos enrere, pel bé de la democràcia i perquè és adient per a l'economia de la ciutat.

El Sr. COLOM reitera que des de l'Àrea de Turisme s'està treballant a fons en aquesta qüestió i que hi haurà tot un seguit d'informes sobre l'impacte del turisme a la ciutat. Pel que fa al pla urbanístic, el govern se cenneix a la normativa i, per tant, entén que aquesta qüestió s'hauria de plantejar en l'àmbit corresponent.

D'altra banda, considera que el Sr. Mulleras prejutja perquè parla de projectes perduts i de litigis judicials, quan sap que no s'ha perdut cap projecte ni cap litigi. Tal com es va dir a la Comissió d'Urbanisme, assenyalava que aquestes anàlisis només es poden fer quan se sàpiga l'abast real i el resultat del PEUAT. En tot cas, li suggereix que llegeixi l'informe perquè veurà que quan s'analitzen els impactes s'ha de fer en tots els seus termes i, a més a més, l'informe mostra arguments que demostren que cal actuar i incidir sobre els habitatges d'ús turístic.

Es dona per tractat.

VI) Mocions

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les 22.22 h.